www.mhp.org.tr

I
17-25 ARALIK YOLSUZLUK SÜRECİ ve CUMHURBAŞKANLIĞI SEÇİMİ

17-25 ARALIK YOLSUZLUK SÜRECİ ve CUMHURBAŞKANLIĞI SEÇİMİ

I

DEVLET BAHÇELİ

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

İÇİNDEKİLER

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

07 Ocak 2014

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Kıymetli Basın Mensupları,

2014 yılının bu ilk Meclis grup toplantısına başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Yine ümitlerle yeni bir yıla girdik.

Geleceğe yüklediğimiz olumlu anlamlarla yeni bir yıla kavuştuk.

Konuşmamın başında hepinizin yeni yılını kutluyor, ailelerinizle birlikte sağlıklı, bereket dolu ve mutluluk içinde geçecek bir yıl geçirmenizi Cenab-ı Allah'tan niyaz ediyorum.

Umutsuzluk dalgalarının boyu ne kadar yüksek olursa olsun önümüzdeki 365 günlük zaman diliminden çok şey bekliyoruz.

2013 yılından devraldığımız sorun bakiyesi düşündürücü olsa da Türkiye'nin toparlanmasını, kendine gelmesini, makulü yakalamasını ve güzel günlere ulaşmasını arzuluyoruz.

Geride bıraktığımız 2013 senesi, tıpkı öncekiler gibi, milletimiz adına kayıp bir yıl olarak tarihe geçmiştir.

Ülkemiz geçtiğimiz yılda krizlerle boğulmuş, kaoslarla boğuşmuştur.

Hayatın her alanı yaşanan bunalımlardan payını almıştır.

Toplumsal zemin kaygı verici bir yozlaşma hâlinin pençesine düşmüştür.

2013 yılında da milletimizin huzur ve refahı için gerekli ve acil olan atılım ve hamleler yapılamamıştır.

Ekonomik sıkıntılar, zam furyası, adaletsiz vergi artışları vatandaşlarımızı dara düşürmüş, iyice bunaltmıştır

AKP'nin iktidar yıllarında sivrilen, siperini derinleştiren işsizlik, yoksulluk ve yolsuzluk çemberi gittikçe genişlemiş, gittikçe kronikleşmiştir.

Millî çıkarlarımız, asırlar içinde pişmiş ve olgunlaşmış devlet geleneklerimiz, milletimizin birlikte yaşama irade ve azmi zedelenmiştir.

Türk milletinin bin yıllık kardeşlik hukuku zalimlerin oyuncağı hâline gelmiştir.

AKP'nin ucuz siyaseti, bayağı taktikleri, tehlikelere davetiye çıkaran sorumsuz, sakat ve sağduyudan yoksun uygulamaları 2013'ü tümüyle gölgelemiştir.

Milletimizi maneviyat sömürüsüyle aldatmayı alışkanlık halîne getiren, basit istismarlarla gözleri boyamayı sıradanlaştıran AKP iktidarı 2013 yılını baştan ayağa harabeye çevirmiştir.

Türkiye, ilkesiz ellere, vicdansız emellere, vefasız yüzlere bir yıl daha katlanmak zorunda kalmıştır.

Ülkemizin maddi tahribatı, manevi erozyonu hız kazanmıştır.

Türk milleti hiç hak etmediği hiç layık olmadığı sıkıntı ve açmazlarla dolu bir yılı yaşamaya âdeta mahkûm edilmiştir.

AKP hükûmeti bir yılımızdan daha çalmıştır.

AKP hükûmeti bir yılımızı daha karalamış, bir yılımıza daha şerh düşmüştür.

2013 yılında, siyaset haddinden fazla kirlenmiş, ahlaki zemin tahminlerin ötesinde aşınmıştır.

Başbakan ve hükûmetinin içi boş ve hamasi sözlerinin aksine, ülkemiz uluslararası alanda itibar kaybetmiş, saygınlığından olmuştur.

Dış dünyayla ilişkilerde aktif değil, akıntıya kapılmış; ön alan değil, önünden alınmış; ezberleri bozan değil, ezilmiş ve eğilmiş; dinamik değil dağılmış ve dağlanmış; sözü geçen değil, sözü yere düşmüş bir hükûmet gerçeği hepimizin gözü önünde vasat bulmuştur.

Komşularla sorunlar sıfırlamak yerine sabır, sınır ve sinirleri zorlayan seviyelere çıkmış, etrafımızdaki husumet kuşağı her geçen gün koyulaşmıştır.

AKP hükûmeti, komşu ülkelerin rejimlerine kafayı takmış, devamlı surette bunların iç işlerine müdahale yolları aramıştır.

Sınırlarımızda mevzilenen terörist gruplara göz yummuş, hepsine birden kolaylıklar göstermiş, bunun yanında ikmal ve lojistik destek hizmetleri sunmuştur.

Başbakan ve hükûmeti, kanlı Esad yönetimini devirmek amacıyla Türkiye'nin millî güvenliğini tehlikeye atacak her tezgâhın içinde yer almıştır.

Hükûmetin sığ, kısır ve bir adım sonrasını hesap edemeyen yanlış politikaları hudut hattında yaşayan vatandaşlarımıza bomba, top mermisi, şarapnel parçası ve kurşun olarak yansımıştır.

Reyhanlı'daki vahim saldırının yanında, Akçakale ve Ceylanpınar başta olmak üzere birçok sınır il ve ilçemizde görülen acı kayıplar bunun en somut delilidir.

Ülke menfaati gözetilmeden, millî çıkarlarımız dikkate alınmadan başına buyruk, plansız, vizyonsuz, gayrimillî ve gelişi güzel kurgulanan dış politika 2013 yılında Türkiye'nin ayak bağı hâline gelmiş ve yalnız kalmasına sebep olmuştur.

Başbakan'ın akıl hocaları bu yalnızlığın başına "değerli" sıfatını yakıştırsalar da evdeki hesap çarşıya uymamış, gaflete bahane arayışları dikiş tutmamış ve mızrak çuvala sığmamıştır.

2013 yılının genelini etkileyen dış politikadaki çatlaklar, caydırıcı vasfımızdaki zaafiyetler Türkiye'yi mahcup etmiş, edilgen bir duruma sürüklemiştir.

Başbakan hiçbir hedefini sonuca ulaştıramamıştır.

Hiçbir iddiasında hiçbir önermesinde hiçbir tezinde haklı çıkmamıştır.

Başbakan Erdoğan yalnızca tribünlere oynayarak yalnızca temelsiz konuşarak yalnızca günü kurtarmaya odaklanarak yerinde saymış ve dış politikayı arapsaçına çevirmiştir.

AKP'yle geçen 2013 yılında;

Mısır'la ilişkiler gerilmiş, diyaloglar gerilemiştir.

Irak'la sürtüşmeler artmış, komşuluk irtibatı arızalanmış, bundan istifade eden peşmergenin dümen suyuna girilmiştir.

İran'la güvensiz, gösterişten öteye gitmeyen, karşılıklı açık arayan, özellikle Suriye özelinde zıt kutuplara savrulan sancılı bir temas kurulmuştur.

Bölgesel tüm meşru aktörlerle ters düşen AKP hükûmeti; PYD, PKK, El Kaide, El Nusra gibi terörist örgütlerle sıcak, tavize dayalı, tek yanlı bir ilişki ağı tesis etmeyi Türk dış politikasının ana çatısı olarak benimsemiştir.

Bu saplantılı, hastalıklı ve tepeden tırnağa bağımlı politika tercihi Türkiye'nin elini zayıflatmış, milletimizin aleyhine faal hâlde bulunan çevrelere arayıp da bulamayacakları güçlü kozlar vermiştir.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin sahip olduğu imkân, avantaj ve kaynaklarla, hükûmetin iddia ve hedefleri çelişmiş ve asla çakışmamıştır.

Kültürel, beşerî, coğrafi ve tarihî özelliklerden kaynaklanan stratejik kabiliyet ve kuvvetimiz maalesef yanlış yollarda israf ve heba edilmiştir.

Türkiye AKP sayesinde; güvenilmez, itibarsız, yaptırım gücü zayıflamış, olayların peşinden koşan, gelişmeleri lehine çevirmekten

âciz, musibetler içinde yuvarlanan bir dış politikayla 2013'ü geride bırakmıştır.

Uzun lafın kısası hükûmet dış politika alanında her bakımdan çökmüş ve bozguna uğramıştır.

Muhterem Milletvekilleri,

Hep söyledik, yine söylüyoruz, siyasetin amacı insana hizmettir.

İnsana hizmeti önceliğine almayan, insanın rahatını, refahını ve geleceğini düşünmeyen bir siyasetin kendi kendini tüketen bir organizmadan farkı olmayacaktır.

Unutmayalım ki dürüst, dengeli, doğru, adil ve ilkeli bir siyaset tarzı her şeyin başıdır.

Ülke yönetiminde söz ve pay sahibi olan siyasetçiler ve bürokratlar kendilerine tevdi edilen millî kaynakların ve millî sermayenin bölüşüm ve dağıtımını yönetirken kesinlikle hukuka uymak ve Allah korkusu ile hareket etmek mecburiyetindedir.

İktidar koltuğunda oturan kim olursa olsun, yetkisi dâhilinde gerçekleştirdiği idari, siyasi ve ekonomik icraatları mahşerî vicdanla tenakuza düşmeden yerine getirmelidir.

Bu nedenle devlet yönetiminde bulunanların her şeyden önce helal haram ayrımını yapacak basirete, doğru yanlış tasvirini sağlayacak samimi bir tutuma sahip olmaları asıldır.

İktidar; zenginleşmek için bir vasıta değildir.

İktidar; millete ait olan servet ve gelirlerin yandaş zümrelere peşkeş çekildiği yasa dışı nakil ve dağıtım merkezi değildir.

İktidar; çalmak, aşırmak, yemek, içmek, gezmek ve cüzdan doldurmak için bir fırsat değildir.

İktidar; kanun dışı ilişkilerin dokunulmaz zırha büründüğü ve çete mantığına göre dizayn edilmiş gayri ahlaki bir kazanç kapısı olarak da görülmemelidir.

Siyaset, ahlaki, vicdani ve hukuki zeminden kopmadığı müddetçe, iktidarlar kul hakkına riayetten ayrılmadığı sürece bir mesele yoktur.

Bu hâlde milletten alınan vergiler yine millete hizmet olarak dönecek, arada herhangi bir kayma, kaynama, buharlaşma ve sızma olmayacaktır.

Biliyoruz ki demokrasinin tam olarak taban tutmadığı, hak ve hukuka özen gösterilmediği, toplumsal yozlaşma ve siyasi ahlak konularında anormal açıkların görüldüğü ülkelerde devletin kaynakları yolsuzluk kuyruğuna girenlerin kasasına akacaktır.

Yolsuzluk öyle bir illet öyle bir hastalıktır ki buna yakalanan iktidarlar hiçbir zaman iflah olmamış hiçbir zaman huzur yüzü görmemiş, bundan sonra da görmeyecektir.

Tarihîn hiçbir devrinde hırsızlık övülmemiştir.

Tarihîn hiçbir bölümünde soygunculuk ödüllendirilmemiştir.

İnsanlığın hiçbir döneminde hırsızlar el üstünde tutulmamıştır.

Özellikle geçtiğimiz yüzyılın başlarından itibaren demokrasinin yerleşmeye başlamasıyla, devleti yönetmekle sorumlu olanların şeytana uymaları, haksız kazanca tevessül etmeleri yanlarına bırakılmamıştır.

Bağımsız yargı yanlış yapanların karşısında güvence olmuştur.

Kontrol ve denetim mekanizmaları usulsüzlüklere engel teşkil etmiştir.

Ahlaki normlar, dinî ve millî hassasiyetler, toplumsal âdet ve görenekler, hukuk kurallarının etkinliği yolsuzluğun panzehirleri arasında yer almıştır.

Elbette insan var oldukça kanun dışı yollar da bitmeyecektir.

Elbette yoksulluk, açgözlülük, lüks düşkünlüğü, konfor merakı, ekonomik adaletsizlik, sosyal eşitsizlik ve servet uçurumu oldukça sorunlar azalmayacaktır.

Çalışmadan kazanma hevesi, daha fazlasını meşruiyet dışında arama eğilimi suça meyilli şahsiyetlere cazip gelmeyi sürdürecektir.

Helal haram arasındaki kalın çizgiyi göremeyecek kadar dünyevi tutkuların esiri olmuşlar için her yol mübah olacaktır.

Kuşku yok ki nefsinin zindanına hapsolmuş zavallılar için başkalarının emeğine hürmet etmek akıl dışıdır.

Hesap verme korkusunu yabana atmış, "Nasıl olsa bana kimse dokunamaz." yanılgısına tümüyle kapılmış birisinden doğru hareket, doğru tavır beklemek zaten imkânsızdır.

Yolsuzluğun mayalandığı, kanunsuzlukların ürediği siyasi ve sosyal iklim böylesi bir hezeyandan ve kendi kendini aldatma ahmaklığından doğmaktadır.

Yolsuzluğun önündeki en büyük engel biliniz ki hakkı olmayan hiçbir şeye tenezzül etmeyen yüksek haslet, asalet ve karakterdir.

Şu günkü zaman zarfında, ülkemizin asıl ve öncelikli kâbusu bu vasıflardan mahrum bir zihniyetin iktidarda bulunuyor olmasıdır.

Bugünün Türkiye'sinde, 21'inci asrın ikinci on yılında, hâlâ yolsuzluk konusunda hatırı sayılır bir mesafe katedemeyişimiz hepimiz açısından üzüntü vericidir.

Değerli Arkadaşlarım,

Sözde, "Halka hizmet Hakk'a hizmettir." kabulüyle iktidara gelen Adalet ve Kalkınma Partisi, sonunda kendi cebine kendi hesabına kendi yararına hizmet eden bir çıkar ittifakına dönmüştür.

Ülkemiz yolsuzlukla anılan, her tarafı yolsuzluk kokan bir iktidarın elinde kıvranmaktadır.

17 Aralık 2013 günü erken saatlerde İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından başlatılan "Rüşvet ve Yolsuzluk Operasyonu" aslında malumun sadece ilanı olmuştur.

AKP iktidarının üzerinde 11 yıllık yolsuzluk tortusu, 11 yıllık yolsuzluk kiri, 11 yıllık rüşvet isi bulunmaktadır.

Bugüne kadar milletimiz defalarca yolsuzluk haberlerini dinlemiş, şüyuu vukuundan beter sayısız iddia ve imayı duymuştur.

Ancak hiçbirisi 17 Aralık Operasyonu kadar etkili, somut bilgi, belge, görüntü ve kanıtlara dayandırılmamıştır.

Başbakan Erdoğan ve hükûmeti için kaçacak yer ve herkesi ikna edebilecek mazeret kalmamıştır.

Her şey ayan beyan ortadadır.

Hükûmet yolsuzluk tünelinde yolunu şaşırmıştır.

Şüphesiz iddialar çok ama çok ciddidir.

Yargı kesin hükmünü vermeden hiç kimseye suçlu muamelesi yapılamayacaktır.

Şu an itibarıyla meşakkatli de olsa AKP hükûmetinin çok yönlü saldırılarına uğrasa da yargısal süreç işlemektedir.

Zanlıların bir bölümü tutuklanmış ve cezaevine gönderilmiştir.

Fakat devam eden "Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturması"yla ilgili verilen bazı mahkeme kararları ve savcı talimatları uygulanmamıştır.

Nitekim şüpheli olarak ifadesine başvurulacak kişiler hükûmet eliyle korunmuş, açıkça hukuksal yaptırım ve tedbir ihlal edilmiştir.

Başbakan ve hükûmeti adli kolluk görevini yapmakla mükellef olanlara engel çıkarmış, şüphelileri adalete teslim etmeyerek suç işlemiştir.

Hükûmet rüşvet ve yolsuzluk iddialarının soruşturulmasından aşırı şekilde rahatsız olmuştur.

Böylesi bir zor kullanma böylesi bir güç gösterisi böylesi bir yetki aşımı ancak ve ancak aşiret devletlerinde, dahası Orta Doğu emirliklerinde olabilecektir.

Başbakan Erdoğan suçluluğun vermiş olduğu psikolojiyle hukuka karşı gelmiş, hukukçulara ateş püskürmüştür.

Değerli Arkadaşlarım,

Türk milletinin vicdanına güveniyorum.

Türk milletinin engin sağduyusuna ve şaşmaz ferasetine inanıyorum.

Türkiye'nin bugünkü ibretlik ve buhranlı hâlini 76 milyonun hüzünlenerek izlediğini biliyorum.

Başbakan Erdoğan ve hükûmeti 17 Aralık'la beraber şapır şapır dökülmeye başlamıştır.

Bu tarihten dört gün sonra, yani 21 Aralık'ta, "Adli Kolluk Yönetmeliği"nde yapılan korsan değişiklik hükûmetin niyetini, izleyeceği yöntemi gözler önüne sermiştir.

Başbakan Erdoğan hukuka saygı duyması gerekirken iddiaları önemseyip yargının işini kolaylaştırması lazımken peş peşe misilleme yapmıştır.

Sadece verilen emirleri uygulayan polisleri ve polis müdürlerini hedef almış, İstanbul başta olmak üzere tüm yurtta yüzlerce emniyet mensubunu mağdur ve yerinden etmiştir.

Bize göre Başbakan Erdoğan görevini kötüye kullanmıştır.

Rüşvetçilere, hortumculara müsamahakâr ve anlayışlı olan Başbakan, polise ve yargı mensuplarına acımasızdır.

Anlaşılmaktadır ki "rüşvet ve yolsuzluk" iddiaları kendisine ve ailesine kadar dayanmaktadır.

Başbakan'ın endişesi bundadır.

Üstelik oğlunun üzerinden kendisine ulaşılmak istendiğini bir vesileyle açıklamıştır.

Başbakan'ın şayet veremeyeceği bir hesabı, izah edemeyeceği hukuksuz ve gayrimeşru bir ilişkisi yoksa panikleyeceği, korkuya kapılacağı bir hâlde olmayacaktır.

Ne var ki bu zihniyet 17 Aralık'tan beri terör estirmektedir.

"Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturması"nı saptırmak ve sorgulatmak amacıyla her türlü safsatadan her türlü dedikodudan her türlü kavramdan istifadenin derdindedir.

Başbakan'a bakarsak ortada komplo, tezgâh, kirli ittifak, karanlık güçler vardır.

AKP hükûmetinin başarısını kıskananlar devrededir.

Hızlı trenden gocunanlar, İstanbul'a yapılacak üçüncü köprüden ve üçüncü havaalanından, ekonomik büyümeden, çözüm sürecinden keyfî kaçanlar AKP'yi hedef tahtasına yerleştirmiştir.

Başbakan'ın frenleri öylesine patlamıştır ki kendisine, hükûmetine, millî iradeye yönelik küresel suikast ve dış bağlantılı saldırı yapıldığını yorulmaksızın üç haftadır dillendirmektedir.

Başbakan'a göre yolsuzluk kisvesi altında Türkiye'nin yürüyüşü durdurulmaya çalışılmakta, çıkarları zedelenenler hükûmete bindirmektedir.

Anlayacağınız her yer komplo her yer tuzak her yer dışarının güdümünde bulunan yerli taşeronların tesiri altındadır.

Devleti ele geçirmiş çeteler, örgütler, ajanlar, hainler Başbakan ve hükûmetine savaş açmıştır.

Yani yolsuzluk yalan, rüşvet hikâyedir.

İthamların hepsi yersiz, iddiaların alayı düzmecedir.

Sanki hükûmet yokmuş gibi, paralel devlet gulyabanisi oluşmuş, hükûmeti kuşatmıştır.

Bize göre Başbakan Erdoğan vehimlere kapılmış, yalanlara çakılmış ve akıl sağlığını kaybetmiştir.

Sanal korkulara, yapay tehditlere, aslı astarı olmayan korkuluklara inanmış veya inandırılmıştır.

Başbakan Erdoğan hem kendisini hem de aziz milletimizi kandırmaktadır.

Dikkatleri asıl olayların üzerinden uzaklaştırmak, rüşvet ve yolsuzluk iddialarını unutturmak için canını dişine takmaktadır.

Ancak Başbakan'ın hesabı bu defa tutmayacaktır.

Göstermek istediği resimle, bizim ve milletimizin bizzat gördüğü suç dosyasını gizlemeyecektir.

Planlarını, saçmalıklarını, algı yönetimiyle zihinleri tutsak almasını yutacak ve hazmedecek kimseler kalmamıştır.

AKP'li saygın, vatansever ve değerli milletvekili arkadaşlarım gelişmelere eminim ki içten içe isyan etmektedir.

AKP'ye oy vermiş aziz vatandaşlarım bu defa Başbakan'a tereddütle yaklaşmaktadır.

Her sorunlu dönemde yurt dışına gitmeyi âdet hâline getiren Başbakan Erdoğan komploculuğu bırakmalı ve şu sorularımızın cevabını Uzak Doğu'dan dürüstçe vermelidir:

Bu nasıl bir örgüttür ki bir bakan ve ailesi malum İranlı karanlık kişinin özel uçağıyla Umre'ye götürecek kadar zihinleri ve iradeleri ele geçirmiştir?

Bu nasıl bir saldırıdır ki bakan çocuklarının yatak odalarından para sayma makineleri ve para kasaları bulunmuştur?

Bu nasıl bir operasyondur ki bakanların her yeri rüşvet olmuştur?

Bu nasıl dış mihrakların oyunudur ki bakanlar çantalarla, elbise kılıflarıyla gönderilen paraları cebe indirmiş, yüz binlerce dolarlık rüşvet saatlere tenezzül edecek kadar alçalmış ve de parayla vatandaşlık dağıtmışlardır?

Bu nasıl bir küresel suikasttır ki bir banka genel müdürünün ayakkabı kutusundan 4,5 milyon dolar para çıkmıştır?

Sayın Başbakan belgesi, kaydı ve nereden toplandığı muamma olan bu parayı kutulara paralel devletle mi, yoksa paralel bankacılarla mı yerleştirmiştir?

Altın kaçakçılığını faiz lobisi mi yapmıştır?

Evlatlarının da yönetiminde bulunduğu vakıflara usulsüz imar düzenlemesini malum medya kuruluşları mı, hadi bunu da geçtik, görünmez eller mi gerçekleştirmiştir?

Kara parayı savcılar, hâkimler, görevden aldığın polisler mi aklamıştır?

Yüz milyar dolarla ifade edilen yolsuzluk meblağına kim ortak olmuş, mesela uzaylılar mı, mesela Amazondaki yerliler mi, mesela Antartika'da seni çekemeyen mihraklar mı, mesela Sibirya ormanlarında seni kabullenmeyen bazı kimseler mi tekerine çomak sokmuştur?

Halkbankın peşmerge petrolündeki rolü nedeniyle hedef seçildiğini söylerken hakikaten de utanmıyor musun?

Başbakan'a göre İran asıllı rüşvetçi hayırseverdir, banka müdürünün topladığı paralar da imam hatip ve üniversite yapımı için kullanılacaktır.

Bu sözlere bırakınız aklından zoru olanların tebessümünü, kargalar bile kahkahayla gülecektir.

Muhterem Milletvekilleri

Başbakan ve hükûmeti savcılara çamur atmaktadır.

Danıştayından Yargıtayına, HSYK'sinden diğer yargı organlarına kadar sataşmakta ve suçlamaktadır.

Oysaki yargı sadece işini yapmaktadır.

Savcılar engellense de görevleri değiştirilse de gittikleri tatiller çarşaf çarşaf ortaya dökülüp itibarları linç edilse de hukukçular meşru sınırlar dâhilinde görevini icra etmektedir.

Bakınız bugün hukuka ağzına geleni söyleyen, yargı mensuplarını iftiralarla yıpratmaya çalışan Başbakan, geçmişte bambaşka beyanlarda bulunmuştur.

Sabrınıza sığınarak ve hafıza tazelemesi adına Başbakan'ın şu görüşlerini sizlerle paylaşmak istiyorum:

Başbakan Erdoğan 29 Ocak 2008 tarihli TBMM grup konuşmasında;

"Hukuk terazisine vaktiyle konan taşları bir bir kaldırıyoruz. Türkiye hukuk yolundadır, adalet yolundadır. Hukuk devleti açık, şeffaf bir düzenin adıdır. Hukuk devletinde karanlık odalar, komplolar, komitalar, çeteler, mafyalar yoktur, olmamalıdır, olamaz da." diyerek önemli bir tespitte bulunmuştur.

O hâlde bugün komploların en ilerisi varsa çeteler devlete kadar sirayet etmişse Başbakan hukuk devletine ne yaptığını, hukuk devletinin nereye gittiğini bir an önce açıklamalıdır.

Yıllar içinde sürekli geri giden, örgütlere, karanlık güçlere teslim olan bir devlette hukukun üstünlüğünden nasıl bahsedilecektir?

Türkiye Cumhuriyeti'nin laik, sosyal ve hukuki niteliği imha olursa ortada devlet namına ne bir iz ne de bir eser kalmayacaktır.

Bu zihniyet 13 Ocak 2009 tarihli TBMM grup konuşmasında sözde darbe davalarını kastederek de aynen şunları söylemiştir:

"Ortada devam eden bir dava bir mahkeme süreci, devam eden bir soruşturma var. Savcılarımız, hâkimlerimiz, tamamen bağımsız şekilde çalışmalarını yürütüyorlar. Süreç tamamen hukuk çerçevesinde, tamamen Anayasa ve ilgili yasalar çerçevesinde işliyor."

Başbakan bu konuşmasının devamında daha ilginç sözlere imza atmış ve şöyle demiştir:

"Esasen, hükûmet olarak da, siyasetçiler olarak da, vatandaşlar olarak da bize düşen, hukuk kurallarının en sağlıklı şekilde işlemesine yardımcı olmaktır. Bakınız, bütün modern devlet sistemlerinde, yasamanın yeri ayrıdır, yürütmenin ayrıdır, yargının yeri ayrıdır. Bu üç erk birbirine müdahale edemez."

Başbakan yine bu meyanda polisleri de unutmamış, bugünkü tutumuyla taban tabana zıt ifadeler kullanmış ve şunları dile getirmiştir:

"Yürütme özellikle emniyetimiz açısından kalkıp da adaletin kendisine tevdi ettiği, verdiği bir görevi yerine getirirken niçin birileri bundan rahatsız oluyor, ben bunu hayretle karşılıyorum."

Şu çelişkiye bakınız ki dün hayret eden Başbakan, bugün polislere dört bir koldan hücum etmektedir.

21 Nisan 2009 tarihli TBMM grup konuşmasında ise şu hususlardan bahsetmiştir:

"Eğer bugün, savcılarımız, hâkimlerimiz, üzerlerinde hiçbir baskı hissetmeden hiçbir tehdit hissetmeden hiçbir baskı ve tehdide boyun eğmeden görevlerini yapabiliyorsa, bu, bugünümüz için de geleceğimiz için de güven verici bir gelişmedir."

İşte Recep Tayyip Erdoğan'ın bugünü, dününü bu kadar ret ve inkâr etmektedir.

Bu, bir insanın düşebileceği en derin çelişki çukuru, en korkunç U dönüşüdür.

Başbakan'ın söz konusu konuşması bugünle mukayese edildiğinde herkesi pes doğrusu dedirtecek itiraf gibi değerlendirmeler hemen görülecektir.

Bu çerçevede diyor ki:

"Bakınız, ortada son derece ağır, son derece vahim iddialar var.

Anayasa'mıza, yasalarımıza göre suç teşkil eden ithamlar var. Bu iddiaların peşine düşen, bu iddiaları aydınlatmaya çalışan bir hukuk sistemimiz var. Bırakalım yargı işlesin, bırakalım hukuk işlesin. Bırakalım, ak ile kara ortaya çıksın.

Süreci bulandırarak, süreci istismar ederek hâkimleri, savcıları, yargıyı itham ederek, tehdit ederek hiç kimse hiçbir yere varamaz."

Evet, Başbakan, çok değil, yaklaşık 4,5 yıl önce aynen böyle demektir.

Biz de Başbakan'a diyoruz ki bırak da yargı işlesin, bırak da hukuk çalışsın, bırak da savcı ve hâkimler görevini yapsın, bırak da akla senin gibi karalar ortaya çıksın.

Yargının darbe yaptığını, HSYK'nin suç işlediğini yeri göğü inleterek iddia eden Başbakan 26 Ekim 2010 tarihli TBMM grup konuşmasında bakınız neden bahsetmiştir:

"Yargıda seçim yapıldı, HSYK üyeleri belirlendi. Peki ne oldu? Sesi çok çıkan bir zümrenin, yargı camiası içinde neye tekabül ettiği ortaya çıktı. Ortada siyasallaşan bir yargı yok. Ortada siyasallaşmış unsurlar tarafından sindirilmiş bir yargının artık tarafsız bir yargıya dönüşümü var.

Görünen gerçek açıkça şudur: Başbakan Erdoğan'ın bugünkü hâli dününü kökten yalanlamaktadır.

Bu siyasi anlayışın "Üstünlerin hukukundan hukukun üstünlüğüne geçtik." iddiası demek mi asılsızmış.

"Mahkemeleri birilerinin arka bahçesi olmaktan çıkardık, milletin ön bahçesi yaptık." sözleri demek ki gerçeği yansıtmıyormuş.

Başbakan Erdoğan'ın tüm politikaları paramparça olmuştur.

Tüm sözleri iflas etmiştir.

Başbakan aynı zamanda suç işlemekte, mahkemelerin bağımsızlığını zedelemekte, dün övdüğü ve terfi ettirdiği savcıları şimdilerde iş takipçisi olmakla hayâsızca suçlamaktadır.

Yargı kendisine dokununca birdenbire ayağa kalkan, ortalığı velveleye veren Başbakan'la geçecek bir saniye bile israftır, vakit kaybıdır ve hepimizin omuzlarına yüklenmiş bir vebaldir.

Türk milleti hâlâ bu kendini bilmeze tahammül edecek midir?

AKP'ye oy vermiş muhterem kardeşlerim bu kelepir siyasetçiye hâlâ katlanacak mıdır?

Türkiye'de iktidarın el değiştirmesi için daha ne lazımdır?

Demokrasinin usul ve kuralları doğrultusunda değişimin olması için daha nasıl bir facia beklenmektedir?

Tıkanan sistemin açılması, istikrara ulaşılması, parti diktasından demokratik nizama kavuşulması için gün bugün değilse ne zamandır?

Devletin düzlüğe çıkması için Başbakan Erdoğan gitmelidir.

Türk milletinin selamete ve saadete kavuşması için Başbakan ve hükûmeti sandık yoluyla gönderilmelidir.

Başbakan Erdoğan; "Hedef benim." derken yandaş kalemler topluca "Hedef Erdoğan'sız Türkiye'dir." diyerek önemli bir konuya parmak basmışlardır.

Evet biz, Erdoğansız, AKP'siz, PKK'sız, hainsiz, Öcalan'sız, BOP'suz, kansız, dertsiz, ağrısız, sızısız güzel bir Türkiye istiyor, MHP'nin iktidar olduğu mutlu ve kutlu bir Türkiye için mücadele veriyoruz.

Değerli Milletvekilleri,

Başbakan Erdoğan 4 Ocak günü Dolmabahçe temaslarına yeni bir halka daha eklemiştir.

Çoğunluğunu yandaş gazeteci ve yazarların oluşturduğu 47 kişi Dolmabahçe'de Başbakan'la buluşmuş ve hasret gidermiştir.

Bize göre bu ikinci ve adı konmamış sözde akil adamlar operasyonu için hazırlık ve alıştırma evresidir.

Başbakan Erdoğan bu toplantıya kıdemli akillerden bazı isimleri de çağırmış, muhtemeldir ki onların tecrübelerinden acemilerin faydalanmasını amaçlamıştır.

Dolmabahçe'ye katılan değerli birkaç ismi dışarıda tutarak şunu söyleyebilirim ki yandaş olduğu kadar gazeteciliği ve yazarlığı da lafta kalan kuru kalabalık yeni bir psikolojik harekatın failleri olarak kendilerini Başbakanlarına sunmuşlardır.

'Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturmasının üstünü örtebilmek, gündemi farklı alanlara kaydırabilmek amacıyla bu klonlanmış akiller ihtimaldir ki el altından görevlendirilmiştir.

Başbakan'ın Dolmabahçe konuşması da esasen buna işaret etmekte, buna gönderme yapmaktadır.

Türkiye rüşvet ve yolsuzluk haberleriyle sallanırken Başbakan yine yargıya kafa tutmuş, 17 Aralık'ta tüm emniyet ve adalet hiyerarşisinin atlandığını söyleyerek hırsızlığı kenara almıştır.

Başbakan tavşana kaç tazıya tut demekte, cambaza baktırarak delilleri karartmakta, şüphelileri kollamaktadır.

Başbakan'a göre sabah operasyon yapılmış, akşama sorgu ve mahkememe süreci bitmiş, âdeta infaz sürecine geçilmiştir.

Bu gelişmelerden çıkardığımız sonuç kabahatin yargıya yüklendiği gerçeğidir.

Yürürlükteki Anayasa'nın 9'uncu maddesi; yargı yetkisinin, Türk milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılacağını ifade etmektedir.

Anayasa'nın 10'uncu maddesinde yer bulan "Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir." amir hükmü tartışma götürmeksizin ortadadır.

Yine Anayasa'nın 38'inci maddesi gereğince, "Suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar, kimse suçlu sayılamaz." kuralı hepimizin gözü önündedir.

5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 3'üncü maddesinde de kanunun uygulanmasında hiç kimseye ayrıcalık tanınamayacağı belirtilmiştir.

Başbakan Erdoğan bu hukuki gerçekleri görmezden gelerek egemenliğin milletten alınıp yargıya devredilmeye çalışıldığını söylemiş, bu iddiasına 47'nin arasından bir kişi bile itiraz edecek cesaret ve dirayeti gösterememiştir.

Herkes sahibinin sesini huşuyla dinlemiş, tazimle onaylamış ve açıklamalara keramet yükleyerek takdir toplamıştır.

Başbakan'a bir cesur kalem çıkıp da, "Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturması"nı niçin komploya bağlıyorsunuz, iddiaların araştırılmasından ve incelenmesinden niçin bu kadar korkuyorsunuz diyememiştir.

Eğer 47 kişi yerine, sadece 47 sandalye olsaydı ve Başbakan boş salona hitap etseydi bu kadar pişkin bu kadar fütursuz olamazdı.

Başbakan görevini yapmaktan alıkonulan savcının direkt kamuoyuna mesaj vermesini ve HSYK'nin Adli Kolluk Yönetmeliği'yle ilgili açıklama yapmasını tehdit olarak uyuşuk kalemlerin huzurunda ileri sürmüştür.

Yani rüşvet tehdit değildir, yolsuzluk tehdit olarak görülmemiştir, bunun yerine yargının kendini savunması tehdit olarak yorumlanmıştır.

Dahası yargının içine yuvalanmış örgütsel mantıkla, örgüt içi dayanışmayla darbe yapılmak istendiğini vurgulamıştır.

Nasılsa kale boştur.

Nasılsa Başbakan nereden vurursa vursun, top avuta gitse dahi gol diye sevinç çığlığı atacak yardakçılar etrafındadır.

Başbakan Erdoğan devletin tüm erklerini çökertmiş ve çalışamaz hâle getirmiştir.

Devlet fason siyasetçiler eliyle, falsolu ve defolu vicdanlar marifetiyle kilitlenmiştir.

Karşımızda yargı, yürütme ve yasama krizi vardır.

Bunun önüne geçilmezse hepimizi içine çekecek bir felaket önümüzde durmaktadır.

Türkiye örgüt olarak lanse edilenlerin vesayeti altına girmiştir de bundan bir tek Başbakan'ın haberi mi olmamıştır?

Sorarım sizlere, bu nasıl bir devlet yönetimidir?

Bu nasıl bir hükûmettir ve kimlere hizmet etmektedir?

Yargının ve yürütmenin içine sızan paralel örgüt mensuplarının kararnamelerini kim hazırlamış, atama ve tayin kararlarını kim almıştır?

Başbakan bir örgüte devleti göz göre göre teslim ediyorsa son yurdumuzdaki güvenliğimiz, millî varlığımız nasıl ve kimler tarafından korunacaktır?

Dün her sorun karşısında sözde Ergenekon örgütü gösterilirken bugün değişik bir örgütün doğmasına kim ya da kimler neden olmuştur?

Koskoca Türk devletini çetelere, kaset imali yaptığı söylenen örgütlere ve paralel yapılanmalara peşkeş çeken Recep Tayyip Erdoğan nelerden ve ne hakla sızlanmaktadır?

Suç sabittir ve suçlu AKP'nin Genel Başkanı ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'dır.

Başbakan'ın yakınmaya, dert yanmaya, inlerine gireceğiz diyerek insanları hayvan yerine koymaya ne hakkı vardır?

Bize göre gündemde yargı darbesi değil, iktidar darbesi ve ihaneti vardır.

Aziz milletim bu gerçekleri görmelidir.

"Ya Allah ya bismillah!" diyerek küpünü dolduran, ne var ne yok götüren, yandaşını, yakınını, eşini ve dostunu haram para

içinde yüzdüren devrin Calut'larını Türk milleti bağışlamamalıdır, inşallah da bağışlamayacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Başbakan Dolmabahçe'deki düzeneği bahane ederek kamuoyunun algısını farklı yerlere kanalize etmeye teşebbüs etmiştir.

Bunlardan en önemlisi ise "yeniden yargılama" konusudur.

Başbakan'a itibar edersek, dürtülerine teslim olan malum danışmanı "kumpas" tanımlamasıyla TSK'nin önünü açmıştır.

Kumpas sözlük anlamı itibarıyla hile yapmak, tezgâh ve düzen kurmak anlamına gelmektedir.

Her kapıyı açan anahtar olarak kullanılan bu sözcüğün tedavüle sokulmasıyla TSK ve YARSAV suç duyurusunda bulunmuş, Türkiye Barolar Birliği hemen vaziyet almıştır.

Bunlara ilave olarak yeniden yargılanma meselesi dolaşıma girmiştir.

Ve çok geçmeden Başbakan, Dolmabahçe görüşmelerinde yeniden yargılanmaya olumlu baktığını, bunun da bir hak olduğunu söylemiştir.

Sanki ortada rüşvet ve yolsuzluk salgını yokmuşçasına hareket eden, Başbakan'a yönelik şirinlik ve sevimlilik yarışına giren Türkiye Barolar Birliği Başkanı da devreye girmiş, kendince inisiyatif almıştır.

Kumpasla yolsuzluğun ve rüşvetin üzeri kapatılarak gündeme asıl mecrasından koparılmak üzere yeni baştan planlı bir müdahale yapılmıştır.

Bu sinsi bir kurgudur.

Bizim açımızdan meselenin garip ve kuşkulu tarafı gündem ibresinin birdenbire ve aceleyle yeniden yargılanma konusuna sabitlenmiş olmasıdır.

Esasen hukukun kendi içinde yeniden yargılanma yolu açık ve bellidir.

Bunun dışında geçmişteki yargılamaları yenilenme çabası, yapılan yanlışların dolambaçlı yollardan itiraf ve teyidinden başka bir anlama gelmeyecektir.

Sormak ve öğrenmek isteriz ki Türkiye Barolar Birliği Başkanı acaba Başbakan'a rüşveti ve yolsuzluk iddialarını hatırlatacak fazileti göstermiş midir?

Ülkemizin şu anki ihtiyacı Ergenekon'dan Balyoz'a, KCK'dan Şike Davasına kadar yeniden yargılama imkânını tanımak mıdır?

Madem TSK'ye kumpas kurulduğu zımnen kabullenilmiştir, önce bu kumpasın tarafları her kimse ifşa edilip mutlaka hâkim karşısına çıkarılmalıdır.

2007 yılından beridir mağdur edilen, yıllarca cezaevinde süründürülen ve darbeyi aklından dahi geçirmeyen vatansever asker kişilerin bedelini kim ödeyecektir?

Aradan yedi yıl geçtikten sonra "pardon" demek düne kadar darbe davalarının savcısı olmakla mangalda kül bırakmayan Başbakan'ı ve kumpas taraftarlarını kurtaracak mıdır?

Hadi kurtardı diyelim, o hâlde TSK bunu nasıl içine sindirecek, hakkı gasbedilmiş, Silivri'yi, Hasdal'ı, Sincan'ı çilehaneye çevirmiş

ve asıl darbecilerle hiç işi olmamış kahramanların ve ailelerinin yüzüne nasıl bakılacaktır?

Merak ediyorum, Türkiye Barolar Birliği Başkanı kanun değişikliğiyle avunurken bunları düşünmüş ve bu sorular üzerinde kafa yormuş mudur?

Şimdi başta hükûmet olmak üzere, malum çevreler bize; "Ergenekon davası hataydı, Balyoz uydurmaydı, darbeciler masumdu." demeye mi çalışmaktadır?

Yılların hesabını kim verecek, intihar eden subaylar nasıl geri gelecek, Türk ordusunun teröristlerle aynı kategoriye sokulmasını, genelkurmay başkanlarının terör örgütü kurmaktan ceza almasını kim nasıl izah edecektir?

PKK'lıları serbest bıraktırıp, Mecliste Anayasa değişikliği için uzlaşanlar millî vicdana ne diyecektir?

Sayın Engin Alan'ı 18 yıla mahkûm edenler ve bu mahkûmiyetten 56 gün sonra Anayasa'ya müracaatla tutuklu milletvekili sorununu fiilen çözmeyi akıl ederek PKK'nın önünü açanlar kime ne anlatmaya çalışmaktadır?

Başbakan Erdoğan ve hükûmetinin gizli gündeminde, kumpası gerekçe yaparak İmralı canisini ve tutuklu PKK'lıları yeniden yargılayıp serbest bırakmak var mıdır?

Biz 2011 seçimlerinden beri tutuklu milletvekillerinin sorununu çözelim dedik, kimseden ses çıkmadı.

Teklifler getirdik, duyan ve ilgilenen bile olmadı.

Çelişki abidesi Başbakan ise "Bana mı sordunuz da milletvekili yaptınız?" diyerek uzlaşmaya hiç yanaşmadı.

Fakat son birkaç gündür yeniden yargılanma sakızı herkesin ağzındadır.

Tüm taraflara açık açık söylüyorum, kumpasçılar hesap vermeden, kumpasın gayesi net olarak ilan edilmeden, TSK üzerinden PKK'ya ve İmralı canisine can simidi uzatılmasını tasvip etmeyiz, buna karşı da sonuna kadar direniriz.

4 Temmuz 2011 tarihli Meclis grup toplantımızda, sanki bugünleri görmüşçesine aynısıyla şunları söylemiştim:

"İmralı, Silivri ve KCK arasında denge arayışları varsa ve mesela Sayın Engin Alan bölücülere karşı rehin olarak tutuluyorsa, er ya da geç bunun hesabını sormak bizim için namus borcu olacaktır."

Bu öngörümüz, şu günkü ortamda gerçekleşmeye başlamıştır.

Bizim için İstanbul Milletvekilimiz Sayın Engin Alan baştan beri suçsuzdur.

PKK'lıların serbest bırakılıp onun içeride kalması ise şerefsizce yazılan iğrenç bir senaryonun sonucudur.

Biz hak ve hukukun yerini bulması ve milletvekilimizin aramıza dönmesi için tüm mücadelemizi yapmaktan geri durmayacağız.

Her ne kadar prensipte yeniden yargılanmaya olumlu baksak da bu yolla PKK'nın aklanmasına, İmralı canisinin affına kesinlikle müsamaha göstermeyecek, milletimizin aleyhine olacak her adımın karşısında kararlıca duracağız.

Bu düşüncelerle sözlerime son verirken siz muhterem milletvekillerini ve değerli misafirleri bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

14 Ocak 2014

Muhterem Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Kıymetli Basın Mensupları,

Haftalık olağan Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Türkiye'miz çok ağır bir gündemin içinde âdeta işkence görmektedir.

Milletimiz iktidarın neden olduğu gerilim ve cepheleşmelerden dolayı eziyet ve çile çekmektedir.

İçinden geçtiğimiz zaman diliminde aleyhimize olacak ne varsa gün yüzüne çıkmıştır.

Devlet bitkisel hayatın tüm semptomlarını bir bir göstermektedir.

Doğudan batıya, kuzeyden Güneye tüm Türk Vatandaşları dalgın, üzgün, kaygılı ve düşüncelidir.

Türkiye'de işler iyi gitmemektedir.

Ülkemizde hiçbir şey sağlıklı ve yolunda değildir.

Kutuplaşmalar gücümüzü azaltmaktadır.

Sıkılı yumruklar toplumsal yapıyı baltalamaktadır.

Çatık kaşlar, asık suratlar, öfkeli diller, nefrete teslim zihinler huzurumuzu budamaktadır.

Türkiye AKP husumetiyle AKP vurgunuyla AKP tahrikleriyle pençeleşmektedir.

Hem bugünümüz hem de geleceğimiz Başbakan Erdoğan'ın boş kafasının içindeki bomboş hayal ve hezeyanlarla çarpıtılmaktadır.

Günden güne, aydan aya, yıldan yıla her alanda biriken kayıplar her seviyede yaşanan bozgunlar millî varlığımızla birlikte millî birliğimizi de hedef almaktadır.

Öz gücüne dayanmayan, siyasetteki özgül ağırlığını çoktan yitiren, ahlaki özdenetimini kaybettiği gün gibi açık olan AKP iktidarı ülkemizin başındaki bir numaralı musibet hâline gelmiştir.

İktidar eline aldığı savaş baltalarını şuursuzca sallarken dünkü dostlarıyla düşman saflara ayrılıp tüm cephelerde saldırıya geçerken vatandaşlarımız maalesef ekonomik sıkıntıları göğüslemek zorunda kalmaktadır.

Başbakan Erdoğan, geçtiğimiz hafta Singapur'daki Botanik Parkı'nda, orkideler içinde keyif sürüp beğendiği çiçeklere isim babalığı yaparken milletimiz ekonomik açmazların içinde bocalamayı sürdürmüştür.

Mevkidaşlarıyla "kazan kazan"da mutabık kaldığını söyleyen bu zihniyet, sıra Türk milletine gelince insafsızca "kaybet kaybet"de karar kılmıştır.

Başbakan Erdoğan ve yandaşları yasa dışı vasıtalarla kazanırken zenginleşirken palazlanırken milyonlarca vatandaşımız işsiz kalmakta, fakirleşmekte, muhtaç hâle düşmektedir.

Torbanın içine kömür koyup siyasi şov yapan iktidar, ayakkabı kutularının içine milyon dolarları dizerek hırsızlığın şovrumunu açmıştır.

Ön tarafta tenekenin içine peynir, çuvalın içine bulgur, paketin içine makarna koyup yoksul ve düşkünleri istismar edenler, arkada el çabukluğuyla çaldıkları paraları kasalara tıka basa istiflemişlerdir.

AKP'nin iktidar yıllarında;

- Rüşvetçiler hayırsever olarak isimlendirilmiş,
- Hırsızlar yardımsever olarak gösterilmiş,
- Hâkim ve savcılar militan olarak tanımlanmış,
- Yolsuzluk operasyonları komplo olarak formüle edilmiş,
- Utanmazlık mağduriyet olarak sunulmuştur.

Son 11 yılda; sapla saman, doğruyla yanlış, güzelle çirkin, hak ile batıl, duayla beddua, temizlikle kirlilik birbirine karışmıştır.

Vatandaşlarımız ekonomik vesayet ve ekonomik darbe altında can derdine düşmüşken, AKP hükûmeti yürütmenin, aşırmanın ve götürmenin hırsıyla rüşvet ve yolsuzluk gemisinin dümenine geçmiştir.

17 Aralık'tan sonra bir kez daha fark edilmiştir ki Türkiye'nin ekonomik tablosu umut verici değildir.

Bir yanda devleti fiilî ve hukuki iki iktidar bloğuna kasten, bilerek ve isteyerek bölen hükûmet, diğer yanda milletimizin

ekonomik sorunlarını bastırmakla, ötelemekle ve kapatmakla vakit geçirmektedir.

Başbakan ve yandaşlarına oldukça güzel oldukça ucuz oldukça konforlu olan hayat şartları, milyonlarca insanımıza pahalıdır, acımasızdır ve zalimdir.

İğneden ipliğe yapılan zamlar, adaletsiz vergi artışları vatandaşlarımızı kara kara düşündürmekte ve kahretmektedir.

Ekonomik yıkım her haneye nüfuz etmektedir.

Ekonomik infial her kardeşimizi az ya da çok etkilemektedir.

Enflasyon fren tutmamaktadır.

Hayat pahalılığı sınır tanımamaktadır.

Ve TÜİK'in açıkladığı Resmî enflasyon rakamları gerçeklerle bağdaşmamaktadır.

2013 yılı enflasyon hedefi başta % 5 olmasına rağmen, daha sonra Merkez Bankası tarafından % 6,8 olarak revize edilmiş, ne var ki yılsonu gerçekleşme oranı ise % 7,4 olmuştur.

Geçtiğimiz bir yıl içinde sofraların vazgeçilmezi olan temel gıdalara zam sağanak hâlinde yağmıştır.

Başbakan'ın hayal satıcılığı, asılsız ve abartılı iyimserliği herhangi bir işe yaramamıştır.

2013 yılında patatesin fiyatı % 110; kuru fasulyenin fiyatı % 58,9; patlıcanın fiyatı % 36,6; sivri biberin fiyatı % 34,5; lahananın fiyatı % 28,5 oranında artmıştır.

Vatandaşlarımız tencerelerine, tavalarına ve ocaklarına aş yerine zam koymuştur.

40 temel gıdada son bir yıllık fiyat artışı ortalama % 16,2'dır.

17 temel sağlık hizmetinde yıllık fiyat artışı % 69'dur.

Nitekim tedavisi için hastanede yatmaktan başka çaresi olmayan kardeşlerimizin ödediği fatura % 124 artmış durumdadır.

Özellikle son zamanlarda fasulye ve pirinç fiyatlarının önüne geçilememektedir.

Bu durum sofralarımızın değişmezi olan kuru fasulye pilav lezzetini azaltmış, talepleri ister istemez kısmıştır.

Türkiye fasulye kıtlığı yaşıyorsa yabancı ülkelere mahkûm ve mecbur kalıyorsa bu öncelikle yanlış planlamanın yanlış politikaların ve yanlış tercihlerin eseridir.

Ayrıca Türkiye AKP döneminde ithalat cenneti hâline gelmiştir.

Bu itibarla dış ticaret açığı 2012 yılında 84 milyar dolar iken 2013 yılının 11 aylık kısmında 89 milyar dolara ulaşmıştır.

2013 yılında dolar kuru Türk lirası karşısında % 21 değer kazanmıştır.

Özellikle 17 Aralık "Rüşvet ve Yolsuzluk Operasyonu"ndan bugüne kadar millî paramızın değer kaybı yaklaşık % 7,5 civarındayken; Borsa İstanbul 100 Endeksi'ndeki kayıp ise % 11'i geçmiş durumdadır.

Faizler % 10'u geçmiştir.

Türkiye'nin 17 Aralık'tan bu tarafa ekonomik kaybı 150 milyar Türk lirasını bulmuş,

Dövizdeki artış, bu kapsamda borcu olan vatandaşlarımızı korku ve kaygıya sevk etmektedir.

İthalatçı firmalar ise karşılaşacakları külfet ve maliyetin boyutunu bugünden kestirememektedir.

Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye'de yaşanan hukuk cinayetleri, hükûmet bunalımı ve sistem krizi Türkiye ekonomisine ilave sorunlar getirmektedir.

Ülkemize akan portföy veya doğrudan yatırımlar hukuk alanındaki travmalardan dolayı tedirgin ve panik halîndedir.

Dış muslukların kesilmesi hiç şüpheniz olmasın ki cari denge açığını, yani döviz gelirleriyle giderleri arasındaki negatif farkı daha da büyütebilecektir.

Şu hatırlatmayı yapmak isterim ki son 11 yılda birikimli olarak toplamda 384 milyar dolarlık cari açık verdiğimiz ortadadır.

Yani yabancıların tasarrufuyla ekonominin çarkı dönmüş, el parasıyla, el kesesiyle tüketim eğilimi hormonlu olarak canlı tutulmuştur.

2013 yılının 11 aylık diliminde 51,9 milyar dolarlık cari açık gerçekleşmiştir.

Bu rakam hepimizin sırtında bir kamburdur.

Büyüyen cari açık Niğdeli kardeşimizin istikbaliyle oynamak demektir.

Artan cari açık Yozgatlı çiftçimizin geleceğini ipotek ettirmek demektir.

Cari açıktaki her % 1'lik kıpırdama Samsunlu esnafa yansıyacak, Bitlisli hayvan üreticisini zora sokacaktır.

Gelirimizden daha fazla harcamamız iki yakamızın bir araya gelmesine mâni olacaktır.

Fransız'ın, Alman'ın, İngiliz'in veya Japon'un sermayesini yüksek faizler karşılığında har vurup harman savurmak; gelecek kuşakların, hatta doğmamış çocukların hakkını gasbetmekle eş değerdir.

Son tehlikeli gelişmeler Türkiye'nin bağımlı olduğu sıcak paranın yön değiştireceğine işaret etmektedir.

Oysaki 2014 yılında finanse edilmesi gereken 220,5 milyar dolarlık bir külfet önümüzde durmaktadır.

Peki, Türkiye'nin bu kadar güvensiz ve sancılı olduğu bir ortamda lazım gelen kaynak nasıl bulunacak nasıl temin edilecektir?

Başbakan Erdoğan aziz milletimizi ateşe attığını ne zaman anlayacaktır?

Bu yılda, 60 milyar dolar olması tahmin cari açık dış kaynaklarla finanse edilemezse olacak şudur:

Kur fırlayacak, yani devalüasyon yaşanacak, ithalat pahalılaşıp caydırılacak, milletimiz daha da fakirleşecektir.

AKP bu karanlığa doğru ekonomiyi sürüklemektedir.

Fakat burada bizi düşündüren bir açmaz daha vardır.

İhracat yapabilmek için ithalata mecbur olduğumuz bir gerçektir.

İthalat hız keserse ister istemez teorik izahlar bir yana, ihracatta da yavaşlama gözlenecektir.

Bu durumda Türkiye fasit bir daireye kısılacak, ekonomik iflas her tarafta acı sonuçlarını gösterecektir.

Şayet cari açık kontrollü bir kur artışıyla azaltılmaya çalışılacaksa karşımızda bir sorun daha var demektir.

Bu kapsamda kurdaki yukarı yönlü oynamalar enflasyonu kışkırtacak ve vatandaşlarımızın katlandığı hayat pahalılığı tavan yapabilecektir.

Kur artışı ithalatı yavaşlatsa bile, büyümeyi olumsuz etkilemesi kaçınılmazdır.

Nitekim bu yıl için öngörülen % 4'lük büyüme oranına ulaşılması çok güç olduğu şimdiden ortadadır.

Daralma ihtimali fazla olan dış kaynakları mutlaka üretime yönlendirmek, her türlü senaryoya tedbir geliştirmek, kur, faiz ve enflasyon arasındaki ilişkilerin boyutunu iyi tayin etmek lazımdır.

Bu tespit ve yorumlarımızın hepsi önümüzdeki karanlık manzaraya herkesin dikkatini çekmekten ibarettir.

Başbakan Erdoğan Türkiye ekonomisini borca bağlamış, yabancıların güdümüne ihale etmiş, küresel çıkarların emrine vermiştir.

Dış borç patlamış ve 372 milyar 652 milyon dolar olmuştur.

Başbakan ve bakanlarının sürekli tekrarladıkları ekonomik başarı hikâyesi aslından klasik ve bu zihniyetle özdeşlemiş palavradan başka bir şey değildir.

Türkiye, resmen tehlike sinyalleri veren ve kırılgan olarak gösterilen ilk beş ülke arasında sayılmaktadır.

Ne üzücüdür ki ekonomimiz kendi ayakları üstünde duracak beceri ve kapasiteden mahrumdur.

Başbakan, geçtiğimiz yılın haziran ayından bu yana sözde peşinde olduğu faiz lobisiyle aslında müzakere yapmış ve kaynaklarımızın buharlaşmasına seyirci kalmıştır.

Türkiye, Başbakan Erdoğan ve hükûmetinin affedilemeyecek politikaları neticesinde sıcak paranın esiri; rantiyecilerin, ekonomik operasyonların, kredi saldırılarının, getirdiğinden daha fazlasını götüren simsarların, fırsatçıların, vicdansızların oyuncağı olmuştur.

Başbakan Erdoğan ve çevresi ekonomiyi yönetmekten âcizdir, iş ve aş üretmekten bihaberdir fakat konu rüşvet ve yolsuzluk olunca gerçekten de akıllara durgunluk veren maharet göstermektedirler.

İktidar yoksullarımızdan esirgediğini para babalarına ikram etmiş, öksüzün nafakasını ayakkabı kutularına saklamış, emeklimizin paralarını, asgari ücretle geçinen milyonların ekmeğini ona buna yem etmiştir.

Türk milleti bu zalim iktidarın hesabını sandıkta görecektir.

Millî irade haramilerin saltanatını sandıkta bitirecektir.

Hırsızlığın hükümranlığı, yağmanın egemenliği, soyguncunun düzeni yakında son bulacak, yakında küllenecektir.

Milliyetçi Hareket Partisi milletimize kaşıkla verip kepçeyle alan, vatan evlatlarının hakkını bakan evlatlarına peşkeş çeken, bacanaklardan yolsuzluk bacası inşa edenlerin kulağından tuttuğu gibi doğru Yüce Divana gönderecektir.

Biz bu tarihî hesaplaşmaya hazırız.

Bu karanlık devri kapatmak için inançlı ve azimliyiz.

Haksızlığın, hukuksuzluğun ve rüşvet eşkıyalığının hakkından ve üstesinden gelmek için sabırsız ve son derece de heyecanlıyız.

Muhterem Milletvekilleri,

Türkiye'nin toplumsal dokusu yara almakta, millî bünye hasar görmektedir.

Devletin ana omurgası çatırdamaktadır.

Ülkemizin şu günkü ortamında hukuk devleti ilkesi tahrip edilmektedir.

İktidar, rüşvet ve yolsuzluk iddialarını örtbas etmek için 12 Eylül Referandumundaki tutum ve beyanlarından tamamen sapmıştır.

Bu kadar kısa süre içinde AKP'nin geri dönüş yapması, anayasal kurum olan HSYK'yı siyasi gayelerle yürütmenin emrine almak için düğmeye basması millet iradesini tanımayan otoriter mizacının bir sonucudur.

Başbakan Erdoğan, HSYK'nin, "Adli Kolluk Yönetmeliği"nin korsan değişikliğine gösterdiği direnç ve tepki nedeniyle hedef halîne getirmiştir.

12 Eylül 2010 öncesinde ne demişse şimdi çiğnemiştir.

Referandum sürecindeki tüm sözleri yalan çıkmıştır.

Başbakan Erdoğan 12 Eylül Referandumuna evet diyen herkesi kandırmış, yüz üstü bırakmıştır.

"Yetmez ama evetçi"ler, acaba bunu içine sindirecekler midir?

“Bağımsız Ülkücüyüz” parolasıyla ortaya çıkarak evet kampanyasına ortak olanlar bunu gururlarına yedirebilecekler midir?

Nerededir, manşetlerinden evet propagandası yapanlar?

Nerededir, her türlü tezvirat, dedikodu ve gıybetle Milliyetçi Hareket Partisine alçakça saldıranlar?

Referandum’da en çok darbe aldığımızı yayan zekâ özürlüleri şimdi nereye saklanmıştır?

Kalelerimizin düştüğünü zafer kazanmış düşman unsurları gibi yayan ve Kandil çıkartmasını göğüslerinde taşıyan bölücü kalemler, terörist havarileri, yandaşlıktan kuduz kesilenler bu kadar şeyden sonra hâlâ yüzsüzce konuşabilecekler midir?

12 Eylül Referandumunu fırsat bilerek barajaltı kalacağımızı söyleyen şeytan sütüyle beslenmiş müfteriler şimdi ne yapacaklardır?

Tabanımızın kaydığını ellerini ovuşturarak gözlerini oynatarak, ağızlarını yamultarak dillendirenler şimdi nereye sinmiş, nereye pısmışlardır?

Aradan geçen yaklaşık 3,5 yıl sonra ne dediysek ortaya çıkmıştır.

O günlerde dört bir koldan bize saldıranlar bugün derin ve manidar bir sessizliğe gömülmüşlerdir.

“Evet lobisi”; kuralsızca, insafsızca, gözünü kan ve hırs bürümüşçesine bilhassa bize sataşmış, bizim tezlerimizi çürütmeye, iftiralarla aramıza nifak sokmaya çalışmıştır.

Çok şükür bunda başarılı olamamış, kendi fitne selinde yıllar sonra da olsa boğulmaktan kurtulamamıştır.

Arşivler herkese açıktır.

12 Eylül Referandumu öncesinde kimin ne söylediği kayıtlı ve ortadadır.

Biz, "AKP'nin amacı yargı reformu değil, siyasi hesaplardır." derken Başbakan "Daha ileri bir demokrasi daha adil bir hukuk sistemi için evet." diyordu.

Biz, "Hukuk, demokrasi, özgürlük kavramları AKP'nin gerçek amaçlarını gizlemek için ambalaj malzemesidir." derken Başbakan "Hukukun üstünlüğünü sağlayacağız." sözleriyle yalana bin yalan daha katarak istismarını sürdürüyordu.

Biz "HSYK'nin siyasallaştığını" söylerken, Başbakan, "Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunu siyasi müdahalelerden, ideolojik kamplaşmadan kurtarıyor, tarafsızlığını güçlendiriyoruz." diyerek millî iradeyi aldatıyordu.

Biz "AKP yargının tarafsızlığını, objektifliğini zedeleyecek." derken Başbakan, "Hâkimler Savcılar Yüksek Kurulu evrensel normlara kavuşuyor. Hukukta ideolojik yapılanmaların, taraf tutmanın önüne geçecek düzenlemeyi getiriyoruz." diyerek havanda su dövüyordu.

Biz, "Sırf Anayasa değişikliğiyle huzur sağlanmaz, ekonomik gelişme olmaz." derken, Başbakan, "Türkiye, böyle bir hukuk sistemiyle kalkınabilir mi? Büyüyebilir mi?" diyerek kendince sızlanıyor, gerekçe oluşturuyordu.

Biz sömürüye, kavgaya hayır derken; Başbakan krize evet demiştir.

Biz tavize, ayrılığa, kutuplaşmaya hayır derken; Başbakan bunların alayına birden evet demiştir.

Şimdi ise geçmişteki evet'inde bin pişmandır.

HSYK özelinde geçmişte yanlış yaptığını kabullenmekte, bir hatadır oldu demeye getirmektedir.

Başbakan 3,5 yıl sonra rüzgârgülü gibi, fırıldak gibi, çarkıfelek gibi dönüşünün bedelini nasıl ödeyecektir?

Peki, Referandum sürecinde ağzından çıkan şu sözleri nereye koyacaktır.

Lütfen dikkat ediniz;

Yer Denizli, tarih 5 Ağustos 2010:

"Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun yapısını değiştiriyoruz. Anadolu'da, Trakya'da binbir zorlukla, meşakkatle görev yapan ilk derece mahkemeleri hâkim ve savcıları artık kendi kaderlerini tayin hakkına kavuşacaklar."

Yer İzmir, tarih 8 Ağustos 2010:

"Hâkimler Savcılar Yüksek Kurulu da Yargıtay ve Danıştayın tasallutundan çıkartılarak bütün yargı camiasının temsiline imkân veren bir yapıya kavuşuyor."

Yer Afyonkarahisar, tarih 8 Ağustos 2010:

"Hâkimler, savcılar seçimini yapacak, hukukta keyfîlik sona erecek."

Yer Rize, tarih 10 Ağustos 2010:

"Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun yapısı değişiyor. İnşallah orası da birilerinin arka bahçesi olmaktan çıkıyor."

Yer Trabzon, tarih 10 Ağustos 2010:

"Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu artık sadece birilerinin belirlediği değil, ilk kademe mahkemelerinin de söz sahibi olduğu bir yapıya kavuşuyor. Hukukta ideolojik yapılanmaların, taraf tutmanın önüne geçecek düzenlemeyi getiriyoruz."

Yer Gaziantep, tarih 15 Ağustos 2010:

"Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun yapısını Gaziantep'le beraber değiştireceğiz. Hukuk artık birilerinin arka bahçesi olmayacak. Milletin arka bahçesi olacak. Hukuk millet adına karar verecek, üstünlerin hukuku sona erecek, hukukun üstünlüğü egemen olacak."

Yer Çorum, tarih 17 Ağustos 2010:

"Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu gerçekten katılımcı bir yapıya kavuşuyor."

Yer Kocaeli, tarih 18 Ağustos 2010:

"Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun yapısını değiştiriyor, hukukta artık kast sistemine, kapalı devre sisteme son veriyoruz."

Yer AKP grup toplantısı, tarih 12 Ekim 2010:

"12 Eylül'de gerçekleşen Anayasa değişikliğinin özellikle de Hâkimler Savcılar Yüksek Kurulunun yapısındaki değişikliğin ne kadar isabetli olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur."

Başbakan Erdoğan'ın HSYK'yi öven, göklere çıkaran, yere göğe sığdıramadığı daha birçok sözleri vardır.

Ancak bugün HSYK'ye "Yetkim olsa yargılardım, suç işliyor, millet yargılayacak, yanlış yaptık." ifadeleriyle cepheden saldırmaktadır.

Başbakan'ın dünü yalan, bugünü riya, yarını da kapkaradır.

Bu şahıs bilmiyorsa kendisine hatırlatırım ki imanın kaynağı doğruluk, küfrün sancağı ise yalandır.

Kendisi de "başyalan" unvanını çoktan almıştır.

Değerli Milletvekilleri,

Başbakan ve hükûmeti öyle bir noktadadır ki HSYK'nin yapısını değiştirmek ve resmen Adalet Bakanlığı'na bağlı bir genel müdürlük hâline getirmek için geceyi gündüze katmaktadır.

Hâkim ve savcılar hükûmetin emrine sokulmak istenmektedir.

Sayın Cumhurbaşkanı'nın HSYK ile ilgili kanun teklifinin sorun yaratması, anlaşmazlıkları alevlendirmesi üzerine devreye girmesi gecikmiş olsa da olumlu bir adımdır.

Sayın Gül, Mecliste grubu bulunan siyasi partilerin Genel Başkanlarını Çankaya'ya davet ederek bir çıkış yolu aramaya koyulmuştur.

Öncelikle bu temasların sonuç vermesini, TBMMnde uzlaşma ve sağduyunun hâkim olmasının içtenlikle temenni ediyorum.

Biz parti olarak HSYK'yle ilgili düzenlemeye bakışımızı ayrıntılarıyla ifade ettik.

12 Eylül Referandumundaki çizgimizi koruduğumuzu, bu çerçevede dünkü görüşlerimizde herhangi bir değişiklik olmadığını vurguladık.

AKP hükûmetinin HSYK konusundaki ısrarından vazgeçmesini, Sayın Gül'den bu konuya samimi bir şekilde müdahil olmasını istedik.

Hukuka saygı duyulmasını, "Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturması"nın engellenmemesini kararlı bir şekilde teklif ettik.

Başbakan Erdoğan'ın tutumundan rahatsız olduğumuzu kendilerine söyleme gereği duyduk.

Çünkü Başbakan Erdoğan "örgüt uzantıları, hainler, militanlar, bildiri dağıtanlar, taşeronlar, maşalar" gibi çok ağır sözlerle savcılara sataşmakta, adaleti geciktirmektedir.

Hatta Başbakan'ın İstanbul Eski Cumhuriyet Başsavcı Vekilini iki kuryesi vasıtasıyla tehdit ettiği bile açığa çıkmıştır.

Hukuk devletinde bir Başbakan'ın görevini yapma mücadelesi veren bir kamu görevlisine mafya gibi gözdağları vermesi çetenin gerçekte kim olduğunu gözler önüne sermektedir.

Başbakan 11 yılda çeteleşmiş, organize suç örgütlerinden farkı kalmamıştır.

Mahkeme kararını, savcının verdiği emri, adli kolluk olarak polisin yerine getirmesini engelleyenlere çete demeyeceğiz de kime diyeceğiz?

Savcıların özel hayatını didik didik eden, Dubai'ye kadar dedektiflik yapan, kişisel hak ve özgürlük alanlarını alenen sabote edenlere karanlık odaklar, derin yapılanmalar, kirli eller demeyeceğiz de kime diyeceğiz?

Bile bile yasa ve Anayasa'yı ihlal ederek cürüm işleyenlere kim olursa olsun suç şebekesinin failleri demeyecek miyiz?

Şunu net olarak söyleyebilirim ki AKP hükûmetinin HSYK'yle ilgili kanun teklifi Anayasa'ya aykırı olup hâkim ve savcı güvencesini ortadan kaldırmaktadır.

Geçtiğimiz günlerde, alelacele hazırlanan HSYK ile ilgili 52 maddelik kanun teklifi TBMM'ye sevk edilmiş ve Adalet Komisyonunda görüşülmeye başlanmıştır.

Bu ara rejim taktiği, darbe dönemlerinden kalma alışkanlık, antidemokratik yönetimlere has tutum AKP'ye yön vermiştir.

Adalet Bakanı yargının tepesinde tek bilen tek seçen ve tek belirleyen olacak, Başbakan'ın Erdoğan'ın özel temsilcisi olarak görev yapacaktır.

İstenen budur.

Devlet şerik kabul etmez diyen Adalet Bakanı unutmasın ki hukuk da asla şekaveti ve şerirliği kabullenmeyecektir.

İktidar hukuku linç etmektedir.

Hâkim ve savcılar yargısız infaza uğramaktadır.

HSYK'yi emrine almaya çalışan AKP hükûmeti büyük bir yanlışın içindedir.

İktidar rotayı şaşırmış, müsabaka esnasında kural değişikliğine soyunmuştur.

TBMM Adalet Komisyonunda yaşanan ilkellikleri, havada uçuşan tekmeleri, silah gibi kullanılan pet şişelerini ve füze gibi fırlatılan tableti milletimiz öfkelenerek izlemiştir.

Olan biten tüm çirkin manzaralar milletimiz adına utanç vericidir.

Görülen gerçek şudur: Devlet organları birbirine girmiştir.

"Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturması" AKP'nin gerçek yüzünü deşifre etmiştir.

Bugünkü ağır ve tehlikeli süreçten çıkılması için mutlaka tüm devlet organları kendi anayasal sınırlarına çekilmeli ve yetki ihlaline meydan vermeyecek bir konuma gelmelidir.

İkaz ve önemle bildiriyorum ki Türkiye yargı-yürütme ve yasama arasındaki meydan savaşına daha fazla dayanamayacaktır.

Demokrasi zarar görürse bunun altından kimse kalkamayacaktır.

İktidar sorumsuz açıklamalardan, tahrik edici üsluptan, provoke edici yöntemlerden çok acil vazgeçmelidir.

Bölücü terör örgütü pusuya yatmış ve en zayıf anımızı kollamaktadır.

Türkiye devlet içindeki hizip ve infialden dolayı güç kaybına uğramakta, ekseni kaymaktadır.

Herkesi uyarıyorum, bir oldubittiyle Türkiye'nin bölünme ve toplumsal çatışma girdabına sürüklenmesi, aynı anda ekonomik krize yakalanması mahvımıza neden olacaktır.

Devletin tüm kurum ve kuruluşları yetki mücadelesiyle geleceğimizi riske soktuklarını görmeli ve anlamalıdır.

Saray darbelerine kimse heves etmemelidir.

Hükûmet derhâl HSYK ile ilgili düzenlemesini gözden geçirmelidir.

Israr ettiği takdirde, Sayın Cumhurbaşkanı, kanun değişikliği önüne gelince aynen iade edecek ahlaki tutarlılığı göstermelidir.

Başbakan Erdoğan, rüşvet ve yolsuzluğun ucu kendisine ve ailesine dokununca kıyameti kopartmak yerine, yargı önüne çıkıp paşa paşa hesap verecek cesaret ve vakarı sergileyebilmelidir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Ülkemiz iç ve dış zeminde belirsizliğe doğru kaymaktadır.

Suriye'nin kuzeyinde PYD provokasyonu, sınırlarımızın bitişiğindeki terör örgütlerinin güç mücadelesi, İŞİD'in kan ve ölüm saçması millî güvenliğimizi tehdit etmektedir.

Dünyanın gözü bölgemizdedir.

2'inci Cenevre Konferansı öncesi bölgesel denklem yeniden kurulmakta ve kartlar yeniden dağıtılmaktadır.

Fakat AKP, illegal örgütlerin çekim alanından çıkamadığından dolayı terör unsurlarını destekleyen bir pozisyonda değerlendirilmektedir.

AKP hükûmeti Türkiye'yi haydut devlet statüsüne sokmak için sanki özel çaba harcamaktadır.

Sınır kapımızda yaşanan tır vakası Türkiye'yi dünya âleme rezil etmiştir.

Eğer Türkmenlere yardım götürüldüğü iddiaları doğru ise hükûmet bunu dahi eline yüzüne bulaştırmış, âcizliğinden bunu bile paralel unsurların üzerine yıkmıştır.

Yok eğer, sınırlarımızdaki terör örgütlerine yardım ve yataklık yapılıyorsa bunun adı gerçekten de ihanettir.

Suriye'de yaşayan 3,5 milyon Türkmen kardeşlerimiz iki ateş arasında hayatta kalma mücadelesi vermekte, yıllardan beri uzanacak yardım eli beklemektedir.

El-Kaide de dâhil olmak üzere Suriye muhalefetinin tüm renklerine, yardım ve destek verdiği kamuoyuna yansıyan hükûmetin

Türkmenleri görmezden gelmesi, acılarını paylaşacak fazileti gösterememesi vefasızlık örneğidir.

Her şeye rağmen Türkmen kardeşlerim yalnız değillerdir.

Arkalarında büyük Türk milleti ve dağ gibi Milliyetçi Hareket Partisi vardır.

Türkiye kötü yönetimine rağmen Irak ve Suriye Türkmenlerinin elinden tutacak kadar güçlüdür.

Hiç kimse Türkmenlerden vazgeçmemizi beklememelidir.

Hiç kimse Türkmen kanı üzerinden hesap yapmamalıdır.

Türkmenler bizim için bozulmayacak yemindir, düşmeyecek davadır, karalanmayacak şeref tapusudur.

Tekbirle kafa kesen caniler ve kanlı Esad rejimi Türkmen ahının yerde kalmayacağını, Türklüğün şafağı söktüğünde nelerin olacağını iyi bilmelidirler.

Başbakan Erdoğan okyanus aşıp Kızılderililere kadar su götürmek yerine, yanı başımızdaki soydaşlarımızın feryadına insanlığı kurumadıysa kulak verecek iradeyi gösterebilmelidir.

Ve kaynaklarımızı aklına estiği gibi kullanma savurganlığından çok acil vazgeçmelidir.

Bu arada Başbakan'ın Japonya'daki bir beyanı çok dikkatimizi çekmiştir.

Kendisi Tokyo ziyareti sırasında gazetecilere şu ifadeleri kullanmıştır:

"Türkiye'nin bölgesel ve küresel güç olmak gibi bir hedefi yok. Türkiye sadece üzerine düşen görevi yapmak suretiyle bir

yere oturtuluyor. Diğeri hırs diye tanımlanır ki bu her zaman tehlikelidir."

Aynı Başbakan 31 Aralık 2013 günü "Millete Hizmet Yolunda"ki konuşmasında şöyle demiştir:

"Türkiye'nin küresel bir güç hâline dönüşmesinden rahatsız olan çevreler, içerideki piyonlarını kullanmak suretiyle kutlu yürüyüşümüze kastettiler."

Değerli arkadaşlarım, Türkiye'yi işte böyle gelgitleri olan, bir dediği diğerini tutmayan, doğuya gidince Budacı, batıya gidince Papacı, kuzeyde Şangaycı, güneyde İhvancı olan bir garabet yönetmektedir.

Başbakan Erdoğan Japonya'da Türkiye'nin küresel ve bölgesel güç olma hedefi yok derken kimlere mesaj vermek istemiş, kimlerin gönlünü almaya gayret etmiştir?

Siyasi harakirinin arifesinde olan bu zihniyet kendi küçücük aklınca Türkiye'nin ufkunu nasıl daraltacak, hedeflerini nasıl kundaklayacaktır?

AKP'li vatansever milletvekili arkadaşlarım, Başbakan'ın bu çelişkilerine nasıl dayanmakta, oy vermiş kardeşlerim kandırılmayı nasıl hazmedebilmektedir?

Türkiye Başbakan ve AKP'ye rağmen büyük bir devlettir.

Bizim hedefimiz de Türkiye'yi bölgesinde lider, küresel alanda da sözü geçen büyük bir güç yapmaktır ki inşallah da bunu mutlaka hayata geçireceğiz.

Önce Türkiye'yi Başbakan Erdoğan ve zihniyetinde kurtaracağız.

Sonra da aslında bakkal bile yönetemeyecekken Başbakan olan Recep Tayyip Erdoğan'ın aklının ve hayalinin alamadığı düzeylere Allah'ın izniyle Türkiye'yi çıkaracağız.

Muhterem Arkadaşlarım,

Türkiye'nin bugünkü konusu her şeyden önce rüşvet ve yolsuzluk iddialarının aydınlatılması olmalıdır.

Ayrıca devlet içinde yuvalandığı söylenen paralel yapı veya örgütle mücadele savsaklanmamalıdır.

Başbakan bu örgüte şimdiye kadar ne yapmıştır?

Arka arkaya görevden aldığı bürokratlar bu örgütün mensupları mıdır?

16 Aralık'ta fark edilemeyen bu örgüt veya çete, bir gün sonra yani 17 Aralık'ta nasıl gün yüzüne çıkmıştır?

Hükûmet çetelerle ittifak yaparak devlet mi yönetmiştir?

Dostmodern darbe yapanların ayrıntılı bilgi ve belgesi ne zaman kamuoyuna çıkarılacaktır?

Başbakan'ın elinde kimin nerede görev aldığıyla ilgili önceden hazırlanan bir liste mi vardır?

Başbakan kamu görevlilerini fişlemiş ve takibe mi almıştır?

Eğer durum böyleyse, 12 Eylül Referandumunda fişlemelerin kaldırıldığını hangi yüzle hangi ahlakla ve hangi gerekçeyle milletimize söylemiştir?

Bu aldatmaya AKP'ye oy vermiş kardeşlerim müstahak değildir.

Yetmez ama evetçiler bile layık olmayacaktır.

Türkiye Cumhuriyeti'ini ayakta tutan sütunlar bir bir çökerse, sosyolojik, siyasal ve ekonomik kırılma hızlanırsa, ortada devletten, ortada vatandan ve ortada milletten eser kalmayacaktır.

AKP hükûmeti aklını başına almalıdır.

Türkiye fırtınaya doğru sürüklenmektedir.

Yaşanan kriz yönetilememektedir.

Kokuşmuşluk her tarafa sinmiştir.

Devleti çalıştıracak, üzerindeki siyah peçeyi kaldıracak demokratik bir müdahaleye ihtiyaç vardır.

Kuvvetler ayrımına bağlı kalarak devlet organlarının uyum içinde çalışmasını sağlayacak bir inisiyatif gereklidir.

Türkiye bu kadar sorun içindeyken iktidar devşirdiği yeni kuşak destekçilerle yeniden yargılama tartışmasına ivme kazandırmıştır.

Başbakan'ın uzaktan uzağa sözde darbe davalarına atfen, "Haksızlığa uğramış olanlar ve cezaevinde günahsız yatanlar var." var demesi tam bir suçüstü hâlinin itirafıdır.

Anlaşılan Başbakan'ın kafası, rüşvet ve yolsuzluk şokundan sonra yeni çalışmaya başlamıştır.

Geçmişte darbe davalarının savcısı olduğunu haykıran Başbakan şimdi bırakınız avukatlığı, mübaşir bile olamayacak bir siyaset çürümüşlüğünün tarafıdır.

Bu kapsamda olmak üzere, cevabını merakla beklediğimiz sorularımız vardır ve şunlardan ibarettir:

1 – Adil ve dürüst yargılamanın şartları oluşmamışsa, yeniden yargılamak yeni mağduriyetlere ardına kadar kapı aralayacaktır.

Yeniden yargılamanın yeniden mahkûmiyete yol açmayacağını, yine yıllar boyunca mahkeme safahatlarının sürmeyeceğini kim garanti edebilecektir?

2- Yeniden yargılamanın olabilmesi için soruşturma ve kovuşturma süreçlerinde önemli hataların yapıldığı, kasti ve subjektif mülahazalarla hüküm tesis edildiği delilleriyle ortaya koyulmalıdır.

Fakat bugüne kadar bu çerçevede yapılan itirazlar hiç sonuç vermemişken bundan sonra vermesi nasıl sağlanacaktır?

3- Mahkemeye sunulmamış veya engellenmiş yepyeni delil ve tanıkların varlığı ispatlanırsa ve görülen davalar kesinleşmişse yeniden yargılama yolu açılabilecektir.

Bu yürürlükteki mevzuata göre açık bir yol olup CMK'nin 311'inci maddesi bunu konu etmektedir.

Ancak bu yeni kanıt ve tanıkların bu kadar yıl yargı sürecine dâhil edilmemesi yahut edilmek istenip de görmezden gelinmesi nasıl izah edilecektir?

4– Diyelim ki yasal bir değişiklikle yeniden yargılamanın yolu açılmış olsun.

Bununla birlikte ilkesel düzeyde buna karşı olmadığımız bilinmektedir.

O zaman, bu hakkı yalnızca sözde darbe davalarıyla sınırlı tutmak ne şekilde mümkün olacaktır?

Yeniden yargılamanın çerçevesi terör ve bölücülük suçundan cezaevlerinde bulunanlara kadar gitmeyeceğine, İmralı canisini kapsamayacağına kim, nasıl güvence verebilecektir?

Terör ve bölücülük lobisinin kışkırtmalarına kim karşı durabilecektir?

5– Hukuka güveni sağlamak iktidarın ana görevleri arasındadır.

Hukuk devletinde herkes hâkimlerin tarafsızlığına, kararlarının doğruluğuna inanmalıdır.

Ne var ki asıl darbecileri bir kenara bırakırsak çok sayıda vatansever askerimiz sözde darbe davalarında âdeta hukuk katliamlarına maruz kalmışlardır.

En sonunda millî orduya "kumpas" kuruldu beyanı bunu doğrulamıştır.

Millî ordumuza kumpas kuranlar kimlerdir?

Kumpası düşman kuracağına göre, hükûmetin iş birliği yaptığı ve düşmanca orduya saldırdığı ortakları kim ya da kimleri içermektedir?

Adil yargılama yapmadıkları belli olan, sahte delillerle, ısmarlanmış tanıklarla hüküm veren savcı ve hâkimlerin cezai sorumluluğu olmayacak mıdır?

Ve bundan sonra adalete olan bağlılık tamamen iflas ederse, toplumsal barış ve birlikte yaşama iradesi nasıl korunacaktır?

Hepsinden de önemlisi kumpas kurbanı olan kahramanlarımızı, örneğin İstanbul Milletvekilimiz Sayın Engin Alan'ı, Eski Genelkurmay Başkanı Sayın İlker Başbuğ'u bir gün fazla cezaevinde tutmak

hem hukuken hem de vicdanen üstesinden gelinmesi çok zor olan bir suç olmayacak mıdır?

Herkes, bilhassa hükûmet bilsin ki "yeniden yargılamayla" gündem değiştirilip ayakkabı kutularının gizlenmesi söz konusu olmayacaktır.

"Yeniden yargılamayla" akıllar karıştırılıp rüşvetçilerin rahat nefes alması sağlanamayacaktır.

"Yeniden yargılamayı" fırsat gören bacanaklar, bürokratlar, Başbakan ve bakan çocuklarından kurulu armatörler ordusu, arazi talancıları yakayı kurtaramayacaktır.

Maden suyu şişelerinden dahi Türk ismini çıkaran şuursuzlar "yeniden yargılama" sisi altında kendilerini unutturamayacaklardır.

Bu düşüncelerle konuşmama son verirken hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, başarılarla dolu bir hafta geçirmenizi diliyor, sizleri Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

21 Ocak 2014

Muhterem Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Kıymetli Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis grup konuşmama başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Sözlerimin hemen başında şunu ifade etmeliyim ki toplumun her kesimi bugünkü yaşananlardan dolayı sıkıntılı ve dertlidir.

Ekonomik sorunlar alabildiğine tırmanmaktadır.

İşsizlik, yoksulluk ve yolsuzluk insanımızı hırpalamakta, keyfini kaçırmaktadır.

Türkiye Kamu Senin bir araştırmasına göre, memurlarımızın % 97'si borçlu, % 60,2'si de borcunu ödemekten uzaktır.

Bu düşündürücü, bir o kadar da yürek yaralayıcı tabloyu hiçbir çalışanımız hak etmemektedir.

Hükûmet kul hakkına göz koyarken çalışanlarımızı, emeğiyle geçinen kardeşlerimizi, helal kazancının ardında koşan vatandaşlarımızı ekonomik felakete rehin bırakmıştır.

Türkiye ekonomisi alarm zilleri çalmaktadır.

Dövizdeki yükselme herkesi endişelendirmekte, özellikle de sabit ücret ve maaşla geçinen milyonları darboğaza itmektedir.

Enflasyon ve faiz oranının iki katını aşan örtülü devalüasyon hem ekonomiyi hem de dar gelirli kardeşlerimizi inim inim inletmektedir.

Emeklilerimiz Türkiye ekonomisinin bugünkü hâlinden, hükûmetin hatalı politikalarından haklı olarak en çok yakınanlar arasındadır.

Ayrıca emeklilerimizin sosyal ve ekonomik mağduriyetlerine ek olarak emekli olmaya hak kazansa da yaşa takılmış yüzbinlerce insanımızın feryatları hükûmet tarafından duyulmamaktadır.

İşe başladıkları tarihte yürürlükte olan mevzuata göre emekli olması gereken kardeşlerimizin, sonradan yaş şartına tabi tutulmaları adaletsiz bir durumu ortaya çıkarmıştır.

Yaş engeline takılanlar, işe başladıkları tarihte erkekler için 25 yıl, kadınlar için 20 yıl hizmet ile emekli olma düşü kurmuşlardır.

Planlarını, geleceklerini, ailelerinin sosyal ve ekonomik yapısını buna göre dizayn etmişlerdir.

Bu itibarla yaş sorunundan dolayı emekli olamayanların yaşadığı mağduriyetleri giderecek bir düzenleme mutlaka yapılmalıdır.

Huzurlarınızda kararlılıkla diyorum ki Milliyetçi Hareket Partisi bu sorunun çözüme kavuşturulması için gerekli destek ve katkıyı vermeye hazırdır.

Bu amaçla da milletvekili arkadaşlarımız kanun teklifi ve birçok önergenin yanı sıra Meclis Araştırma Önergesi de vermişlerdir.

Ne üzücüdür ki AKP hükûmeti emeklilikte yaşa takılanların sorunlarını görmezden gelmekte, taleplerini önemsememekte, hâllerini umursamamaktadır.

Kara paracılara, kaçakçılara, teröristlere kucak açanlar, emeklilikte yaş bekleyenleri görmemekte, onları hiç gündemine almamaktadır.

Emeklilikte yaşa takılan kardeşlerimizin maddi sorunlarından dolayı çocuklarını okutamamaları, ailelerinin geçimini sağlayamamaları hepimizin ortak sorunudur.

Bundan aramızda bulunan ve sorunlarını yakından takip ettiğim değerli arkadaşlarım emin olmalıdır.

Emeklilikte yaşa takılanların beklentileri erken emeklilik değil haklarını almaktan ibarettir.

Onlar AKP hükûmetinden lütuf bekleyecek kadar da âciz olmayıp, analarının ak sütü kadar helal olan haklarını istemektedirler.

Bizim açımızdan, bir haksızlığın giderilmemesinin, kazanılmış hakların verilmemesinin hiçbir makul gerekçesi olmayacaktır.

Parti olarak emeklilikte yaşa takılanların haklı mücadelelerini desteklediğimizi ve her zaman olduğu gibi yanlarında bulunduğumuzu dile getirmek istiyor, bütün kardeşlerimizin müsterih olmasını diliyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

30 Mart 2014 tarihînde yapılacak Mahallî İdareler Seçimlerine 69 günlük bir süre kalmıştır.

Seçimler yaklaştıkça siyasi tansiyon yükselmekte, anlaşmazlık ve anormallikler yaygınlaşmaktadır.

İlaveten siyasetin üslubu dibe vurmaktadır.

Hakaretler havada uçuşmakta, husumetten beslenen odaklar tahammülleri zorlamaktadır.

Mahkeme kararı olmadan, illegal yöntemlerle kaydedilen konuşmalar çarşaf çarşaf yayınlanmaktadır.

Manşetler ve sanal medya video ve kaset pazarı olmuştur.

Tele kulak çeteleri arşivlerini karıştırdıkça yeni skandallar ortaya saçılmaktadır.

Sosyal medya tetikçileri pusuda beklemektedir.

İnternet üzerinden sürdürülen karanlık kampanyalar dur durak bilmeden mahrem bilgilerin servis edilmesine çanak tutmaktadır.

Anayasa'nın 20, 22, 25'inci maddeleriyle, TCK'nin 132 ve 133'üncü maddeleri alenen çiğnenmektedir.

Türkiye her açıdan bir kördüğümün içindedir.

Türkiye her seviyede keskinleşen ve genişleyen huzursuzlukların sancısını yaşamaktadır.

Devlet ve toplum hayatı itidal ve ihtiyata muhtaçtır.

Siyaset ise sağduyu ve sakinliğe ihtiyaç duymaktadır.

Kaşınan eski yaralar ve üretilen yeni korkular nedeniyle ülkemiz yönetilmez bir duruma sürüklenmektedir.

Yaşanan onca ağır sorundan sonra iyimserlik ve geleceğe dönük umutlu bekleyiş irtifa kaybetmektedir.

Kutuplaşma dinamikleri, kavga ve kaos gerçeği her geçen gün baskı ve hâkimiyetini güçlendirmektedir.

İşte böylesi bir atmosfer altında Mahallî İdareler Seçim süreci işlemektedir.

Parti olarak 30 Mart seçimlerini çok önemli ve öğretici görüyoruz.

Türkiye'nin toparlanması, normale dönmesi ve nispeten doğru bir kulvara gelmesi için 30 Mart bir fırsattır, bir imkândır bir çaredir.

Kuşkuları yenmek, korkuları ezmek, karanlığı yarmak için 30 Mart iyi değerlendirilmelidir.

Başbakan Erdoğan'ın demokrasiyi tanımayan, çoğulculuğu yok sayan, katılımcılığı ihmal eden, çatışmaları körükleyen ilkel siyaset tutumuna en iyi cevap ve demokratik karşılık 30 Mart'ta verilecektir.

İnanıyor ve görüyorum ki iktidarın kontrolsüz, dengesiz, başına buyruk ve ahlak dışı muameleleri millî irade tarafından terslenecektir.

Türk milleti 30 Mart'ta güzele, adalete, hakkaniyete ve doğruya bağlılığını kanıtlayacaktır.

Özellikle geçtiğimiz hafta İstanbul'da gerçekleştirdiğimiz temas ve ziyaretlerimiz buna işaret etmektedir.

17 Ocak'tan 19 Ocak'a kadar süren ve oldukça yoğun geçen İstanbul ziyaretimiz çok verimli ve çok heyecanlı olmuştur.

İstanbullu kardeşlerimizin ilgisi, gösterdikleri yakınlıkları, sergiledikleri dostane tavırları bizleri ziyadesiyle memnun etmiştir.

Temaslarımız esnasında ilçe teşkilatlarımızın çalışmalarını, devam eden seçim hazırlıklarını detaylı olarak gördük ve mahallinde şahit olduk.

Toplumsal ve ekonomik hayatımızda ağırlığı ve saygınlığı bulunan bazı mesleki ve sivil toplum kuruluşlarının muhterem temsilcileriyle bir araya geldik, yararlı olduğunu düşündüğüm görüş alış verişlerinde bulunduk.

Sorunları dinledik, vatandaşlarımızla sohbet ettik, İstanbul'u bir uçtan diğer uca gezerek karşı karşıya olduğumuz meselelerle ilgili kanaatlerimizi paylaştık.

Gördük ki İstanbullu vatandaşlarımız üzgündür.

Gördük ki İstanbullu kardeşlerimiz iktidardan, Türkiye'nin boğucu siyasi çekişmelerinden şikâyetçidir.

Yine gördük ki İstanbul; müşfik, dürüst, ilkeli, millî ve vicdani bir yönetimin özlemini çekmektedir.

İstanbul; yapay gündemlerle asıl sıkıntıları gizleyen, asıl problemlerin üzerini örten kötü niyetli iktidardan muzdariptir.

Dünyanın en büyük Türk kenti, çağ açıp çağ kapatan kutlu fethimizin muhteşem emaneti kronik çatışma aktörlerinden kurtulmak için gün saymaktadır.

Biliyor ve kabulleniyoruz ki İstanbul Türkiye'nin özü ve özetidir.

İstanbul ülkemizin tüm güzelliklerinin muazzez bir bakiyesidir.

Burası kurtulursa Türkiye rahatlayacak, burası huzur bulursa aziz vatanımıza bahar ve gerçekçi bir barış iklimi hâkim olacaktır.

Mehmet'imizi Fatih yapan İstanbul en az 20 yıldır oyalanmakta, en az 20 yıldır kan kaybetmektedir.

Türk milletinin gururu İstanbul boş vaatlerle boş sözlerle boş hayallerle kandırılmaktadır.

Ekonomik çarpıklık, gelir dağılımındaki vahşi adaletsizlik, zengin fakir arasındaki derin uçurum İstanbul'un canına okumuştur.

Trafik çilesi, gündelik hayatın çekilmez külfeti, pahalılık, darlık ve geçim şartlarındaki kâbus İstanbullu kardeşlerimizin boğazına çökmüştür.

Boğaz'ın iki yanına bir gerdan gibi dizilen, yedi tepesiyle tarihîn âdeta canlı şahidi olan bu kentimizin ayağa kalkma vakti gelmiş, yeter artık deme zamanı yaklaşmıştır.

İstanbul AKP'yi de CHP'yi de denemiştir.

Bu iki parti yıllardır İstanbul'a kaybettirmiştir.

Bu iki parti yıllardır İstanbul'a zarar vermiştir.

Orman yağmacıları, arazi talancıları, rantiyeciler, din bezir-gânları, maneviyat dolandırıcıları, tefeciler, kul hakkını ihlal ve

inkâr eden hortumcular İstanbul'u mesken tutmuşlar, cüzdanlarını doldurmuşlardır.

Başbakan ve hükûmeti İstanbul'u basamak yaparak haksız, hukuksuz, ahlaksız ve insafsız kazançta kural ve sınır tanımamıştır.

İstanbullu vatandaşlarım yoksullaşırken Başbakan ve yandaşları yolsuzluklarla zenginleşmiş, bu alanda rekorlar kırmıştır.

İstanbul'da yepyeni ve taptaze bir başlangıç yapılmalıdır.

Nasırlı eller, yaşlı gözler, umutsuz yüzler, çaresiz vicdanlar kazanmalı, ekonomik ve toplumsal dengesizlikler onarılmalıdır.

Bu gayeyle, Milliyetçi Hareket Partisi İstanbul'un şehremini olmaya taliptir.

Milliyetçi Hareket Partisi İstanbul Büyükşehir ve ilçe belediyelerini yönetmeye, herkesi kucaklamaya, bu aziz kenti sorunlarından çekip çıkarmaya projeleriyle, uzman kadrosuyla, üretken belediyecilik vizyonuyla hazır ve azimlidir.

Biz kendimize güveniyoruz.

Biz İstanbul'a inanıyoruz.

Ve diyoruz ki;

- Ne AKP ne CHP, ille de MHP.
- Ne AKP ne CHP, bu defa MHP.
- Ne AKP ne CHP, Allah'ın izni, milletimizin iradesiyle herkes için MHP.

İstanbul ziyaretimiz sırasında bizlerden muhabbetini esirgemeyen, güler yüzünü hiç eksik etmeyen aziz vatandaşlarıma,

mesleki ve sivil toplum kuruluşlarının saygıdeğer yöneticilerine şükranlarımı sunuyorum.

İstanbul İl Başkanlığımıza, İlçe Başkanlıklarımıza ve tüm adaylarımıza teşekkür ediyor, hepsine birden başarılar diliyorum.

Cenab-ı Allah yâr ve yardımcımız olsun.

İnandık, başaracağız.

Karar verdik, zafere ulaşacağız.

Sabrettik, mutlu sona inşallah varacağız.

Muhterem Milletvekilleri,

Toplumsal kural ve değerlerin hasar alması milletimiz adına büyük bir tehlike büyük bir handikaptır.

Maalesef ülkemiz böylesi bir tehlikenin kolları arasındadır.

Ahlaki aşınma, adalet duygusunun körelmesi, haklının değil, güçlünün, hatırlı kişilerin, mevki ve makam sahiplerinin her türlü yanlışa rağmen korunup gözetilme eğilimi millî vicdanı yıkmaktadır.

İktidarın ne pahasına olursa olsun arkasında durduğu sonradan görme zümrelerin hukuken dokunulmaz ve erişilmez olması kanun önünde eşitlik prensibini anlamsız kılmaktadır.

Hükûmete yakın durmak sanki suç işleme ayrıcalığı, suça karışma özgürlüğü sağlamaktadır.

Bu durum, birçok mahzurlarının yanında demokrasinin taşıyıcı sütunlarını da sarsmakta ve çürütmektedir.

Hukuk herkese karşı tarafsız, bağımsız ve eşit ölçüde uygulandığı sürece bir anlam ifade edecek, vicdanen onay görecektir.

Adalet karşısında hiç kimsenin doğuştan veya sonradan kazanılmış farklılığı, imtiyazı ve üstünlüğü olmayacak, olamayacaktır.

Bu kural delinir, bu ilke hafife alınırsa millî birlik ve beraberliği ideal seviyede tutmak imkânsızlaşacaktır.

İçinden geçtiğimiz şu günlerde, adalet terazisi zedelenmiş, iktidar saldırılarıyla çalışamaz hale gelmiştir.

Başbakan Erdoğan hukukun genel ilkelerini hiçe saymış, mahkemeleri töhmet altında bırakmıştır.

İktidarın estirdiği faşizm rüzgârı ve sahip olduğu otokrat dili tesirini arttırdıkça, hukuk gerilemekte, yaptırım ve caydırıcılık misyonunu kaybetmektedir.

Başbakan Türkiye Cumhuriyeti'ini ilkel kabilelerde bile görülmeyen bir tarz ve tutumla yönetmektedir.

Türk milleti kötü bir yönetimin, kin ve gareze batmış bir zihniyetin tüm yön ve yüzlerini acı şekilde görmektedir.

Mahkeme kararları uygulanmamaktadır.

Hâkim ve savcı kararları dikkate alınmamaktadır.

Hukuk devleti prensibi açıktan açığa hücuma uğramaktadır.

Yolsuzlukla mücadele etme vazife ve sorumluluğu taşıyan kamu görevlilerine zulüm reva görülmektedir.

Başbakan Erdoğan 17 Aralık 2013 günü açığa çıkan "Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturması"nı engellemek, saptırmak ve karalamak için neredeyse çırpınmakta, neredeyse eli ayağına dolaşmaktadır.

Bir ayı aşan süredir gündemde olan rüşvet iddiaları, yolsuzluk suçlamaları Başbakan'ın gözünü fena hâlde korkutmuş, yandaşlarını ciddi düzeyde telaşlandırmıştır.

Rüşvetçilerin, kara paracıların, hayali ihracat çetelerinin, altın kaçakçılarının, kamu arazilerini parselleyen kanunsuzların, haram lokmayı kursağından geçiren hanedan mensuplarının peşine düşen savcı ve polisler hedef yapılarak sürgün edilmiştir.

Başbakan yakayı kurtarabilmek için her rezillikten fayda ummaktadır.

"Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturması"nın bozguna uğratılması, kamuoyu nezdindeki imaj ve güvenirliğini yitirmesi amacıyla her çirkinlikten istifade arayışına girmektedir.

Artık Türkiye, hukuku takmayan bir iktidarın kontrolündedir.

Artık Türkiye kuvvetler ayrımı ilkesiyle yollarını çatallaştıran bir iktidarın esareti altındadır.

Suçlular AKP iktidarıyla güvenceye kavuşmuştur.

Hırsızlar AKP iktidarıyla korumaya alınmıştır.

Yolsuzlukların içine gömülmüş kim varsa AKP iktidarının teminatıyla zırha bürünmüştür.

Başbakan rüşveti normal, rüşvetçileri de masum gören bir vicdan ve zihin bulanıklığına deyim yerindeyse tutsak olmuştur.

Kanun kaçakları, suçlular, soyguncular, düzenbazlar, dolandırıcılar, yasa ve ahlak tanımazlar neredeyse hakkı gasbedilen, mazlum ve mahcup kişiler mertebesine çıkarılmıştır.

Buna karşılık adaletin tarafında olanlar darbeci, piyon, maşa, örgüt üyesi, militan olarak tasvir edilmiş ve takdir edeceğiniz üzere en ağır suçlamalara maruz kalmışlardır.

Karşımızda hukuku boğazlamaya çalışan bir iktidar vardır.

Karşımızda adaleti linç etmeye, siyasi hedeflere kurban vermeye azmetmiş bir iktidar durmaktadır.

Başbakan unutmasın ki tarihte hiçbir diktatör adaletten kaçamamış, malum ve makûs sondan kurtulamamıştır.

Bu zihniyet zaman geçecek, gün gelecek, devran dönecek hukukun karşısına istese de istemese de çıkarılacak ve bilinsin ki yaptıklarının bedelini ödeyecektir.

Başbakan'ın kötülediği, iftiralar attığı, akla ve hayale sığmayan ithamlarla yıprattığı savcılar kendisine millet adına, devlet adına, yetimler adına, aç ve sefil bıraktığı milyonlar adına, istismar ettiği herkes adına hesap soracaktır.

Şu da iyi bilinmelidir ki demokrasinin hesap kesim tarihî uzak olmayıp çok yakın zamanda tahakkuk edecektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Başbakan Erdoğan rüşvet ve yolsuzluk fırtınasını karşı hamlelerle, algı operasyonlarıyla, yandaş anketçilerle, psikolojik harekât yöntemleriyle etkisizleştirmeye çabalamaktadır.

İddia ve suçlamaları sürekli reddetmektedir.

Zannedersiniz, AKP'nin yanında ve yöresinde hiç rüşvet alışverişi olmamış, yolsuzluklara karışan, hukuksuzluklara bulaşan hiçbir iktidar mensubu görülmemiştir.

Hâlbuki Başbakan Erdoğan başından beridir dönen dolapların en yakın tanığı ve ortağıdır.

Kimin kimle bağlantı kurduğunu, malum İranlı iş adamının hangi bakanları rüşvete bağladığını gayet iyi bilmektedir.

Medyaya yansıdığı kadarıyla, Başbakan, 17 Aralık'ta İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı bünyesinde başlatılan operasyondan sekiz ay önce yani 18 Nisan 2013 tarihli MİT Raporu vasıtasıyla çok şeyden haberdar edilmiştir.

Altın kaçakçısı, rüşvetçi ve kara para şebekesinin önemli isimlerinden olan mezkûr İranlı iş adamıyla AKP'li bazı bakanların "al takke ver külah" ilişki içinde olduğu önceden Başbakan'a bildirilmiştir.

Bu sorunlu ilişki yumağının ortaya çıkması hâlinde ise hükûmetin aleyhine kullanılabileceği MİT Raporu'nda yer bulmuştur.

Başbakan'ın, 29 yaşındaki sözde iş adamının bakanları rüşvetle satın almasını, hükûmeti kumbaraya sokmasını, her işini rüşvetle halletmesini bilmek şöyle dursun, zımnen onayladığı anlaşılmaktadır.

Ayrıca Başbakan, 24 Aralık 2013 günü Pakistan'dan dönüş yolculuğunda, bu zatı tanıdığını, hayırsever birisi olduğunu ve ülkeye katkı sağladığını da açıklamıştır.

AKP'li bakanlar rüşvet ve hırsızlıkla günlerini gün edip dolarları evlere ve bankalara yığarken, Başbakan Erdoğan da boş durmamış,

kamu arazilerini ona buna peşkeş çekmiş, evlatlarını palazlandırmış, yedi sülalesine yetecek serveti biriktirmiştir.

Kara paracılar AKP'nin sunduğu geniş imkânlardan fazla fazla nemalanmışlar, kirli parayı Türkiye'de temizlerken hükûmet üyelerinin komisyonunu bol kepçe dağıtmışlardır.

Şu ibret verici itirafa bakınız ki Başbakan Erdoğan kara paraya da kılıf bulmuştur.

11 Ocak 2014 tarihînde Uzak Doğu Asya'dan dönerken; "Kara para diyorlar. Neye göre kara para? Para bankaya girip çıkıyorsa kara para diyemezsin." sözleriyle bir kez daha yaş tahtaya basmış, bir kez daha aldatma ustası olduğunu göstermiştir.

Demokrasiyle iktidara gelen bir şahsın, millî iradeyle Başbakanlık koltuğuna oturan bir siyasetçinin kara para konusundaki bu açıklamaları hiç şüphesiz son yılların en bariz suçüstü hâlidir.

Kara paranın aklama mekanizmaları bellidir.

Bunlardan birisi de nasıl ve hangi yollardan elde edildiği muamma olan büyük meblağları dilimleyerek finans sistemine sokmak ve stoklamaktır.

Aslına bakarsanız Başbakan kara parayı kabullenmiş, bankalar kanalıyla aklandığını tereddüde meydan vermeden beyan etmiştir.

O zaman kara paracıların AKP'ye tümüyle nüfuz etmesi, siyasi varlığına ipotek koyması şaşırtıcı görülmemelidir.

Başbakan karanlık emelleriyle, zift gibi vicdanıyla, simsiyah yüzüyle üzerinde beyaz nokta olmayan banknotların nakil ve

transferine cevaz vermiş, dahası bunu da meşrulaştırmaya cüret etmiştir.

Böyle bir niyet ve zihniyete sahip birisinin kara paracıların oyuncağı olmayacağını kim söyleyebilecektir?

Böylesine yanlışa batan böylesine basiret ve dürüstlüğünü kaybeden birisinin yolsuzlukla mücadele etmesini, rüşvetçileri adalete teslim etmesini kim ileri sürebilecektir?

Anlaşılmaktadır ki Başbakan Erdoğan tüm yasa dışı iş, ilişki ve irtibatların sevk ve idaresini yapmaktadır.

Bu çerçevede, MİT'in uyarılarına rağmen, bakanlarının durumunu gözden geçirmemesi, haklarında zamanında siyasi tasarrufa gitmemesi elimizdeki en ciddi delildir.

Görünen köyün kılavuz istemeyeceği açık bir gerçektir.

Hükûmet inandırıcılığını, saygınlığını ve itibarını hakikaten kaybetmiştir.

Bu yüzden karmaşa kurumsallaşmakta ve yamalar dikiş tutmamaktadır.

Ne var ki Başbakan Erdoğan rüşvet ve yolsuzlukları gündemden çıkarabilmek için aklı ve vicdanı zorlayan bahaneler üretmekten bir an olsun vazgeçmemektedir.

17 Aralık'tan beri komployla yatmakta, tuzak ve küresel suikast iddialarıyla kalkmaktadır.

Başbakan göre, kirli eller kirli çevreler kirli ittifaklar devrededir.

Ama ayakkabı kutusundan çıkan milyon dolarları, saf olarak gördüğü bürokratlarını hiç hatırına getirmemektedir.

AKP'li bir milletvekilinin bir arkadaşına yönelik olarak; "Ayakkabı kutun kaç numara, maşallah 85 numara, senin kutun büyüktür." sözleri ise cezalandırılmakta, kesin ihraç için gerekçe olmaktadır.

Peki Sayın Başbakan, senin ayakkabı kutuların gerçekte kaç numaradır?

Havuz problemlerine kafasının basıp basmadığını tam olarak bilemediğimiz Başbakan Erdoğan bize şu sorunun cevabını vermelidir:

Sayın Erdoğan, banka hesaplarındaki milyarlar kaç ayakkabı kutusuna sığacak kaç gemiciği dolduracak kaç kasaya girecek kaç villayı taşıracaktır?

Başbakan ve parti yönetiminin demokrasi algısı sakat olduğu için kendi milletvekillerine bile hoşgörü göstermekten acizlerdir.

İnanıyorum ki çok sayıda AKP'li değerli milletvekili arkadaşım bu gelişmelerden sebebiyle incinmekte, yutkunmakta, iç çekmekte ve kırılmaktadır.

Başbakan'ın ipe sapa gelmez açıklamalarından, parti içindeki sıkıyönetimden, ifade hürriyetlerine vurulan kelepçeden rahatsızlardır.

Bundan sonra AKP'de ayakkabı kutusu sözü kırmızı alarmdır.

Para sayma makinesiyle ilgili espriler isyankârlık ve husumet belirtisidir.

Zaten Başbakan'ın düşman listesi epey kabarık ve kalabalıktır.

Hainler, ajanlar, casuslar, paralel yapılar, karanlık odaklar, uluslararası çeteler, medya, iş âlemi, siyasi partiler, yerli taşeronlar, örgütler, maşalar, küresel saldırılar, kaset montajcıları, itibar suikastçıları, virüsler, Haşhaşiler hükûmeti hedef seçmiştir.

Sanki tüm ülkeler tüm canlılar tüm beşerîyet tüm dünya, hatta ve hatta evrendeki diğer tüm varlıklar Başbakan ve hükûmetinin başarısını çekemediğinden hedefe yerleştirmişlerdir.

Başbakan bununla da kalmamış, sözde 17 Aralık komplosu olarak nitelendirdiği hukuksal süreci; millete, devlete ve demokrasiye ihanet hareketi olarak yorumlamıştır.

Ve de 17 Aralık'ı karalama kampanyası, linç hareketi, en büyük darbe girişimi olarak değerlendirmiştir.

Başbakan'a itimat edersek faiz lobileri, silah lobileri, savaş ve kaos lobileri operasyon yapmaktadır.

Millî ruha kasteden, millî vicdana hıyanet eden millî varlığa nefret saçan Başbakan şimdi kalkmış yapılan operasyonun millî olmadığından bahsetmektedir.

İmralı canisini Kürt kökenli kardeşlerimizin lideri olarak tanımlayan gayrimillî anlayışın millîlikten dem vurması yeni bir bayağılık örneğidir.

Tuhafımıza giden bir başka husus ise geçtiğimiz haftaki grup toplantısında, ağzına hiç almadığı Türk milleti ifadesini kullanmasıdır.

Başbakan Erdoğan ne olmuştur da Türk milleti demeye başlamıştır?

Türklüğü inkâr eden, Türk milletini reddeden BOP'un sabıkalı Eş Başkanının zoru görünce yörüngesi mi kaymış, aklı mı karışmış, tutunacak dalı mı kalmamıştır?

Başbakan Erdoğan'ın Türk milleti ifadesini kullanması gelişme olsa da yeni bir takiyyenin yeni bir istismarın ve yeni bir siyasi ayak oyunun eseridir.

Bu siyaset çelişkisi bir yanda süreç ihanetiyle avunurken, 36 etnik kökeni diline dolayıp PKK ve İmralı canisiyle müzakere ederken diğer yanda Türk milletini seslendirmesi düpedüz münafıklık alametidir.

Ve bu siyasi parazite inanacak kimseler kalmamıştır.

Değerli Arkadaşlarım,

"Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturması" Başbakan'ın akılla arasını açmış, hezeyan nöbetlerine iyice hapsetmiştir.

Yolsuzluğu örtbas etmek maksadıyla inanılmaz, duyunca herkesi hayrete sevk eden söz ve iddialar teker teker Başbakan'ın ağzından işitilmiştir.

Nitekim gerçeklerin öğrenilmesini kösteklemek, doğruların anlaşılmasını geciktirmek amacıyla olmadık hayalî düşmanlar icat edilmiştir.

Başbakan rüşvetin, usulsüzlüğün, haksızlığın üzerine giden Cumhuriyet Savcılarını örgüt üyesi olmakla suçlamış ve görev yerlerini değiştirmiştir.

Sözde darbe davalarında kullandığı savcıları bir zamanlar övüp alkışlarken şimdilerde oklar kendine dönünce alayını birden düşman safına koymuştur.

Hatırlanacağı üzere, Başbakan Erdoğan TSK'nin yargılanmasına, terörle mücadele eden değerli komutanların terör örgütü yöneticisi olmakla suçlanmasına sonuna kadar destek vermiş ve ön açmıştır.

Bu kapsamda görev alan savcıları ise yere göğe sığdıramamıştır.

Geçtiğimiz hafta partisinin grup toplantısında konuşan Başbakan dününü inkâr edercesine şöyle konuşmuştur:

"Bugün artık geçmişteki bazı yargılamaların da üzerinde çok büyük soru işaretlerinin oluştuğunu daha net olarak görüyoruz. Sahte ihbar mektuplarıyla, yasa dışı dinlemelerle, sahte delillerle tasarlanmış ve ayarlanmış bir kısım yargı mensuplarıyla insanların nasıl mahkûm edildiklerini bugün çok daha belirgin şekilde görebiliyoruz."

Bu sözler geçmişle kıyaslandığında; son yılların en kahredici en düşündürücü en çelişkili itirafnamesidir.

Bu kadar yıl sonra sözde darbe davalarındaki tezgâh ve kumpasın bizatihi Başbakan tarafından doğrulanması her şeyi berraklaştırmıştır.

Başbakan Erdoğan'ın, sahte ihbar mektuplarından ne zaman haberi olmuştur?

Yasa dışı dinlemelerle ilgili ne zaman bilgilendirilmiştir?

Tasarlanan sahte delilleri, ayarlanmış yargı mensuplarını kendisine kim ve hangi tarihte ihbar etmiştir?

Başbakan ve hükûmeti sözde darbe davaları kapsamında başından beri yürütülen düşmanca operasyonu bilmesine rağmen ses çıkarmamışsa, hatta yargısal sürecin devamına önayak olmuşsa ortada çok büyük bir sorun ve suç var demektir.

Millî ordumuz açıkça hükûmet ve bazı mihraklar eliyle tasfiye edilmek istenmiştir.

Bu alçaklığın bu ihanetin hesabını kim, nasıl verecektir?

Başbakan Erdoğan, İmralı canisi, peşmerge, bölücüler, PKK, BDP, küresel mihraklar ittifak içine girerek Türk milletinin meşru ordusuna ve Mehmetçik'e, millî mücadele yıllarında yedi düvelin bile yapmaya cesaret edemediği kalleşliği nasıl ve hangi amaçla gerçekleştirmişlerdir?

Bu sorunun cevabı netleşmeden, kumpasın şifreleri çözülmeden Başbakan namertlikten kurtulamayacaktır.

Asıl konuşulması gereken konulardan birisi de işte budur.

Öte yandan Başbakan ve hükûmeti rüşvet ve yolsuzluk iddialarını geçiştirebilmek için yargıyı sil baştan düzenlemek için faal hâldedir.

TBMM Adalet Komisyonunda kabul edilen HSYK Kanun Teklifi bugün Genel Kurula gelecektir.

İktidar HSYK'yi Anayasa aykırı olacak şekilde ve siyasi hedeflerine göre tasarlamanın arayışındadır.

Anayasa'nın 138'inci ve 159'uncu maddeleri hiç dikkate alınmamıştır.

Hâkim ve savcıların bağımsızlığı hesaba katılmamıştır.

İlgili bakan adaletin patronu, tek belirleyeni seviyesine çıkarılmıştır.

Başbakan ve hükûmeti panik halînde HSYK'yi baştan ayağa değiştirmekte, rüşvet ve yolsuzlukların soruşturulmasını sabote etmeye gayret etmektedir.

12 Eylül 2010 Referandumunda % 57,88'lik oy oranıyla kabul edilen HSYK'nin yeni yapısı, kanunla bozulmak istenmektedir.

Çok değil, yaklaşık 3,5 yıl önce, bizatihi millet iradesinin evet oyuyla Anayasa hükmü olan HSYK'nin mevcut sisteminin, rüşvet ve yolsuzluk sisi altında hedefe konulması milletimizin tercihlerini yok saymak anlamına gelecektir.

Başbakan ve hükûmeti evrensel hukuk normlarına ötenazi uygulamaktadır.

Bu yanlıştan dönülmelidir.

Bu çıkmaz sokaktan vakit daha erkenken çıkılmalıdır.

Elbette adaletin işleyişindeki sorunları görmezden gelmemiz düşünülemeyecektir.

Elbette HSYK'nin dünden devraldığı sorunları inkâr etmemiz de beklenmemelidir.

Anayasa değişikliğiyle yapılan düzenlemenin kanun yoluyla, yürütme zorbalığıyla, Meclisteki sayısal çoğunluk marifetiyle değersizleştirilme teşebbüsü asla bugünkü meseleleri çözemeyecek, hortumcuları kurtaramayacaktır.

Başbakan Erdoğan ve partisi HSYK'nin değil, haydutların, rüşvetçilerin, yolsuzluğa adı karışmış herkesin peşine düşmelidir.

Madem HSYK'de bir düzenleme yapılması gündemdedir, o hâlde AKP-CHP-BDP bir araya gelerek Anayasa değişikliğinde uzlaşmanın çarelerine bakmalıdırlar.

Başbakan Erdoğan milletin sandıkta kabul ettiği Anayasa'ya riayet etmeli, cesareti ve millî iradeye sadakati varsa yapacağı değişikliği millete sormalıdır.

Demokrasilerde, hukuksuz, ilkesiz, kuralsız, ahlaksız bir iktidarın yaşama şansı ne duyulmuş ne de görülmüştür.

Başbakan Erdoğan ülkemizi "Ananas Cumhuriyeti"ne, kasaba devletine çevirenleri başka yerlerde değil, aynadaki akislerinde aramalıdır.

Ve hukuktan kaçmamalıdır.

Yandaş kamuoyu araştırma şirketleriyle milletimizi kandırmamalı, düşen oylarını düzmece anketler vasıtasıyla yüksek seviyelerde gösterecek kurnazlığa tevessül etmemelidir.

Çünkü AKP'nin sonu gelmiştir.

MHP çıkarken AKP düşmektedir.

Türk milleti AKP'yi gönlünden silmiş ve gözden çıkarmıştır.

Başbakan ve evladına kadar dayanan rüşvet ve yolsuzluk iddialarının aydınlatılması aziz milletimizin yegâne beklentisidir.

Türkiye'nin topyekûn temizliği şarttır.

Siyasetin ahlaki rotasına, istikrar zeminine geri dönmesi acilen sağlanmalıdır.

Başbakan Erdoğan, 17 Ocak 2014 tarihînde, İstanbul Burhan Felek Spor Salonu'nda düzenlenen "100 Yıllık Hikâye İmam Hatip" etkinliğindeki bir konuşmasında aynen şöyle demiştir:

"Çok açık net söylüyorum. Benim evlatlarımdan bir tanesi böyle bir yolsuzluğa karışsın bir saniye yanımda tutmam evlatlıktan reddederim."

Sayın Başbakan, senin evladından olmanı istemez ve arzu etmeyiz.

Nasıl ki şeref konusunda giriştiğin bahsi kaybetmişsen nasıl ki birçok sözünü yutmak zorunda kalmışsan evladınla ilgili sarfettiğin sözlerin de senin peşini bırakmayacak, bir gün gelip başına çöreklenecektir.

Sen ki hırsızlığın babadan oğla geçtiğini yıllar evvel, bir partinin il başkanıyken söylemiştin.

Şayet evladının bir usulsüzlüğü varsa ki savcılığın iddiası budur, bunun sorumlusu sensin ve sağladığın imkânlardır.

Nüfuz ticareti yapmak, yetkiyi kötüye kullanmak, yasa dışı ekonomik menfaatlere siyaseti alet etmek çok ciddi bir vebal, çok ağır bir kusurdur.

Bunun için hukuk karşısına baba oğul hâlinde çıkmaktan çekinmemeli, kaçmamalı ve korkmamalısın.

Değerli Milletvekilleri,

Tunus'ta başlayan ve aşama aşama Orta Doğu'ya yayılan isyan ve toplumsal dalgalanma yaklaşık üç yılını geride bırakmıştır.

Başlarda üzerinde derin analizler yapılan, büyük anlamlar yüklenen, özgürlük ve demokrasiyi teşvik ettiği söylenen Arap Baharı, bu kadar yıl geçtikten sonra tam terse dönmüş, eski devirleri bile aratır olmuştur.

Şu anki tabloya baktığımızda rahatlıkla, Orta Doğu ve Kuzey Afrika'daki toplumsal dalgalanmanın kara kışa çevirdiğini söylememiz mümkündür.

Komşu coğrafyalar istikrar ve barışa ulaşamamıştır.

Bilhassa Suriye'de kan gövdeyi götürmektedir.

Esad'a karşı mücadele eden Özgür Suriye Ordusu, şu an itibarıyla bir El-Kaide yapılanması olan Irak-Şam İslam Devleti'ne karşı savaşmaktadır.

Bir başka silahlı muhalefet grubu olan İslami Cephe ise IŞİD'le mücadele etmektedir.

Radikal gruplar vahşi cinayetlerle, canavarca yöntemlerle insan öldürmekte, sınırlarımızın hemen ötesinde egemenlik savaşı vermektedir.

Hiç kuşkusuz Türkiye için en yakın tehdit unsurlarından birisi de bu karanlık tablodur.

IŞİD terör örgütü, hem Irak'ta hem de Suriye'de kendisine alan açmakta, karşısına kim çıkarsa çıksın saldırmaktadır.

Bu gelişmeler Irak ve Suriye'nin toprak bütünlüğünü tehlikeye atmaktadır.

Suriye'deki kaosun yanında, Irak'ta Maliki yönetimi ile Sünni aşiretler ve El-Kaide grupları arasında çatışmalar şiddetlenmektedir.

Irak'ın güneyinde bulunan Basra, Misan ve Zigar illeri ortak bir protokol imzalayarak federal yapıya geçişin adımlarını atmışlardır.

Musul'un da yer aldığı Ninnova bölgesi Irak Merkezii Yönetiminden kopma işaretleri vermektedir.

Suriye'de ise Esad'ı koltuğundan indirme mücadelesi başarıya ulaşamamış, uzayan iç savaş El-Kaide'ye fırsat kapısı aralamıştır.

Artık uluslararası toplum Esad'ı ehveni şer olarak görmektedir.

Kaldı ki AKP'li Dışişleri Bakanının bunca yaşanmışlıktan, bunca Esad düşmanlığından sonra geldiği nokta da budur.

Küresel güçler Esad muhalifliğini yumuşatmış, Şam yönetimine karşı tolerans düzeyini artırmıştır.

Her şeye rağmen muhaliflerin yanı sıra, Esad yönetimi de kan dökmeye devam etmektedir.

Varil bombaları masum sivillerin canını almaktadır.

İnsanlık Suriye'de rafa kaldırılmıştır.

Bu ülke dört bir yandan ateş altına alınmıştır.

Suriye'de resmen katliam yapılmaktadır.

22 Ocak'ta İsviçre'de başlayacak 2. Cenevre Konferansından önce böylesi kanlı bir sürecin yaşanıyor olması herkes adına uyarıcı ve dikkat çekici olmalıdır.

AKP hükûmetinin Suriye politikası çoktan çökmüştür.

Başbakan'ın millî hak ve menfaatleri dışlayan siyasi hesapları tutmamıştır.

Küresel platformda katil Esed, makbul Esad hâline gelmiştir.

Esad muhaliflerini destekleyen iktidar bölgesel planda çok zor durumlara düşmüş, güvensiz bir konuma gerilemiştir.

Hükûmetin öngörü hataları, mezhepçi politikaları, terör örgütlerini kollayan tavır ve yönelimleri ülkemizin sorgulanmasına ve yalnızlaşmasına yol açmıştır.

Türkiye hayalperest bir Başbakan'la, stratejik derinlikte boğulmuş bir Dışişleri Bakanı'nın elinde caydırıcılık vasfını yitirmiştir.

AKP hükûmetinin destek verdiği terör grupları Türkiye için de başlıca sorun kaynağı halîne gelmiştir.

Yurtiçinde yapılan El-Kaide operasyonları bu kanaatimizin bariz ispatı olarak okunmalıdır.

Türkiye'nin terörist unsurlara destek verdiği algısı gittikçe yaygınlık kazanmaktadır.

Başbakan bu yakın ve vahim tehlikeyi görmeli ve aleyhimize tecelli edecek adım ve kararlardan vazgeçmelidir.

Bakınız, bir ihbar üzerine yollarda durdurulan TIR'larda son günlerde artış yaşanmaktadır.

Hatay'dan sonra bu kez de Adana'da önü kesilen 7 adet TIR gündemin başköşesine oturmuştur.

Bazı TIR'lardaki yükün MİT'e ait olduğu tespit edildikten sonra yetkili savcı aramayı durdurmuştur.

Hükûmetin Hatay'daki TIR vakasını Bayır-Bucak Türkmenlerine yardım mazeretiyle kapatmasını hadi anladık diyelim, peki Adana'daki TIR'lara ne diyeceğiz?

Acaba bu TIR'ların istikameti neresidir?

AKP hükûmeti bu MİT TIR'larıyla neyin sevkiyatını, kimlere yapmaktadır?

Varsayalım ki kaygılanacak bir şey yoktur, o zaman TIR'ın güvenliğini sağlayamayan bir hükûmetin ülkenin güvenliğini sağlaması nasıl beklenecektir?

Son zamanlardaki bu TIR hareketliliğini neye yormak lazımdır?

Başbakan ve hükûmeti Esad muhaliflerine silah ve mühimmat mı taşımakta, MİT de buna eskortluk mu yapmaktadır?

Eğer ülkemizin millî çıkarları nam ve hesabına bir faaliyet esnasında TIR'lar yollardan çevriliyorsa bunu adı resmen bir rezalet, yok Suriye'deki iç savaşa silah taşınıyorsa bunun da tanımı aynısıyla kepazeliktir.

Başbakan Erdoğan bu karanlık süreci nereye kadar sürdürecektir?

MİT'in TIR üstündeki macerası nereye kadar devam edecektir?

Bize göre hükûmet bu zamana kadar yaşananlardan ders ve sonuç almamıştır.

AKP'nin Suriye muhalefetini silahlandırması, iki de bir otoyollarda önünün kesilerek maskara edilmesi, ülkemizin uluslararası alandaki prestijini olumsuz etkilemektedir.

Başbakan Erdoğan ve hükûmeti devletin millî istihbarat kuruluşunu terör örgütlerinin kuryesi yapmamalıdır.

PKK'sından PYD'sine ve El-Kaidesi'ne kadar Türkiye'nin kaderi terör örgütleriyle düşüp kalkmak değildir.

Şunu unutmayalım ki dış politikada zaaf, açık, pervasızlık ve ufuksuzluk hezimete yol açacaktır.

Sonuç olarak AKP hükûmeti hezimetin tüm sonuçlarına tüm emarelerine uzunca bir süredir ilk elden muhatap kalmaktadır.

Başbakan Erdoğan sonunun Orta Doğu'nun zalim diktatörleri gibi olmasını istemiyorsa derhâl aklını başına devşirmeli, yol yakınken Türk milletinden özür dilemelidir.

Bu düşüncelerle konuşmama son verirken hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, başarılarla dolu bir hafta geçirmenizi diliyor, sizleri Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

28 Ocak 2014

Muhterem Milletvekilleri,

Değerli Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Hüzünlerin yüreklerimizi tesir ve murakabe altına aldığı bir dönemdeyiz.

Birebir muhatap kaldığımız acıları ruhumuzun derinliklerinde yaşıyor, kalbimizin en ücra köşelerinde hissediyoruz.

Geçtiğimiz pazar günü İstanbul Esenyurt İlçe Seçim Koordinasyon Merkezimizin açılışı sırasında yaşananlar hepimizi kedere sevk etmiş, gözyaşlarına boğmuştur.

Katiller Esenyurt'ta pusu kurmuşlar, vahşet tezgâhı açmışlardır.

Kan baronları Esenyurt'ta ölüm saçmışlardır.

Hiç beklenmedik bir anda, devam eden seçim çalışmalarının heyecanı esnasında silahlı bir grup partimize ve dava arkadaşlarımıza ateş açmıştır.

Hunhar olayda aziz ülküdaşımız, davamızın emektarı, güzel insan Cengiz Yücel Akyıldız Bey isabet eden kör kurşunlarla şehit olmuştur.

Bu alçak saldırıda beş dava arkadaşım da yaralanmıştır.

4 Ocak 1968 tarihînde şehadet şerbetinden içen ilk şehidimiz merhum Ruhi Kılıçkıran'dan 46 yıl sonra, yine bir Ocak günü bu defa da "Yusufiyeli Cengiz"imizi şehitlik payesiyle ebediyete uğurladık.

Biz ondan razıyız, Rabbimden niyazım odur ki inşallah o da bizden razı olsun.

Binlerce dava şehidimizin arasına bir arkadaşımız daha karıştı.

Bir hilal uğruna batan güneşlere bir yenisi daha eklendi.

Vatan, millet ve bayrak uğruna kara toprağa gül goncası gibi düşen soylu ve asil yiğitlere yeni bir Yusuf yüzlü daha ilave oldu.

Belki bir eksildik ama inanıyorum ki manevi makamlarıyla Rahmet Peygamberi Efendi'mize komşu olan mübarek yüzlerin sayısı bir fazlalaşmıştır.

Hiç kimse kaybettiğimizi düşünmesin.

Hiç kimse yıldığımızı sanmasın.

Hiç kimse yolumuzdan döneceğimizi, ülkülerimizden sapacağımızı, hedeflerimizden çark edeceğimizi aklının ucuna getirmesin.

Biz şehadetlerden doğduk.

Biz karanlık gecelerde Yunus gönlümüzle parladık.

Biz kurşunlardan, tuzaklardan, yağlı urganlardan yeşerdik.

1968'den beri ölüm yakamızda, çile peşimizde olsa da, doğru bildiklerimizden, Türk-İslam ülkümüzden, millet ve vatan aşkımızdan ödün vermedik.

Allah'ın izniyle vermeye de niyetimiz yoktur.

Yusufiyeli Cengiz'imizi bizden koparıp alan şerefsiz ve namussuz emeller boşuna heveslenmesin, boşuna bayram etmesin.

Katiller, adiler, insan canından geçinen iğrenç yaratıklar kendi aralarında sevinç turları atmasın, döktükleri kanların yerde kalacağını zannetmesin.

Biz ki bir ölürsek bin diriliriz.

Biz ki bir gidersek bin geliriz.

Şunu açık, net söylemek isterim ki saflarımızın sağlamlığını, Milliyetçi - Ülkücü Hareket'in tarihî yürüyüşünü kimse bozamayacaktır.

Hayallerimizin önüne kimse geçemeyecektir.

Hedeflerimizin büyüklüğünü kimse sabote edemeyecektir.

Saldırılar istikametimizden çeviremeyecek, hain niyetler bize korku veremeyecektir.

Üç Hilalin solması, mahzun ve mazlum durması olmayacak bir şeydir.

Biz milletimizin desteği, Cenab-ı Mevla'nın yardım ve himmetiyle daha da büyüyecek daha da güçleneceğiz.

Sahte kefen edebiyatıyla mağduriyet rolü oynayanlar gerçek manada kimin kefenle yürüdüğünü, kimlerin kefene büründüğünü görmeli, çenelerini kapatmalıdır.

Musalla taşı, tabut ve kabir istismarıyla siyasal rant hevesinde olan Başbakan ve yandaşları kefen giymekten bahsedeceklerine, girdikleri ve bir daha da çıkmayacakları ayakkabı kutularının hesabını vermelidir.

Değerli Arkadaşlarım,

Dün aziz şehidimiz Cengiz Yücel Akyıldız'ı dua ve Fatihalarla son yolculuğuna uğurladık.

Bir kez daha hepimizin başı sağ olsun.

Ayrıca taş, sopa, bıçak ve silah kullanılan menfur saldırıda; sol omzundan yaralanan Sayın Kemal Sağsöz'e, Sayın Ramazan Türkmen'e, Sayın Gencay Yılmaz'a, Sayın Özkan Can'a, Sayın Ercan Kamil Tanrıverdi'ye acil şifalar diliyorum.

Merhum Yusufiyeli Cengiz'imizin ailesi artık bizlere emanettir.

Hatıralarını yaşatmak hepimizin vecibesidir.

Öksüz kalan yavruları bizlere emanettir.

Kayıplarımız bizleri daha bir hırslandıracaktır.

Acılarımız bizleri daha bir motive edecektir.

Mükâfatının çile ve meşakkat olduğu bu davanın, ülkü erlerinin nezdindeki yegâne kazancı;

- Müsterih olmuş bir vicdandır.
- Yerine getirilmiş millî bir görevdir.
- Milletimize ödenmiş tarihî bir borçtur.
- Değişmeye kimsenin gelmediği, dahası gönüllü olarak tutulan vatan ve bayrak nöbetinin haklı gururudur.

- Bir inanç bir iman bir ülkü adına ebediyete intikal etmiş fazilet kalelerine okunan Fatihaların, Yasini şeriflerin huzurudur.
- Ve elbette Allah katında ulaşılmış şehadetten başka hiçbir şey değildir.

Allah'a hamdolsun ki 45 yıldır çizgimizde kırıklık olmadan bugünlere geldik.

Toprağın altında dümdüz yatabilmek için, toprak üzerinde dimdik durduk.

Ancak tutarlılığımız birilerini her zaman rahatsız etmiştir.

Türk ve İslam'ın muhteşem terkibinden ürkenler aleyhimize olacak şekilde sürekli yeni arayışlara girmiştir.

Türk milletinin varlık ve birliğini kâbus gibi görenler bizi her daim tehdit olarak algılamışlardır.

Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü kendileri için sorun addedenler bizimle uğraşmaktan yorulmamışlardır.

Türk kimliğine kin duyan vicdansızlar, Türk milletinin kardeşliğinden ürken asiler Milliyetçi-Hareketi "Nasıl tuzağa çekerim, nasıl kavgaya iterim." diyerek fitnede akıllara durgunluk vermişlerdir.

Bizi durdurmak için olmadık iftiralara başvurulması sebepsiz değildir.

Bizi sindirmek için inanılmaz ayak oyunlarına müracaat edilmesi tesadüfi sayılmamalıdır.

AKP-PKK ortaklığıyla birlikte küresel vahşi hesaplar kirli, karanlık ve kaos planlarını uygulayabilmek için Milliyetçi- Ülkücü Hareketi saf dışı bırakmaya dört elle sarılmışlardır.

Burada muhterem şairimiz Sezai Karakoç'un şu dizeleri aslında aynısıyla bizleri, aynısıyla Milliyetçi Hareket Partisini tanımlamakta ve anlatmaktadır:

Onlar sanıyorlar ki biz sussak mesele kalmayacak.

Hâlbuki, biz sussak tarih susmayacak.

Tarih sussa hakikat susmayacak.

Onlar sanıyorlar ki bizlerden kurtulsalar mesele kalmayacak.

Hâlbuki, bizden kurtulsalar vicdan azabından kurtulamayacaklar.

Vicdan azabından kurtulsalar tarihîn azabından kurtulamayacaklar.

Tarihîn azabından kurtulsalar Allah'ın gazabından kurtulamayacaklar.

Bu itibarla Milliyetçi Hareket Partisinin saldırılara uğraması, sürekli olarak hedef yapılması boşuna değildir.

Eli silahlı katillerin güpegündüz baskın düzenleyip kardeşlerimizin canına kastetmeleri bu kapsamda yorumlanmalıdır.

Anlaşılan teröristler meydanı oldukça boş bulmuştur.

Başbakan'ın politikalarıyla terör örgütlerini şımarttığı, İstanbul gibi bir metropolde şehir eşkıyalarına geniş imkânlar sunduğu aşikardır.

Esenyurt İlçe Seçim Koordinasyon Merkezimize yapılan suikast yalnızca partimizi, yalnızca dava arkadaşlarımızı değil, Türk milletini ve Türkiye'yi hedef seçmiştir.

Vurulan sadece biz değil demokrasimizdir.

Kıyılan sadece dava arkadaşlarım değil, toplumsal dirlik ve huzurumuzdur.

Türk siyaseti Esenyurt'ta kurşunlanmıştır.

Millî irade Esenyurt'ta saldırıya uğramıştır.

Milletimizin kanı Esenyurt'ta dökülmüştür.

Esenyurt'ta patlayan silahlar gerçekte 76 milyona çevrilmiştir.

Vatanseverler, milletseverler, bayrak ve ülke tutkunları topyekûn saldırganların ateşi altında kalmıştır.

Bölücü alçaklar dağdaki provokasyonlarını şehirlerde de sürdürerek niyetlerinde herhangi bir değişikliğin olmadığını ortaya koymuşlardır.

Türkiye'nin bugünkü karmaşa ve kargaşa ortamından faydalanmaya, kutuplaşmayı genişletmeye azmetmiş kalpsizler cürümleri kadar yer yakacaklarını unutarak kavga ve karışıklık havarisi kesilmişlerdir.

Milliyetçi-Ülkücü Hareketi ateşin içine nasıl çekeriz hesabıyla silah kozuna tutunmuşlardır.

Kandil'den İstanbul'a güvenle intikal eden, terörist kamplarda özenle yetiştirilen aşağılık yüzler öldürerek yok ederek ateş ederek Milliyetçi Hareketi provoke etme çılgınlığına soyunmuşlardır.

Fakat evdeki hesap çarşıya uymayacaktır.

Muhakkak ki katillerin izi sürülmeli, kimlikleri tam olarak teşhir edilmeli ve layık oldukları cezalara çarptırılmalıdır.

Şimdilik aralarında yaşı 17 olan birisinin de bulunduğu 4 şüphelinin gözaltına alındığını biliyor ve gelişmeleri çok yakından takip ediyoruz.

Bunların gerçekten de suçlu olup olmadığı yapılan tahkikat neticesinde vuzuha erecektir.

İçişleri Bakanı Sayın Efkan Ala'nın konunun üzerine ciddiyetle eğileceklerini söylemesi bizim açımızdan olumlu bir tavırdır.

Dün Hükûmet Sözcüsü Başbakan Yardımcısının yaptığı açıklamalar esasen gözaltına alınanların saldırıyı gerçekleştiren caniler olduğuna atıf yapmıştır.

Ne var ki bu hükûmet üyesinin Bakanlar Kurulu Toplantısından sonraki beyanları maksadını aşan değerlendirmelerle doludur.

Gözaltına alınan zanlıları tarif ederken; "Bir tanesi 97 doğumlu. Bir ailenin fertleri. Belli bir yerlere mensubiyetleri var. Protesto amacıyla ortaya çıkmışlar. Ama silaha sarılmışlar." ifadesini kullanmıştır.

Anlaşılan hükûmet emniyette sorgusu devam eden kişilerin suçlu olduğu sonucuna varmıştır.

Bu nasıl bir ailedir ki koskoca bir teşkilata, Türk siyasetinin 45 yıllık çınarına pervasızca saldırabilmektedir?

Hükûmet Sözcüsü, gözaltında bulunan şüphelilerden bahsederken belli bir yerlere mensubiyetleri var demekle neyi kastetmektedir?

Bu şahıslar nereye mensuptur?

Bunlar derin AKP'nin paramiliter unsurları mıdır, yoksa PKK'nın tetikçileri midir?

Sayın Arınç, mensubiyetleri var diyerek meseleyi nasıl küçümser nasıl hafife almaya kalkışırsın?

Şu aralar medyada, PKK eylemlerine katılıp molotof fırlatan, cam çerçeve indiren, patlayıcı madde bulunduran bazı şaibeli isimlerin çıkarıldıkları mahkemede; "MİT'e ve emniyete çalışıyorum." itiraflarına tesadüf edilmektedir.

Esenyurt'ta da böyle bir tezgâh var mıdır?

Türkiye'de gündem değişikliği için Ülkücü kanını akıtmaya karar verenlerle, kardeş kavgası kıvılcımıyla ülkemizi hüsrana götürmeye heveslenenlerin mensubiyetleri AKP midir, PKK mıdır?

Bu muamma mutlaka Başbakan ve hükûmeti tarafından izah edilmelidir.

MHP'yi protesto etmek için toplanıp, sonra da silahlarla saldıranlar dağdaki Mehmetçik'i, şehirlerdeki polisleri şehit eden alçakların taşeronlarından, uzantılarından başkası değildir.

Başbakan analar ağlamasın dedikçe bu şerefsizler namluya mermi yerleştirmiştir.

Başbakan barış geldi, terör bitti dedikçe bu soysuzlar silahlarını masaya çıkarmış, şehirlere üşüşmüştür.

Başbakan bebek katilinin sırtını sıvazlayıp, canilikte marka olmuş insanlığın yüz karalarına sempati ve şefkat gösterdikçe, bu reziller masum canların avına çıkmıştır.

İmralı canisini Kürt kökenli kardeşlerimin lideri mevkiine çıkaran ve bir bakıma kendisinin de önderi yapan yıkımdan sorumlu Başbakan Yardımcısının bu olanlar karşısında konuşacak ve nedamet gösterecek vicdanı kalmış mıdır?

Cengizimizin kanına giren insan görünümlü iblislere hâlâ çözüm hâlâ barış hâlâ süreç diyerek tahammül edilecek, boyun eğilecek midir?

Ey Sayın Erdoğan katillerin mihmandarı, koruyucu meleği, rehberi, ortağı ve güvencesi olmayı inatla sürdürürsen, PKK'yı Kandil'de aramaya gerek kalmayacaktır.

Bölücü militanları kundakta sallayıp, katilleri dokunulmaz yaparsan PKK'yı dağda bayırda aramaya mahal ve imkân olmayacaktır.

Sana ve etrafına bakan terörü de teröriste de örgütü de kanlı komployu da tüm yönleriyle görecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Şurası kesindir ki Esenyurt'ta vuku bulan ve hepimizi sarsan cinayet ve yaralamalar son yıllardaki en kritik vakadır.

Türkiye'yi içe dönük bir hesaplaşmaya, sonu olmayan ve herkesi içine çekecek tehlikeli sürece sokmak için malum çevreler canla başla çırpınmaktadır.

Bekliyorlar ki Türk milleti birbirine düşsün.

Umuyorlar ki etnik ve mezhep temelli mücadele her tarafa yayılsın her tarafta hâkim olsun.

İstiyorlar ki Milliyetçi Hareket sokağa insin, çatışmanın tarafı halîne gelsin.

Esenyurt'ta kanlı girdabın provası yapılmıştır.

Esenyurt'ta Türkiye düşmanları, Türk ve millet muhalifleri bizim üzerimizden toplumsal hassasiyet ve tepkinin seviyesini ölçmüşlerdir.

Rüşvet ve yolsuzluk gündeminin farklı mecralara çekilerek buharlaştırılması güdülen amaçlar arasında yer almıştır.

Ama biz tahrik kampanyalarına, nokta atışı yapan bozguncu ve nifak meraklılarına şans tanımayacağız.

Bizim duygularımızı ajite etmeye, olayların merkezine konuşlandırmaya yeltenenlerin heveslerini kursaklarında bırakacağız.

Zor olsa da dayanacağız.

Dişimizi sıkarak sabredeceğiz.

İçin için ağlayarak tacizlere kapalı duracağız.

Demokrasinin kural ve ilkelerinden milim ayrılmayacağız.

Hukukun sınırlarından taşmayacağız.

Bizi şiddet ve dehşet sarmalının bir unsuru yapmak için el ovuşturan şarlatanları muhatap almayacağız.

Hesap soracaksak iktidara gelerek bunu yapacağız.

Başbakan ve hükûmetinden kanun önünde, mahşerî vicdan huzurunda, sandık yoluyla alacaklarımızı tahsil edeceğiz.

Biz son sözümüzü kuşkusuz milletimiz "Evet gün bugündür." dediği anda söyleyeceğiz.

O güne değin sağduyulu, olgun ve aklıselim içinde hareket edeceğiz.

Bizleri sokak dövüşçüsü gösterme adiliğini kimsenin yanına bırakmayacağız.

Hükûmet Sözcüsü Başbakan Yardımcısının, Esenyurt'taki ihaneti karşıt görüşlerin çatışması olarak sunma ahlaksızlığı, medyanın geniş bir bölümünde bu çerçevede yayınlar yapılması öncesi olan bir senaryonun varlığına âdeta delil teşkil etmiştir.

Ne marazi bir hâldir ki Esenyurt'ta bölücü katiller saldırı düzenledikten sonra yazılı ve görsel medya uzun süre sessizliğini korumuştur.

Sanki hiçbir şey olmamış gibi yayınlar yapılmıştır.

Hükûmetin aleyhine gelişen olayları anında sansürleyerek Penguen yayınına geçen yandaş ve korkak basın, Esenyurt özelinde de ekranları karartmış, doğru bilgilere ket vurmuştur.

Yusufyiyeli Cengiz'imizin şahadet haberi, uzun bir süre ekranlar-dan alt yazı olarak bile geçmemiştir.

Çünkü merhum şehidimizin adı Hrant Dink veya İmralı'ya giden bölücü kafilenin herhangi bir ferdi değil, Ülkücü Cengiz Akyıldız'dir.

Çünkü merhum şehidimiz Habur'dan girmemiş, Kandil'den sızmamış, Oslo'dan düşmemiş, vatan evlatlarına silah doğrultmamış, 63'lükler arasında bulunmamıştır.

Görülen odur ki alayı birden Ermeni olanlar hepten tükenmiştir.

Alayı birden PKK'lı olanlar çoktan iflas etmiştir.

İşgal dönemi İstanbul basını şimdi yıkım döneminin AKP borazanlığından çıkar sağlamanın derdine kapılmış, göze girmek için yandaş limana demirlemişlerdir.

Öyle ki milletimizin vergileriyle ayakta duran TRT'nin yandaşlık terfisi bekleyen görevlileri Başbakan'ın eğrelti diline özenmişler ve bize karşı yavru muhalefet diyerek sahiplerine mesaj vermişlerdir.

Üzerine basa basa vurgulamak istiyorum ki Esenyurt'taki saldırganlığı karşıt görüşlerin çatışması olarak sunmak, sıradan bir anlaşmazlık olarak lanse etmek ne edebe ne objektifliğe ne de basın ahlakına sığacaktır.

MHP'yi karşıt görüşlerden birisi olarak itham edenler, diğer karşıt grup olarak kimleri görmektedir?

Güdümlü medya organları, uydulaşmış haber sunucuları, tetikçi İnternet siteleri MHP'yi karşıt iki görüşten birisi olarak görmekten özel bir zevk mi almaktadır?

Sabah programlarında, gün içi haberlerde, özel yayınlarda, şahsımı ve partimizi karalayan küstahlar, Milliyetçi-Ülkücü Hareketi iki uçtan birisi hâlinde tasvir etme densizliğini ne zaman bırakacaklardır?

İstanbul'da söyledim, şimdi de tekrar vurguluyorum; biz karşı cephelerden birisi isek diğer karşı cephede hem medya hem de PKK'dan başkası olmayacaktır.

Bir defa merhum Akyıldız dava şehidimiz olduğu kadar da basın şehididir.

Medya vicdanını ve habercilik misyonunu karartmamalıdır.

Türk milletine sağlıklı ve tarafsız bilgi vermek, haberlerde yanlı davranmamak basın etiğinin en önemli uzvudur.

Doğruları saptırarak bir yere ulaşmak, MHP'yi küçülterek ve yok sayarak itibarsızlaştırmak art niyetli basın mensuplarının boyunu ve haddini aşacaktır.

Bu itibarla demokrasinin olmazsa olmaz dinamiklerinden olan medyanın milletimizin sesine kulak vermesini, olayların içyüzünü çarpıtmadan, keyfî müdahalelerle budamadan iletmesini bekliyor ve bunu talep ediyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Bölgesel ve küresel sorunların biriktiği, birçok ülkenin istikrarsızlıklarla boğuştuğu tarihî bir süreçteyiz.

Şöyle bir etrafımıza baktığımızda ümitleneceğimiz, huzur duyacağımız herhangi bir gelişmenin olmadığını rahatlıkla fark edebiliriz.

Karadeniz'e kıyısı bulunan kuzey komşumuz Ukrayna bir süredir iç savaşı aratmayacak hadiselere gömülmüştür.

İktidarla muhalefet arasındaki görüş ayrılıkları Kiev'in iradesini kilitlemiş, sokaklar can pazarına dönmüş ve can kayıplarına neden olmuştur.

Ukrayna'nın AB ve Moskova arasına sıkışması toplumsal itirazlara ve yüksek dozlu protestolara kapı açmıştır.

Hatta Ukrayna'nın parçalanma ihtimali bile konuşulmaya başlanmıştır.

2004 yılının Kasım ayından 2005 yılının Ocak ayına kadar süren ve adına Turuncu Devrim denilen sosyal ve siyasal çalkalanmanın rövanşı âdeta bugün alınmaktadır.

Türkiye'nin jeopolitik görüş açısında ve Karadeniz'de izlediği stratejik politikalarda Ukrayna önemli bir aktör, dikkatle izlenmesi gereken bir ülkedir.

Bu ülkenin doğu-batı kuşağında bölünmesi, daha yerinde bir tabirle, siyasal mutabakatı sağlayamaması Kafkaslardaki belirsizliği derinleştirecektir.

Çok yoğun devam nüfuz mücadeleleri, Brüksel, Moskova, Vashington üçgenindeki bilek güreşi Ukrayna'yı riske atacağı gibi, ülkemizi de yakın markaja alabilecektir.

Hükûmet Ukrayna'da gelişmelere klasik yanlı tutumuyla değil, itidali tavsiye eden, yatıştırıcı, demokrasiyi öne alan ve sakinleştirici bir tonla yaklaşmalı; muhalefetinden iktidarına kadar uzlaşmayı önermelidir.

Bir başka açıdan konuya baktığımızda gittikçe büyüyen toplumsal dip dalganın birkaç ay içinde iktidarı nasıl masaya çektiğini nasıl tavizler verdirdiğini, Cumhurbaşkanı'nın Başbakan'ı nasıl gözden çıkarmak zorunda kaldığını hepimize göstermesi dikkate değerdir.

Toplumsal enerjinin volkan ağzına döndüğü andan itibaren hiçbir iktidar bunun karşısında duramayacak, taleplere dudak bükemeyecektir.

Ukrayna örneğinden, takdir edersiniz ki her yönüyle sonuç çıkarmak lazımdır.

Demokrasiden sapan, özgürlükleri kısan, halka rağmen halk yararına icraat yaptığı iddiasında bulunan, devletin ana omurgasını

felç eden hangi ülkenin iktidarı olursa olsun, bir zaman sonra meşruiyetini kaybetmektedir.

Siyaset toplumsal taleplerle çatışıp millî çıkarlarla çelişince koltukların sallanması, taçların uçması, kibir ve haset yuvası firavunların devrilmesi kaçınılmazdır.

Parti olarak Ukrayna'nın siyasal sakinliğe, kalıcı bir barış havasına, toplumsal ve siyasal tüm kesimlerin müşterek aklıyla uzlaşmanın temin edilmesine önem veriyor, bunu temenni ediyoruz.

Değerli Arkadaşlarım,

Sorunların sadece Ukrayna da olmadığını gayet iyi biliyorsunuz.

Orta Afrika Cumhuriyeti'nde Müslümanlara yönelik zulüm ve eziyetler bizleri kahretmektedir.

Yakılan, kurşunlanan ve vahşice katledilen din kardeşlerimiz hepimizin yüreğini parçalamaktadır.

Orta Afrika Cumhuriyeti'ini fiilen kontrolü altında tutan Fransa, bu ülkenin kaynaklarını hem sömürmekte hem de şiddete çanak tutmaktadır.

Uluslararası Af Örgütü 14-16 Ocak tarihleri arasında Hıristiyan milislerin Müslümanları hedef alan iki ayrı saldırısında en az 51 kişinin öldüğünü açıklamıştır.

Kimden ve nereden gelirse gelsin her türlü vahşet ve dehşet sahnelerini lanetliyorum.

Başkent Bangui'de ivme kazanan otorite boşluğundan yararlanan suç örgütlerinin Müslümanları kıyıma uğratması bizleri kaygılandırmaktadır.

Başbakan Erdoğan, dün Türkiye'ye resmî bir ziyaret vesilesiyle gelen Fransa Cumhurbaşkanı'na Orta Afrika'da Müslümanlara yönelik acımasızlıkları hatırlatacak ve yüzüne vuracak cesareti açıkça gösterebilmiş midir?

"Ne işiniz var orada, bu yetki ve icazeti kimden ve nasıl aldınız?" diyecek yürekliliği gösterebilmiş midir?

Yoksa birebir temaslarda alttan alan özelliğiyle yine sinmiş yine silik bir görüntü çizmiş midir?

Onlarca yıl Afrika'yı inim inim inletenlerin, yer altı ve yer üstü ekonomik ve doğal kaynaklarını emenlerin şimdilerde demokrasi ve insan hakları jürisinde bulunmaları insanlık adına utanç vericidir.

Türkiye'yi bunların eline düşüren, iki dudağından çıkan sözlere mahkûm eden Başbakan'a da hükûmetine de yazıklar olsun.

Diğer taraftan Müslümanların çilesi Myanmar'ın Arakan bölgesinde de sürmektedir.

Suiistimallere, hak ihlallerine göz yuman bu ülke yönetimi, Müslümanlara karşı uygulanan şiddet ve ayrımcılığı teşvik etmektedir.

Myanmar'de yüz binlerce Müslüman mağdur olmuş, yerinden yurdundan edilmiştir.

İnançlar arasındaki gerilim, yani Budist-Müslüman kamplaşması korku verici seviyelerdedir.

AKP'li Dışişleri Bakanı'nın geçtiğimiz yılın son aylarında Myanmar'a yaptığı ziyaret herhangi bir sonuç doğurmamış, Budist-Müslüman diyaloğunu artırmaya dönük planladığı uluslararası toplantıdan henüz bir ses çıkmamıştır.

Karşılıklı güven arttırıcı çalışmalardan ortada eser yoktur.

Bir diğer üzüntümüz de Çin'in Uygur Özerk bölgesinden gelen kötü haberlerdir.

Çinli görevliler Uygur Türklerini her fırsatta katletmektedir.

Fakat Başbakan Erdoğan konu Türk veya Türkmen olunca sesi kesilmekte, izini kaybettirmektedir.

Hürmetle andığımız aziz atalarımız; "Dervişin fikri neyse zikri de odur." sözünü boşuna söylememişlerdir.

Bu zihniyetin fikrinde Türk olmadığı için zikrinde de yer bulmamıştır.

Başbakan'ı zikrini ve şifrelerini ele verecek anahtar kelimeler çok fazla değildir.

İhvan, Mursi, Rabia, Esad, Barzani, BOP, Kırmızı Oda, haçlı, papaz cübbesi, Beyaz Saray, AB'nin sorgu salonları, Bush, açılım, Kürdistan, Öcalan, süreç, ihanet, hıyanet, pazarlık, paralel, Oslo, istismar, 7 Şubat, 17 Aralık, yalan, rüşvet, hırsızlık sözlerinden birisi üzerinde durmak Başbakan'ın kimliğini ifşa edecektir.

Hakikat de Başbakan öz olarak bu 27 ayrı kelimenin içinde saklıdır.

Bu 27 isim ve kavramı çözen, Başbakan'ın şecere ve sicilini çıkaracaktır.

Bu Başbakan ki Filistin için İsrail'e One Minute deyip, çok geçmeden NATO'ya teminat vererek Füze Savunma Sisteminin, İsrail'i korumak için Türkiye'de kurulmasına önayak olan ucuz siyasi kişiliktir.

Bu Başbakan ki 'Libya'da ne işi var NATO'nun dedikten kısa bir süre sonra koştura koştura aldığı emirleri uygulayan patolojik vakadır.

Bu Başbakan ki sağ salim evlerine dönmesi için Müslüman katillerine dua eden, arkasından dönüp İslam camiasında elinde tahta kılıç, altında kartondan atla sanal yiğitlik taslayan siyasetin çizgi roman kahramanıdır.

Değerli Milletvekilleri,

Mısır'da Hüsnü Mübarek iktidarının devrilmesinin 3'üncü yılında Sisi yönetimiyle Mursi yandaşları Kahire ve İskenderiye'de birbirine girmiştir.

Ülkenin değişik yerlerinde çıkan olaylarda 50 kişi hayatını kaybetmiştir.

Bu arada Mısır ordusu, darbeci Sisi'nin cumhurbaşkanı olması konusunda pozisyon almış, ön açmıştır.

Mareşallik unvanı da alan Sisi Mısır hükûmetinde sorun yaratmış, başbakan yardımcısının istifasına neden olmuştur.

Darbeyle demokrasiyi aşındıran Sisi ve yönetiminin Mısır'ın yarınlarından çok şeyi alıp götürdüğü, Batı'nın ise gelişmeleri bekle gör taktiğiyle izlediği anlaşılmaktadır.

Mısır'da insan hakları kesintiye uğramıştır.

Özgürlük, can ve mal güveliği rafa kaldırılmıştır.

Elbet Suriye'deki gelişmeler de ülkemiz, bölgemiz ve insanlık adına ibretlik bir kulvarda seyretmektedir.

Bu ülkedeki iç savaşta 160 bin kişi ölmüş ve insanlık dramının dayanılmaz ağırlığı yaşanmıştır.

Esad yönetimi ümitsiz bir vaka olarak Suriye'yi her geçen zora sokmaktadır.

Suriye yönetiminde adli tıp uzmanı olarak çalışırken firar eden bir görevlinin, 2'inci Cenevre Konferansına birkaç gün kala ülke ve dünya gündemine sızdırdığı 55 bin işkence fotoğrafı vicdanı olan herkesi allak bullak etmiştir.

Kimyasal ve konvansiyonel silahlardan sonra Suriyelilerin böylesi feci ve insanlığı rededen muamelelerle yüz yüze kalması barbarlığın nerelere kadar çıkabildiğini de gözler önüne sermiştir.

Gözaltındaki tutuklulara karşı sistematik işkence ve cinayetler Suriye'de insaf, adalet, vicdan ve merhametin çoktan terk edildiğini bir kez daha ispatlamıştır.

Şayet bu fotoğraflarda montaj, Cenevre'deki pazarlıkları kızıştırmak ve Şam'la muhalifler arasında bir denge kurma amacına matuf bir tertip yoksa, Esad yönetimi insanlığa karşı büyük ve bağışlanamayacak bir suç işlemiş demektir.

Ne olursa olsun bu işkence görüntüleri uluslararası bir suçtur.

Bilindiği üzere, uluslararası ceza hukuku yalnızca kişisel sorumluluğu baz almaktadır.

Bu kapsamdaki suçlarla ilgili devlet sorumluluğunu belirleyebilmek için Uluslararası Adalet Divanının ve Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin kararlarına ihtiyaç vardır.

Suriye'nin Uluslararası Ceza Mahkemesine taraf olmadığından bu ülke vatandaşlarının işledikleri suçlarla ilgili yargılanmaları bu çerçevede mümkün değildir.

Suriye rejiminin işlediği suçların kovuşturulması ancak Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin kararıyla olabilecektir.

Ancak Rusya ve Çin'in vetoları henüz kalkmış değildir.

Şu durumda Cenevre sürecinin önemi daha da artmaktadır.

Suriye'nin barış ve istikrarı yakalaması, bu ülkedeki kördüğümün açılması henüz umut verici düzeye gelmemiştir.

Şam yönetimi ile muhalifler arasındaki keskin kutuplaşma dış baskı ve dayatmalara rağmen yumuşama emaresi göstermemektedir.

Önümüzdeki günler Cenevre'deki gelişmelerin ve alınan sonuçların daha da sağlıklı değerlendirilmesini sağlayacaktır.

Bizi ilgilendiren asıl husus, AKP hükûmetinin Cenevre'de Suriye'deki olayların ve akan kanın sorumlusu gibi sunulmasıdır.

Başbakan ve zihniyeti Türkiye'yi küresel platformda sorgulatmış ve zorda bırakmıştır.

Sınırlarımızda terör lobilerine karşı verilen yardım ve destekler bilhassa Dışişleri Bakanı'nın yüzüne çarpılmıştır.

Bu millî gururumuz açısından incitici bir durumdur.

Avrupa'daki bazı siyasetçiler, Suriye'de yakalanan El-Nusra terör örgütüne ait kişilerin pasaportlarındaki mührün Türkiye giriş-çıkışlı olduğunu iddia etmektedir.

Hükûmetin Suriye'deki ölüm kalım mücadelesine tarafsız ve soğukkanlı yaklaşması gerekirken muhalif gruplara TIR'larla silah sevkiyatı yapma izansızlığı başımıza büyük badireler açma riski taşımaktadır.

Başbakan ve hükûmeti Suriye'nin derdine düşüp muhaliflerin temsilcisi gibi hareket ederken sınırlarımızda PKK-PYD özerk yönetimler ilan etmektedir.

Irak Cumhurbaşkanı Talabani'nin partisi KYP, terör örgütünün özerklik kararına destek vermiştir.

Şimdiye kadar ne Başbakan'dan ne de herhangi bir hükûmet yetkilisinden sözde özerklik kararına karşı etkili bir çıkış duyulmamıştır.

Acaba Başbakan PKK-PYD özerlik kararına göz mü yummuştur?

Hırsızlığa batan hükûmet, İmralı canisinin 17 Aralık'tan beri gündemden olan "Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturması"nda kendi tarafında olmasına karşı jest mi yapmış, millî güvenliğimizi zedelemek adına özerkliğe onay mı vermiştir?

Bu konu önemlidir.

Başbakan PKK'ya, PYD'ye ve İmralı canisine sözde komplo diye tarif ettiği yargısal süreçte yanında durdukları için diyet mi ödemektedir?

İmralı canisine rüşvet mi vermektedir?

Bu sorularımıza cevap verilmeli, hemen bu şüphelerimiz giderilmelidir.

Biliniz ki bölücülere sınırlarımızın hemen dibinde özerklik için yol veriliyorsa bu namertliği tanımlamak için ihanet sözü bile yetmeyecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye ekonomisi çatırdamaktadır.

Merkez Bankası değişik enstrümanlarını devreye soksa da dövizin yükselişini durduramamaktadır.

Ekonomi Bakanı'nın, dövizi kastederek; "Ekonomi nerede dengeyi kurdu ve nerede tutturdu, orası sağlıklı ve denge yeridir." sözleri bize göre skandal ve cahil cesaretidir.

Oysaki Türk lirasındaki erime memurumuzu, işçimizi, esnafımızı, çiftçimizi, dar ve orta gelirli kardeşlerimizi % 15 ile % 20 oranları arasında fakirleştirmektedir.

Ekonomik kayıplar ciddi boyutlardadır.

Makroekonomik yelpaze tehlike sinyallerini artırmıştır.

Başbakan Erdoğan bugünlerin gelip geçici olduğunu ifade etse de ekonomik deprem her vatandaşımızı çok olumsuz etkilemektedir.

Başbakan için her şey elbette tozpembe olup gelişmeler ekonomik temelde kendisinin başına talih kuşu gibi konmuştur.

Bankalardaki milyon dolarları 17 Aralık'tan beri neredeyse ikiye katlanmıştır.

Döviz borcu olan kardeşlerim ise çaresizdir.

Merkez Bankasının bağımsızlığını zedeleyen Başbakan ve hükûmeti eninde sonunda dövizdeki ateşi söndürebilmek için faiz kartını kullanmak zorunda kalacaktır.

Zaten "Ek Parasal Sıkılaştırma" yöntemiyle belirli günlerde bankaların Merkez Bankasından % 9 düzeyinde borçlanmaları karara bağlanmıştır.

Bu kurnazca faiz artırımıdır.

Hükûmetin faiz lobisinin kucağına bile bile, göre göre düştüğünü kimse inkâr edemeyecektir.

Başbakan Erdoğan ananas üzerinden TUSKON'a saldırmakta, TÜSİAD'a da vatan hainliğini layık görmektedir.

Yatırım yapan, iş ve istihdam üreten ekonomik kuruluş ve kesimlerle meydan savaşına tutuşmak hükûmete yaramayacaktır.

Başbakan böylesi sıkıntılı bir dönemde iş âlemini de karşısına almıştır.

Rüşvete ve hırsızlığa razı gelmeyen, Türkiye'nin gelişmesi ve büyümesi için mücadele eden iş adamlarına nefretle saldırması bir sonuç vermeyecektir.

Vatana hizmet edenleri hainlikle suçlaması ise tamamıyla çirkin, tamamıyla suizandır.

Çatısı altında 7 federasyon, 212 dernek, bu derneklere üye 54 binden fazla iş adamı ve bunların temsil ettiği 140 binden fazla şirketin bulunduğu TUSKON'a Başbakan Erdoğan'ın gözdağları vermesi tam bir kendini bilmezliktir.

Aynı Başbakan TUSKON'un 31 Mart 2012 tarihli 4. Olağan Genel Kurulunda şunları söylemiştir:

"TUSKON'a, TUSKON'un tüm mensuplarına, özellikle Türkiye'nin adını dünyaya duyurdukları, ay yıldızlı bayrağın, bu aziz milletin büyüklüğünü en uzak ülkelere, en ücra kentlere şerefle taşıdıkları için şahsım, ülkem ve milletim adına şükranlarımı sunuyorum."

Şimdi ne olmuştur da TUSKON kötülenmekte, ananascı olarak hakir görülmektedir?

Başbakan Erdoğan rüşvet ve yolsuzluk çarkının kendisini yutma ihtimalinden dolayı dengesiz, kontrolsüz ve şuursuzca atıp tutmaktadır.

Bu manzara en başta Türkiye ekonomisini kösteklemekte, zarar vermektedir.

Hükûmetin ekonomi cephesi bozgun yerken, diğer cepheleri bundan farksızdır.

Emniyetteki curcuna devam etmektedir.

Hırsızlar polisleri ve savcıları kovalamakta, yakaladıkları yerde görevden almaktadır.

Başbakan'ın oğlu için yapılan yol temizliği sonucunda beyefendi lütfetmiş ve sonunda onca yaşanmışlıkların ardından ifade vermeye hazır olduğunu avukatı kanalıyla söylemiştir.

Başbakan Erdoğan Brüksel ziyaretinde aldığı talimatlar gereğince HSYK konusunda frene basmış, kanun teklifinin Adalet Akademisiyle ilgili ilk 22 madde dışındaki kısımları askıya almıştır.

Anlaşılan Sayın Gül'de bu konuda engelleyici olmuş, hükûmeti hizaya sokmuştur.

Diğer yandan HSYK konusunda TBMM Başkanı'nın Anayasa değişikliği için komisyon önerisi getirmesi hem yersiz hem de çok anlamsızdır.

Sayın Çiçek daha birkaç ay önce Anayasa Uzlaşma Komisyonundan bir şey çıkmaz diyerek görevini bırakan kişi değil midir?

HSYK'yi RTÜK'e çevirme arayışında olanlar her şeyden bu kurumu arpalığa ve bütünüyle hâkimiyet altına almaya çalışan siyaset hokkabazlarıdır.

Göreve geldiğinden itibaren kısa süre içinde hakkında fezlekeler düzenlenen, İzmir Cumhuriyet Başsavcısına bacanakların da içinde bulunduğu bir soruşturmayla ilgili talimat vermeye cüret eden bu Adalet Bakanıyla mı yargı tarafsız ve bağımsız olacaktır?

Kendisiyle ve evladıyla ilgili iddiaları savuşturmak niyetiyle hukuk cinayeti işlemeye kadar işi götüren Recep Tayyip Erdoğan'la mı HSYK örgüt diye tarif edilen ellerden kurtulacaktır?

Meclis Genel Kurulunda tekmelerle, yumruklarla muhalefeti sindirmeye çalışan bir iktidar mı adalete ve yargıya güveni artıracaktır?

Başbakan ve hükûmeti yargıdan kaçmak için her şeyi denemektedir.

Altın kaçakçılarını korumak için yasa çıkaracak kadar pervasızlaşanlar bu ülkenin bir numaralı sorunu, yegâne musibetidir.

Konuşmama son vermeden önce geçtiğimiz hafta içinde Meclis Genel Kurulunda bizi de çok üzen bir olay yaşanmıştır.

AKP'nin Yalova Milletvekili bir konuşmasında muhatabına sataşırken; "Yalova'ya bir başka yerden, derenin öbür tarafından gelmişsin. Ben bu ülkenin Karadeniz'in en güzel yerlerinden gelmişim ve 40 yıllık Yalovalıyım." demiştir.

Bu maksadını fersah fersah aşan söz bize yönelik sarf edilmediyse de hepimizi, Evlad-ı Fatihan'ın tüm fertlerini kırmış ve incitmiştir.

Vatansever ve saygın AKP'li milletvekili arkadaşlarımı hariç tutarak bu sözleri kullanan şahsiyeti buradan kınıyorum.

Unutulmasın ki derenin ötesi neyse bu yakası da odur ve hiçbir yorum ve bakış farkı kabul etmeyecektir.

Bu bölücü zihniyetin derenin iki yakasında da yer bulamaması bir yana, asıl vatanlarına gelmiş kardeşlerimi tanımayacak kadar körelmiş birisi olması oldukça düşündürücüdür.

Bizi değil dereler, ölüm bile ayıramamış ve ayıramayacaktır.

Selanik'ten, Gümülcine'den, Kavala'dan, Bosna'dan, Üsküp'ten, Prizren'den, Priştine'den ve daha nice hafızalarımızda vatan gördüğümüz yerlerden gelen soydaşlarımızı canımız bildik, bağrımıza bastık.

Biz millet olarak dereleri, nehirleri, ummanları, engelleri aşarak bir olduk, kardeşlikte buluştuk.

Bu düşüncelerle dün Sivas'ın Yıldızeli ilçesinde yoldaki buzlanma sonucunda bir yolcu otobüsünün şarampole devrilmesi sonucunda hayatını kaybeden 9 kardeşimize Cenab-ı Allah'tan rahmet, yaralanan 30 kardeşimize de şifa diliyor, sizleri saygılarımla selamlıyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

04 Şubat 2014

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Kıymetli Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak Türkiye'nin meselelerini çözmek, milletimizin taleplerini yerine getirmek için 45 yıldır çırpınıyor ve demokrasi mücadelesi veriyoruz.

8-9 Şubat 1969'dan bu tarafa millet yolundan, hak ve hakikat güzergâhından çıkmadan ülkülerimizin peşinden koşuyoruz.

Milliyetçi Hareket Partisi;

- Müsterih oTürk siyasetindeki millî damardır.
- Türk tarihînin neredeyse son yarım asrına damga vurmuş fedakârlık numunesidir.
- Türk-İslam ülküsünün yılmaz bekçisi ve yılmayacak neferidir.
- Türk kimliğinin ebediyete kadar temsilcisi, İslam'ın solmayacak yüzüdür.

- Türklüğün yaşandığı tüm coğrafyaların, buralardaki tüm soydaşlarımızın ve tüm mazlumların sözcüsüdür.

Malumunuz olduğu üzere, 45 yıllık yürüyüşümüzde nice badireyi atlattık.

45 yıldır nice acılara nice saldırılara nice engellemelere maruz kalsak da durmadık, beklemedik, teslim olmadık.

Bu kadar yıldır, davasına dört elle sarılmış milliyetçi-Ülkücü ömürler kan pahasına, can pahasına fazilet ve ahlak yolundan dönmemişlerdir.

Ne mutlu bizlere ki çileyle dolu 45 uzun yılın hiçbir bölümünde çıkar hesabı yapmadık.

Siyaseti zenginleşme aracı olarak görmedik.

Milletimizin kabullenmeyeceği, ahlak ve inancımızın onaylamayacağı hiçbir ilişkinin tarafı olmadık.

Hep Ülkücü olduk hep Ülkücü kaldık ve de hep Ülkücü durmaya ant içtik.

Şehit versek de 45 yıllık kutlu varlığımızdan ödün vermeyeceğiz.

Örtülü veya açık operasyonlara uğrasak da doğrularımızdan bir an olsun caymayacağız.

Yakından izliyoruz ki Milliyetçi-Ülkücü Hareketi hain emelleri karşısında bariyer olarak görenler bizi sonu olmayan mecralara çekmenin hesabındadır.

Türkiye'yi Orta Doğu'nun kanlı bir kopyası yapmak isteyenler rahatça kullanacakları, kışkırtıp kavga ettirecekleri bir piyon aramaktadırlar.

Son günlerde aziz dava arkadaşlarımın duygularını, samimi inançlarını, tertemiz ülkülerini tahrik etmeye kalkışan karanlık niyetler çok faal durumdadır.

Klavye başında fitne saçanlar, sanal medyada provokatörlük yapanlar bizi sokaklara çekmek için hummalı faaliyet içindedir.

Merhum Yusufiyeli Cengiz'imizin acısı kor gibi yüreklerimizde dururken birileri bundan menfaat ummanın arayışındadır.

Milliyetçi Hareketi sokağa yönlendirmek için yapılan planlar oldukça fazlalaşmıştır.

Ancak hiçbir mihrak Milliyetçi-Ülkücü Hareket'i kardeş kavgasının tarafı yapamayacaktır.

Biz bu oyunu 45 yıldır boza boza bugünlere geldik.

Biz bu paslanmış senaryoları yırta yırta 45 yılı devirdik.

Hiçbir dava arkadaşım Türkiye ve Türk milletinin aleyhine olacak bir ilişki ve irtibatın içinde yer almayacak, sonu olmayan gayrimeşru vuruşmaların figüranı olmayacaktır.

Demokrasiden, hukuktan, millete hizmet yolundan asla ayrılmama konusunda kararlı olduğumuzu herkesin, özellikle AKP-PKK ortaklığının iyi bilmesi şarttır.

Bizim kaybedecek bir anımız yoktur.

Bizim feda edecek bir insanımız yoktur.

Bizim boş yere harcayacağımız, başkalarının çizdiği rotada israf edeceğimiz değerlerimiz yoktur.

Sanal medya kanalıyla kavga çıkartmaya ve intikam ateşini körüklemeye çalışan özürlü beyinlerden öğrenecek bir şeyimiz yoktur.

Sözde öç almak adına Twitter delikanlılığından, Facebook kahramanlığından medet uman korkaklara tahammülümüz de olmayacaktır.

Bizim için tek yol demokrasidir.

Elbette tüm yollar bittikten, tüm çareler tükendikten ve başka da bir şans kalmadıktan sonra son sözümüzü herkes duyacak, Türk milleti ve aziz vatanımız için neleri gözden çıkardığımızı herkes öğrenecektir.

Bu hafta sonunda yani 8-9 Şubat'ta kutlayacağımız partimizin 45'inci yılının siz değerli arkadaşlarıma, aziz milletimize, demokrasimize, Türk siyasetine hayırlı uğurlu olmasını diliyorum.

Partimizin kurucusu merhum Başbuğu'muz Alparslan Türkeş Bey başta olmak üzere, ebediyete intikal etmiş bütün dava büyüklerimize ve aziz şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyor, mücadeleleriyle destan yazan ve aramızda bulunan davamızın gazilerine ve Taş Medreseli yiğitlerimize şükranlarımı sunuyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye ekonomisi çok zor günler geçirmekte, tüm cephelerde bozguna uğramaktadır.

AKP hükûmetinin benimsediği ekonomi politikalarının hesapsız, ufuksuz, öngörüsüz ve vizyonsuz olduğu yaşanılan tecrübelerle sabittir.

Döviz kurlarındaki aşırı oynaklık, Türk lirasındaki endişe verici aşınma ve değer kaybı milletimizi günbegün yoksullaştırmaktadır.

17 Aralık 2013 tarihînde 2,03 TL düzeyinde bulunan dolar kuru 27 Ocak 2014 itibarıyla rekor kırmış ve 2,39 TL'ye kadar çıkmıştır.

Bu kapsamda millî paramızdaki erime % 17,7'yi bulmuştur.

Kısa süre içinde Türk Lirasındaki bu denli kayıp doğrudan doğruya vatandaşlarımızın gelirini buharlaştırmış, maaş ve ücretlerin satın alma düzeyini geriletmiştir.

Emekliden memura, çiftçiden esnafa kadar her kesim kaybetmiştir.

Geçtiğimiz yılın Ağustos ayında "TL'nin değerini aslanlar gibi koruyacağız, bunu sadece döviz silahıyla yapacağız." diyen Merkez Bankası Başkanı hem kendinin hem de başında bulunduğu kurumun itibar, güven ve kredibilitesini tartışmaya açmıştır.

2013 yılı sonunda dolar kurunun 1,92 olacağıyla ilgili kehanette bulunan Merkez Bankası Başkanı bunda da yanılmış ve mahcup olmuştur.

Merkez Bankasının hiçbir hesap ve hedefi tutmamıştır.

Keza enflasyon hedeflemesindeki başarısızlığı da herkesin malumudur.

Dün açıklanan 2014'ün ilk enflasyon rakamı beklentilerden yüksek çıkarak TÜFE'de % 1,72 olarak gerçekleşmiştir.

Bozulan fiyat istikrarı, tutturulamayan enflasyon hedefleri, sağlanamayan finansal istikrar ve çarpıklaşan makroekonomik denge Merkez Bankasının inandırıcılığını yerle bir etmiştir.

İktidar, Merkez Bankasının bağımsızlığıyla oynadıkça ekonominin güvenlik duvarları bir bir yıkılmıştır.

Hukuka verilen zararlar, demokrasiye vurulan darbeler, üstelik otoriter dayatmaların panik havasına neden olması ekonomideki sanal bahar havasının gerçek içyüzünü kısa süre içinde açık etmiştir.

Dövizdeki patlamayla mücadele edemeyen hükûmetin devasa faiz arttırma yoluna giderek soluklanmaya ve günü kurtarmaya çalışması ekonomi politikalarındaki iflası teyit ettiği gibi, istikrar masallarını da yalanlamıştır.

Merkez Bankası Para Politikası Kurulunun 28 Ocak tarihînde aldığı kararlar Başbakan'ın faiz lobisine teslim bayrağı çektiğinin âdeta ilanı olmuştur.

Buna göre gecelik borç verme faizi % 7,75'ten % 12'ye; borç alma faizi % 3,5'den % 8'e; bankalara repo işlemleri yoluyla tanınan borçlanma faiz oranı % 6,75'den % 11,5'e; bir hafta vadeli repo ihale faizi ise % 4,5'den % 10'a yükselmiştir.

Bugüne kadar zamanında alınmayan tedbirlerden dolayı iyice biriken ve çoğalan dengesizlikler faizlerdeki artışla telafi edilmeye çalışılmıştır.

Fakat ABD Merkez Bankası FED'in aylık bazda tahvil alım miktarını 10 milyar dolar düşürme kararı döviz fiyatlarına olumsuz yansımış, hükûmetin faiz kararını felç etmiştir.

Başbakan'ın bilhassa 2013 yılının değişik tarihlerinde; "ümüğünü sıkarız, sömüremeyeceksin, ağır bedel ödeyeceksin, kendine çeki düzen ver." diyerek rest çektiği faiz lobisi hükûmeti şaşkına çevirmiş, sunulan geniş imkânlardan azami derecede istifade etmiştir.

Başbakan ve hükûmeti faiz lobisinin kabaran iştahını milletimizin ekmeğinden çalarak gelirinden aşırarak doyurmaya gayret etmiştir.

Başbakan Erdoğan geçmişteki tüm diklenmelerinin, üst perdeden konuşmalarının altında ezilmiş, daha üzücü olanı ise faiz lobisinin eline eteğine sarılmıştır.

Bundan sonra çıkan faizler toplumsal ve ekonomik bünyenin her tarafını ateş topuna çevirecektir.

Büyüme azalacağı gibi, hayat pahalılığı çoğalacak, işsizlik artacak, yatırımlar inişe geçecektir.

166 milyar dolarlık döviz açığı bulunan özel sektörümüzün kur artışlarından dolayı ilave külfetlere maruz kalmasının yanında, faiz artışıyla kullandığı kredilerin ağırlığı da dayanılmaz boyutlara ulaşacaktır.

Şu hususun altını kalın olarak çizmek lazımdır ki Başbakan Erdoğan'ın faizlerdeki anormal artışlarla ilgili sorumluluğu Merkez Bankasına yüklemesi kaypak ve korkak bir politikacı kurnazlığıdır.

Faizlerin gerilediği, enflasyonun düştüğü zamanlarda bunu hükûmetinin başarısı şeklinde propaganda yapan bu zihniyetin, hava değişince anında Merkez Bankası'nı satması hiç kimseyi inandırmayacaktır.

Başbakan faiz lobisiyle müzakereye mecbur kalmış ve sonunda da diz çökmüştür.

Gelişmeler karşısında "B ve C Planları" olduğunu yüzsüzce iddia eden Başbakan'ın milletimizi faiz ve rant çemberine hapsetmesi aslında en büyük karanlık ve ayıplanması gereken bir plandır.

Lafta faiz artışına karşı duran Başbakan Erdoğan, gerçekte faizcilere mihmandarlık ve sancaktarlık yapmaktan geri durmamıştır.

Yanlış, gevşek ve başı sonu belli olmayan politikalarla faiz tahakkümü altına giren muhterem vatandaşlarım bu hastalıklı ve yabancıların esiri olan iktidarı mutlaka alt edecektir.

Haramı helal gösterenler, faizi caiz kılıfına sokma fırsatçılığının bedelini şüphesiz en kısa sürede ödeyeceklerdir.

Muhterem Milletvekilleri,

Türkiye Cumhuriyeti, maddi yokluklar ve stratejik sarsıntıların arasından iftihar edilecek bir mücadeleyle doğmuştur.

Ve 91 yıllık tecrübesini, hepimizin üzerinde titremesi gereken birikimini, aldığı mesafeyi küçümsemek, hor görmek doğru ve insaflı olmayacaktır.

Geçen 91 yılda kayıp ve üzüntülerimiz olduğu kadar, sevinç ve başarılarımız da hiç eksik olmamıştır.

Şimdiye kadar yapılmış güzel işlerin, atılan saygın adımların, yapılan olumlu icraatların hakkını teslim etmek ve bu çerçevede emeği geçenleri hayırla anmak biz göre kadirşinaslıktır.

Demokrasilerde iktidar tek partinin tapulu malı değildir.

Bugün iktidar olanın yarın muhalefete düşmesi, muhalefetin ise iktidara yükselmesi demokrasiyle yönetilen ülkelerin ortak kaderidir.

Türkiye'nin en büyük talihsizliği AKP'nin onca aczine onca yanlışına onca yozlaşmasına rağmen hâlâ iktidarda bulunuyor olmasıdır.

Ismarlanmış anketler, uydurma ve yandaş araştırma şirketleri AKP'nin değirmenine su taşımakla meşgul olup algıları yönlendirmek için canla başla mücadele vermektedir.

Hamdolsun AKP inişe geçmiş, çok ciddi oy kaybı yaşamaya başlamıştır.

Şu günkü ülke tablosunda, yaşanılan buhranların ve kâbus dolu günlerin altında AKP'nin meşru ömrünü çoktan doldurmuş olması yatmaktadır.

Türkiye'nin sağlıklı, demokratik ve istikrarlı bir iktidar değişimi geciktikçe korkarım ki sorunlar daha da artacaktır.

Başbakan Erdoğan var olduğu sürece, miadı dolmuş diktatörler gibi terör estirdikçe milletimiz daha da üzülecek daha da kaygılanacaktır.

Tereddütsüz itiraf edelim ki AKP, hem sistemi yıpratmış hem de Türk siyasetini laçkalaştırmıştır.

Bunun sebebi ise Başbakan ve hükûmetinin demokrasiyi kambur olarak görmesinden, muhalefeti gereksiz addetmesinden kaynaklanmıştır.

Türk milleti Başbakan Erdoğan'ın nefret saçan dilinden, öfkeyi hitap sanatı gören üslubundan, cepheleşmeyi teşvik eden politikalarından tiksinme noktasına gelmiştir.

Başbakan Erdoğan iktidarda kaldıkça otoriteryen bir tercih ve anlayışa sapmıştır.

Bu zihniyetin tüm hesaplarını iktidardan hiç gitmemek üzerine bina ettiği anlaşılmaktadır.

Bir defa bu durum demokrasiyle tamamen terstir.

Başbakan partisine verilen oyları yanlış yorumlamış, millî iradeyi keyfince saptırmıştır.

AKP'yi destekleyen muhterem kardeşlerim;

Başbakan daha iyi çalsın daha fazla çırpsın diye oy vermemişlerdir.

Ayakkabı kutuları milyon dolarla dolsun taşsın diye oy vermemişlerdir.

Bakan çocukları köşeyi dönsün, Başbakan çocukları hazine arazilerini yağma etsin dememişlerdir.

Başbakan millî iradeyi dolandırmış, AKP'ye umut bağlayan milyonlarca vatandaşımızı aldatmıştır.

Hükûmet suça batmış, her tarafı kapkara kesilmiştir.

91 yıllık Cumhuriyet tarihînde bu denli hırsızlığa bu denli arsızlığa bu denli ahlaksızlığa gömülmüş başka bir iktidar görülmemiştir.

AKP hükûmeti milletin nesi var nesi yoksa yandaşlara dağıtmış, yolsuzluklarla buharlaştırmıştır.

Türkiye hırsızların iktidar koltuğunda oturduğu kara günleri yaşamaktadır.

Türkiye küçüğünden büyüğüne harama el uzatan, haramla bütünleşen, fakirin fukaranın, mazlumun muhtacın nafakasını aşıran AKP saltanatının dehşetine tanık olmaktadır.

Başbakan ve hükûmeti tam manasıyla çeteleşmiş, yürütmede, götürmede, vurgunda ustalaşmış ve markalaşmıştır.

Gördük ki AKP milletvekillerinden sekizi 43 gün içinde istifa etmişlerdir.

Adı yolsuzluğa karışan, 700 bin liralık saat takandan milyon dolarlara varan rüşvete el açan dört bakan da koltuklarından olmuştur.

Ancak görevden alındığı gün Başbakan'ı suçlayan, sonra da aba altından sopayı görünce "Başkanımız davamızın lideridir, özür dilerim." sözleriyle U dönüşü yapan Çevre ve Şehircilik eski Bakanı tüm beyanlarının altında kalmıştır.

Yolsuzluk iddialarından dolayı koltuklarından olan ve seçim bölgeleri Mardin ve Mersin'de konuşan iki eski bakan da sanırsınız masumiyet abidesidir.

Haklarında düzenlenen fezlekelerle ilgili ağızlarını bıçak açmayan ve hesap vermekten ürken bu iki eski bakanın önce temize çıkıp sonra seçmenlerinin yüzüne bakmaları demokratik ahlakın bir gereğidir.

Başbakan her şeyi komplo olarak tarif edip karşı saldırıya geçse de partisi ve hükûmeti kan kaybetmektedir.

Geçtiğimiz günlerde AKP'den istifa eden bir milletvekilinin giderayak dile getirdiği itirafları hakikaten çok düşündürücüdür.

Bu milletvekili şöyle demiştir:

"Adına ak dediğimiz partimiz maalesef kararmıştır. Rüşvet, yolsuzluk, irtikâp, adam kayırma, Anayasa'nın tamamen rafa kaldırılması karşısında artık sessiz kalmam mümkün değil. Bu partide daha fazla kalmanın günahlara ortak olma anlamına geleceğinden istifa ediyorum."

Durum bu kadar vahimdir.

Kokuşma had safhadadır.

Başbakan Erdoğan'a göre kendi partisinde çete reislerinden, faiz lobisinden, vaiz lobisinden talimat alan milletvekilleri vardır ve bunlar apaçık ihanet içindedir.

Ve daha ilginci, Başbakan AKP'ye bazı tuzlukların sızdığını da açıklamıştır.

Bu aralar her lafını ihanetle bitiren Başbakan, kendisinin Türk milletine karşı hakaretlerini, bölücü ve yıkıcı unsurlarla iş birliğini, hırsızlığa kol kanat germesini nasıl tanımlamaktadır?

Tuzluğa ihanet diyen Başbakan; PKK'nın turnikesi, Barzani'nin tutsağı, Ermenilerin tuğlası, Rumların tuğrası, haçlıların tutkunu, Türk düşmanlarının turfandası, vatansızların turbosu olmayı nasıl izah etmektedir?

İşin açıkçası, bugüne kadar AKP'ye, PKK'nın sızdığını, BOP'un ambargo koyduğunu, küresel hesapların tutunduğunu, İmralı canisinin yapıştığını biliyorduk da tuzlukların sızacağını hiç düşünmemiştik.

Başbakan Erdoğan tümüyle hezeyandadır.

Ağzından ne çıktığının ya farkında değildir ya da iradesini gömmüştür.

Türkiye her tarafı kevgire dönen, içerisine kimin girip kimin çıktığı belli olmayan, kimlere çanak tuttuğu muammaya dönen bir iktidarın zulmüyle karşı karşıyadır.

Başbakan Türkiye'nin başına musallat olan gelmiş geçmiş en ciddi siyasi afettir.

Sayın Başbakan şunu bil ki seni ve hükûmetini Tuz Gölü'ne atsak kireç kuyusuna bastırsak sabun deryasına soksak ardından da Van Gölü'nde durulasak yine aklanamaz yine de temizlenemezsiniz.

Değerli Milletvekilleri,

Şu an itibarıyla hırsızlık cüret ve cesaret sahibidir.

Hırsızlara kilit dayanmamaktadır.

Emniyetteki kıyım tüm hızıyla sürmektedir.

Yargıdaki deprem savcı ve hâkimlere göz açtırmamaktadır.

17 Aralık 2013 tarihînde İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından başlatılan "Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturması" taarruz altındadır.

Bu kapsamda görev yapan savcıların hepsi kızağa alınmıştır.

Başbakan yargıya müdahale etmekte, hesap vermekten kaçınmaktadır.

Yarınını düşünmeyen, tüm kaderini sahibine bağlayan, vicdanıyla yollarını ayıran, hakkındaki fezlekesi kaybolan Adalet Bakanı tıpkı tetikçi gibi tıpkı hırsızların avukatı gibi süratle işleyen yargı sürecini baltalamakla meşguldür.

Başbakan'ın hologramlı görüntüsü yalnızca İzmir'de değil, tüm hukuk camiasının üzerine düşmüştür.

Ne var ki Başbakan, kaynayan kazanın kapak tutmayacağını öğrenmemiş veya öğrenememiştir.

Son günlerde sanal medyaya düşen telefon dinlemeleri rüşvet ve yolsuzluktaki derinliği göstermesi bakımından ibretliktir.

Türk milleti Başbakan'ın mal mülk zengini olduğunu, sit alanlarına nasıl merak saldığını, yandaşları nasıl kayırıp kolladığını yüreği burkularak görmüştür.

Başbakan villaları zincir gibi dizmiş, bürokratik engelleri aşmak ve abi dediği iş adamlarını rahatlatmak için bakanları, bürokratları, vali ve kaymakamları kuklaya çevirmiştir.

Kim sorun çıkarıyorsa anında görevden alarak yol temizliği yapmıştır.

Başbakan Erdoğan, edindiği villalarda tespit ettiği eksiklikleri en ufak ayrıntısına kadar gidermek için telefonda abilerine ricacı olmuş, nüfuz ticaretiyle hukuksuzlukların tarafı hâline gelmiştir.

Bu kadarı da olmaz dedirten ne varsa Başbakan için normal görülmüştür.

Bu kadar ahlaksızlık ve utanmazlık da fazla diyebileceğimiz ne varsa Başbakan için sıradan kabul edilmiştir.

AKP'ye oy veren kardeşlerim Başbakan'ın yetkisini kötüye kullanıp, millî iradeye ihanet ederek kendisini ve çevresini devletin imkânlarıyla abat etmesini artık görmelidir.

Hele hele AKP döneminde sivrilen, üçüncü havaalanı başta olmak üzere birçok ihaleyi alan sonradan görme iş adamlarının medyaya sızan kendi aralarındaki konuşmaları artık sözün bittiği yer olarak değerlendirilmelidir.

Özellikle Sabah gazetesi ile ATV'nin 20 Aralık 2013'te Zirve Holdinge devrinde hırsızlığın, rüşvetin, %yle fırıldak çevirmenin tüm hünerleri sergilenmiştir.

Anlaşılmıştır ki Başbakan Erdoğan medya şirketlerinin el değiştirmesinde aktif rol oynamıştır.

Yine anlaşılmıştır ki Eski Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı çantacılık yapmış, iş adamlarının hissesine düşen haracı aralarında paylaştırmıştır.

Başbakan'ın mahdumu da iş adamlarını yakından takip etmiş, onlara gerekli talimatları vermiştir.

Başbakan Erdoğan, bir ara Çalık Grubunun yönetiminde bulunan medya organlarının kazaya uğramaması ve başka ellere geçmemesi için verdiği ihalelerin diyetini istemiştir.

AKP'nin kuytusuna yatarak banka hesaplarını dolduran, usulsüz yollarla devletten ihale alan iş adamlarının tansiyonu çıksa da yüzleri simsiyah olsa da geceleri uyumakta zorluk çekseler de kendilerinden istenen yüz milyonlarca doları Başbakan'a tıpış tıpış vermişlerdir

İşte bu suçüstü hâli asrın rüşvet ve yolsuzluğudur.

Başında da Başbakan Recep Tayyip Erdoğan vardır.

Türk milleti bizatihi Başbakan tarafından soyulmaktadır.

Devlet hazinesi hırsızların sevk ve idaresindedir.

Başbakan'ın yargıya savaş açmasının, HSYK ile ilgili aceleciliğinin sebebihikmeti bu kirli çamaşırlarının soruşturma dosyasında yer almasındandır.

Ses kayıtları internette dolaşan iş adamları öyle bir yolsuzluk çarkının içine düşmüşlerdir ki duyan ve dinleyen herkesin şok geçirmemesi içten bile değildir.

Bunlardan bazıları ilk kez haraç verenleri teselli ederken "Biz alıştık, bir hafta sonra gayet normal karşılarsın." sözleriyle pişkinlikte, yüzsüzlükte zirveye çıkmışlardır.

Hatta bazıları bu aziz millete, sevdasından deliye döndüğümüz büyük Türk milletine alenen küfür etmiştir.

Başbakan'ın dostları, devlet parasını peşkeş çekip sonra da pay aldığı hemşerileri; "bu milletin" diye başlayan ve hiçbir vicdan sahibinin kabullenmeyeceği sinkaflı ifadelerle rezilliklerini iyice göstermişlerdir.

Öncelikle şunu söylemeliyim ki Türk milletinin alın terini çalıp da ardından dönüp ağza alınmayacak küfürler yağdıranları asla unutmayacağımızı, yeri ve zamanı geldiğinde kursaklarından geçen haramı burunlarından getireceğimizi herkes iyi bilmelidir.

Başbakan Erdoğan bu çirkinliklere, bu iğrenç ve hayâsız diyaloglara ne diyecektir?

Medyaya kadar sirayet eden edepsizliklerin, şerefsizliklerin altından nasıl kalkacak, neyle telafi edecektir?

Yoksa bu olanlar da paralel yapının tezgâhı, dış güçlerin komplosu, darbecilerin iftirası mıdır?

Duymak istiyoruz ki zekât hırsızlarının bahanesi nedir?

Rüşvetle ilgili AKP lehinde fetva veren, yolsuzluğu yüce dinimizi istismar ederek aklamaya yeltenen sözde din âlimleri ve ilahiyatçılar niye suskun niye sessizdir?

Havaalanı inşaatını rüşvet ve hırsızlık pistine dönüştüren gafiller gelişmeler hakkında ne diyecektir?

Bereketsizlerin, millete söven kansızların yaptığı havaalanlarının hayrı olacak mıdır?

Bidon kafalılar, göbeğini kaşıyanlar diyerek millî tercihleri küçümseyen küstahlar bile bu kadar alçalmamış bu kadar insanlıktan çıkmamıştır.

Türkiye yolsuzluğun ve rüşvetin âdeta cirit attığı, devletin üstüne çöktüğü bir yer hâline gelmiştir.

Başbakan ananas ve tespih şifresi üzerine kafa yoracağına, yargı yakasından tuttuğunda, yandaş iş adamları kendisini ele verdiğinde ne yapacağını şimdiden planlamalıdır.

Böyle giderse yakın vadede kendisinin önünde sadece iki yol kalacaktır: Ya mahkemede hesap verecek ya da tası tarağı toplayıp okyanus ötesinde soluğu alacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Başbakan Erdoğan İran seyahatinden dönüş yolculuğunda bir kez daha gündem değiştirme mühendisliğine soyunmuştur.

Rüşvet ve yolsuzluğu gizlemek, konuşulmasını önlemek maksadıyla bildik taktiklerine tekrar müracaat etmiştir.

Başbakan Erdoğan gizli dinlemelerden şikâyet ederek herkesin bundan dert yandığını açıklamıştır.

Cumhurbaşkanı'ndan Meclis Başkanı'na, şahsından ailesine ve çocuklarına varıncaya kadar dinlenmedik kimsenin bırakılmadığına vurgu yapmıştır.

Her ne kadar Cumhurbaşkanı Sayın Gül Başbakan'ı pek ciddiye almasa da şüphesiz ki konu önemlidir.

Ne tuhaftır ki Türkiye'yi telekulak çetelerinin emrine sokan Başbakan telefon dinlemelerinden sızlanmaktadır.

Korku devletinin sütunlarını diken bu şahıs her tarafı böcek sardı diyerek ön almaya çalışmakta, kendisini masum göstermeye çabalamaktadır.

Hâlbuki AKP iktidar, Recep Tayyip Erdoğan Başbakan olasıya kadar hiç kimse hukukta sınırları çizilen alanın dışına çıkarak dinleme ve gözetleme yapmamıştır.

Ortam dinleme alışkanlığı, teknik takip bugünkü kadar kontrolsüz bugünkü kadar kuralsız olmamıştır.

Başbakan, kazanına ne koyduysa çömçesinden de o çıkmıştır.

Başkalarını dinlerken hiç sesi soluğu çıkmayan Başbakan'ın, bugün "Ofisime böcek konulmuş." demesi acizliğin değilse bile, özel hayata saygı duymayan sicilinin eseridir.

Şimdilerde ses kayıtlarının İnternet pazarına düşmüş olması elbette özel hayatın dokunulmazlığı açısından kayıptır.

Fakat bu yolu Başbakan ve etrafındaki iki ayaklı böcekler çoktan açmıştır.

Şayet Başbakan'ın şahsıyla, aile efradıyla ve yandaşlarıyla ilgili inanılmaz ifşaatlar yapılmamış olsaydı bu kapsamdaki haberlerden dolayı sanal medya yıkılmasaydı her şeyin eski tas eski hamam yine devam etmesi kaçınılmazdı.

Bir zamanlar, yüksek yargı üyelerinin konuşmaları çarşaf çarşaf sızdırıldığında Başbakan tepki vermemiştir.

Genelkurmay Başkanlarının, kuvvet komutanlarının, ordu komutanlarının, donanmadaki yüksek rütbeli subayların telefon görüşmeleri afişe edildiğinde Başbakan'ın çıtı çıkmamıştır.

Siyasi parti genel başkanlarının, milletvekillerinin, gazetecilerin, öğretim üyelerinin, yazarların, hülasa herkesin dinlendiği anlaşıldığında Başbakan oralı bile olmamıştır.

Mahkeme kararı olmaksızın sözde darbe davalarında kullanılmak üzere önüne gelen izlenmiş, özel hayatlar delik deşik edilmiş ama Başbakan üç maymunu oynamaktan hiç gocunmamıştır.

Yıllardan beri herkes dinlendiğini düşünmüş, hiç kimse rahat olamamıştır.

Telefonla konuşmak sanki işkenceye dönmüştür.

Başbakan Erdoğan tüm bunlar olduktan sonra, ilk defa 2012 yılının Aralık ayının son günlerinde ofisine böcek koyulduğunu duyurmuştur.

Böcek sürüsü yolunu şaşırmış, orada burada gezerken sonunda Başbakan'ı da dinleme kafesine almıştır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Başbakan Erdoğan'ın ofis ve resmî konutunda bulunan dinleme cihazlarıyla ilgili düzenlenen Teftiş Kurulu Raporu tamamlanarak Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına intikal ettirilmiştir.

Müfettişlerin bu kadar önemli bir konuyu bir yılda tamamlaması ayrı bir tartışma konusu olsa da adli sürecin nasıl ve ne şekilde cereyan edeceği bizim açımızdan mühimdir.

Başbakan yasa dışı dinlemelerin önüne geçmek için yeni bir düzenlemenin arifesinde olduklarını söylemiştir.

Buna göre, adli takibe ancak ağır ceza mahkemelerinin karar vereceğini, oy çokluğunun değil, oy birliğinin aranacağını ifade etmiştir.

Başbakan dinlemelerin sınırsız olmayacağını, önce 3 aylık bir sürenin tayin edileceğini, bunun birer ay olmak üzere 3 ay daha uzatılabileceğini ve toplamda da 6 ayı geçmeyeceğini ileri sürmüştür.

Ne var ki yürürlükteki mevzuat ve uygulamada da aynı ilkeler zaten mevcuttur.

Sadece işlenen suç örgüt kapsamındaysa birer aylık sürelerle sınırsız dinlemeler geçekleşebilmektedir.

Başbakan ve hükûmetinin telefon dinlemeleriyle ilgili kanun değişikliği hazırlığı bulaştıkları rüşvet ve yolsuzluk iddialarını örtme sinsiliğine hizmet etmektedir.

Özel Yetkili Mahkemelerle ilgili planlama da buna dönüktür.

Başbakan sıkışmış, kendince gündemi değiştirme mecburiyetinde kalmıştır.

Bu sebeple düğmeye basmış, PKK'nın ve İmralı canisinin de rüşvet ve hırsızlık serüvenine verdiği destekten dolayı gönüllerini hoş edecek yeni bir demokratikleşme paketinin müjdesini vermiştir.

Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'uncu maddesinde yapılması planlanan değişiklik PKK'ya verilen tavizlerde yeni bir halkadır.

Rüşvetçiler, ihaleye fesat karıştıran yandaş iş adamları, cezaevindeki sahtekârlar, yolsuzluk çeteleri Başbakan'ın paketiyle umutlanmıştır.

Şunu biliniz ki böylesi bir pakete demokratik demek, bizzat demokrasiye ihanet, milletimize hakaret, adalete kelepçe takmak demektir.

Kanun kaçakları, kamu bankalarını soyanlar, mazlum ahı alanlar, yetimlerin hakkını gasbeden kutucular, ayakkabıcılar, kasacılar, devlete sırtını dayayan haramzadeler ne yaparlarsa yapsınlar ne beşerî adaletten ne de Mahkemeyikübra'nın hükmünden kurtulamayacaklardır.

Başbakan unutmasın ki darı unundan baklava, incir ağacından oklava olmamış, olmayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye, bir yanda yolsuzluk ve rüşvet karanlığıyla boğuşurken diğer yanda bölücülük ve terör sorununu da yaşamaktadır.

PYD-PKK terörü sınırlarımızın hemen karşı yakasında, merkezi Kamışlı olan Cizire'den sonra, peş peşe Kobani ve Afrin'de de özerklik ilan etmiştir.

Suriye coğrafyasında, En doğudaki Derik'ten en batıdaki Afrin'e kadar uzanan bölgede Batı Kürdistan'ın çatısı örülmüştür.

Başbakan bir ara tampon bölge fikrini dillendirse de çok geçmeden kanton yönetimler bir bir ortaya çıkmıştır.

2012 yılının Eylül ayında; "en kısa zamanda Şam'a gidecek, Selahaddin Eyyubi'nin kabri başında Fatiha okuyacak, Emevi Camii'nde namazımızı kılacak, Bilal-i Habeşi'nin Kabri'nde,

Süleymaniye Külliyesi'nde dualar edeceğiz." diye Başbakan tamamen yanılmış ve milletimizi kandırmıştır.

Başbakan'ın bırakın Şam'a gitmeyi, burnunun ucunu göremeyecek kadar görüş açısı sıfıra düşmüş, öngörüleri teker teker havaya uçmuştur.

Esad yönetimi PYD ve PKK ile kontak hâlindedir.

Şam idaresi PYD kanalıyla kendisine güvenli bir alan oluşturmuştur.

IŞİD terör örgütü Esad hesabına tetik çekmekte, Türkmen kanı dökmektedir.

En son 4 Türkmen komutan katledilmiştir.

Buradan vefat eden kardeşlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Türkmen kardeşlerimizin can ve mal güvenliği tehlike altındadır.

Türkmenler yerinden yurdundan olmaktadır.

El-Kaide'nin türevi olan IŞİD'in Özgür Suriye Ordusuyla çatışmaları Türkiye'ye sıçramaktadır.

Geçen hafta, IŞİD'in ateşlediği bir havan topu mermisinin Çobanbey Hudut Karakolumuzun yakına düşmesi tehlikenin büyüklüğünü gözler önüne sermiştir.

Herhangi bir zayiata yol açmayan bu gelişmenin hemen ardından, değişen angajman kuralları gereğince Türk Silahlı Kuvvetleri merminin geldiği bölgeye tank ve ağır makineli silahlarla karşılık vermiştir.

Türkiye görüldüğü kadarıyla El-Kaide terör örgütünün de menziline girmiştir.

Hiçbir sonuç vermeyen 2'inci Cenevre Konferansında meşruiyetini artıran, müzakere edilecek bir mevkiye ulaşan Esad yönetimi kuvvetle muhtemel ülkemize yönelik mütecaviz emellere destek verecektir.

Son zamanlarda Türkmen kardeşlerimize yönelik hasmane saldırılar bunun işaretidir.

Başbakan ve hükûmeti Türkmenleri yüzüstü bırakmamalıdır.

Yüz binlerce Suriyeliyi Türkiye'nin her tarafına yerleştiren, aslında sosyal dokuya da zarar veren iktidarın soydaşlarımızın elinden tutması tarihî ve kültürel bir zorunluluktur.

Türkiye kritik bir eşiktedir.

Bugün karşılaştığımız tehdit, milletimizin bin yıllık kardeşliğini ve millî kimliğini ayrıştırmaya yönelik sosyolojik kırılma; üniter devletimize yönelik egemenlik paylaşımı ve topraklarımızın bir bölümünü yönetememe tehlikesinin baş göstereceği siyasal çözülme sorunudur.

Mutabık kalınacak ciddi, kalıcı ve köklü çözümlerin uygulanmasında gecikilmesi hâlinde, kapanması mümkün olmayan derin yaraların açılacağı aşikârdır.

Millî birlik ve bütünlüğümüzün onarılamayacak kadar zedeleneceği çok tehlikeli bir süreç maalesef Türkiye'nin önündedir.

Gerek ihmal gerek tahrik gerekse dayatmalarla gelinen nokta, Cumhuriyet'in kuruluşu ile elde edilen kazanımların kaybına yol açabilecektir.

Devlet ve millet hayatımızın temelini oluşturan kurucu ilkelerin ve bizi bir arada tutan kardeşliğimizin keskin bir yol ayrımına yaklaştığını görmemek için kör olmak lazımdır.

Bilinmelidir ki en az bin yıllık muhteşem bir kaynaşma ile yükselerek vücut bulmuş büyük "Türk Milleti"nin, alt kimliklere doğru dönüş ve kıvrılış göstermesi bize vatan kaybettirecektir.

Sonuçta Cumhuriyet'imizin üzerinde yükseldiği millî devleti ve üniter yapıyı korumak ve yönetmek tamamen imkânsız hâle gelecektir.

Biliniz ki bu uyarılar asla bir vehmin ve aşırı hassasiyetin ürünü değildir.

Bütün dikkati aziz millet varlığının bekasına odaklanmış Milliyetçi Hareketin çok ciddiye alınması gereken tespit ve teşhisleridir.

Bunun için ne PKK'ya ne PYD'ye ne de El-Kaide tahriklerine hiçbir şart altında müsaade edilmemelidir.

Bu Türkiye için hayati bir konudur.

Varlığımız buna bağlıdır.

Geleceğimiz buna göre şekillenecektir.

Etrafımızdaki terör kuşatmasının önüne geçilemezse, topraklarımızın bugünkü hâlini, devletimizin bugünkü yapısını, milletimizin bugünkü beraberliğini muhafaza etmek mümkün değildir.

Başbakan'ı uyarıyorum, ülkemizin içinde bulunduğu yakın coğrafyada yaşanan gelişmeler Türkiye'nin sürüklendiği olumsuz süreci hızlandırıcı rol oynamaktadır.

Buna karşı tedbir almamak, çözülmeye, bölünmeye ve dağılmaya meyyal bir siyaset izlemek en büyük ihanettir.

Ve bu ihanetin tarafları da Milliyetçi Hareket Partisi yok olmadan gün yüzü göremeyecekler, namus bildiğimiz vatanımızı ateşe atamayacaklardır.

Bu düşüncelerle konuşmama son verirken hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, başarılarla dolu bir hafta geçirmenizi diliyor, sizleri Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

11 Şubat 2014

Değerli Milletvekilleri

Saygıdeğer Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis grup konuşmama başlarken hepinizi en içten hissiyatımla selamlıyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

8 Şubat 2014 günü gece saatlerinde Van'ın Saray ilçesine bağlı, İran sınırında bulunan Karahisar köyü yakınlarında içimizi yakan bir kaza gerçekleşmiştir.

Bu kapsamda bir askerî aracın devrilmesi sonucunda aralarında Iğdırlı Ali Ekber Aslan, Adıyamanlı Özkan Demir, Konyalı Hüseyin Alıcı'nın bulunduğu 3 Mehmet'imiz şehit düşmüş, 18'i de yaralanmıştır.

Şehit askerlerimiz arkalarında gözü yaşlı eş, ana ve baba bırakarak dualar eşliğinde son yolculuklarına uğurlanmıştır.

Aziz şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet niyaz ediyor, kederli ailelerine, silah arkadaşlarına ve aziz milletimize başsağlığı dileklerimi iletiyorum.

Hâlen tedavi altında bulunan evlatlarımıza da acil şifa temenni ediyorum.

Kaza olduğu ileri sürülen bu tip talihsiz vakaların önlenmesi, can kayıplarının engellenmesi için gerekli tüm tedbirlerin alınmasını yetkili ve sorumlu kişilerden beklediğimi özellikle ifade etmek istiyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Bugün itibarıyla Kıbrıs'ta yeni bir müzakere süreci başlamaktadır.

KKTC yönetimiyle Rum tarafının üzerinde anlaştığı iddia edilen ortak metin baz alınarak müzakerelerin yürütüleceği kamuoyuna yansımıştır.

BM'nin öncülüğünde, ABD'nin denetim ve yönlendirmesi altında olduğu anlaşılan müzakere sürecinin iki ayaklı bir kulvarda ilerletileceği görülmektedir.

İlk olarak Kıbrıs sorununun Mayıs ayındaki Avrupa Parlamentosu seçimlerine kadar çözülmesi planlanmaktadır.

Bunda başarı sağlanamazsa ikinci etap devreye girecek ve müzakereler ülkemizdeki Cumhurbaşkanlığı seçiminin arkasına bırakılacaktır.

Şu saate kadar Rum kesimiyle KKTC'nin üzerinde mutabakat temin ettiği ortak metin tüm yönleriyle açıklanmamıştır.

Hükûmet Ada'da adil ve kalıcı bir çözüm parolasıyla tarafların masaya oturmasını dikkatle izlemeli, Kıbrıs davasından geri adım atacak ödünlere fırsat vermemelidir.

Bize göre Kıbrıs konusunun tekrar gündeme gelmesi oldukça ilginç ve üzerinde durulması gereken bir zamana denk düşmüştür.

Doğu Akdeniz'deki enerji hesapları, İsrail, ABD ve Rum yönetimi arasındaki paslaşmalar Kıbrıs'ı millî tezlerin aleyhine olacak bir güzergâha sokmuştur.

Bu çerçevede 2011 yılının Eylül ayında, Güney Kıbrıs Rum kesiminin tek taraflı ilan ettiği "Münhasır Ekonomik Bölge" kararının Kıbrıs meselesini farklı bir mecraya çektiği tartışmasızdır.

Rumların Ada'ya hâkimiyet kurma arayış ve özlemleri, Türk toplumunu sindirme ve silme çabaları uluslararası toplumun açık ya da örtülü desteğini her zaman almıştır.

Annan Planı kapsamında 24 Nisan 2004 tarihînde yapılan referandumdan çıkan "Yes Be Annem" iradesi bir yönüyle Rumlara ve Batı planlarına taviz olmuş, Ada'daki Türk varlığına karşı bitmeyen mücadelelere yeni bir halka eklemiştir.

Başbakan ve hükûmeti KKTC'nin egemen bir devlet olarak uluslararası sistemde tanınması için gerekli mücadeleyi gösterememiş, ambargoların kaldırılmasını sağlayamamış, Kıbrıs konusunu AB parantezinden çıkaramamıştır.

Kaldı ki buna da samimiyetle niyet etmemiştir.

Bugüne kadar sağlıklı, eşitliğe dayalı, hakkaniyeti gözeten, iki kesimliliği garanti altına alan çözüm modellerini tıkayan her zaman Rum kesimi olmuştur.

Annan Planı'ndan sonra yeni bir çözüm edebiyatının başlaması, yıllardır bir arpa boyu mesafe alınamayan görüşmelerin farklı bir pencere açılarak sürdürülmesi bize çok umut verici ve inandırıcı gelmemektedir.

Görünen odur ki AB'yi, ABD'yi ve İsrail'i arkasına alan Rum kesimi Ada'daki Türk toplumunu çözüm ve müzakere ambalajında yorarak bezdirerek çözülmesini hedeflemektedir.

Kıbrıs Türk Futbol Federasyonunun Rum kesiminin federasyon şemsiyesi altına girmesi aslında kaybedilen mevzilerden birisi olarak akıllardadır.

Başbakan ve hükûmetinin olan biten olumsuzluklara müsait ve hazır olduğuna dair güçlü emareler çoktandır mevcuttur.

Kıbrıs meselesi, Türk milletinin kaderini ve Türkiye'nin güvenliğini ilgilendiren millî ve stratejik bir davadır.

Kıbrıs Türk halkının kimliğini koruması ve kazanılmış haklarının çarçur olmaması çok ama çok önemlidir.

Bizim için Ada'da adil, kalıcı ve iki kesimliliği teminat altına almayan hiçbir plan, proje, karar meşru ve geçerli olmayacaktır.

Kıbrıs Türklüğünü sığınmacı, yurtsuz, ikinci sınıf insan yapma teşebbüslerini, 1974'ün rövanşını almaya dönük hamleleri asla kabul etmeyeceğimizi bu vesileyle ilan ediyorum.

Dileğim yeni müzakere sürecinin Kıbrıs Türklüğünün çıkarlarını ve egemenlik haklarını tescil etmesidir.

Biz henüz ayrıntıları ortaya çıkamayan bu müzakere sürecini çok yakından, özenle ve titizlikle izleyecek, Kıbrıs'ın Türklüğünü kararlıca savunmaktan vazgeçmeyeceğiz.

Muhterem Arkadaşlarım,

Bildiğiniz üzere, 2013-2014 eğitim ve öğretim yılı 16 Eylül 2013 tarihînde başlamış, 24 Ocak 2014 günü de ara tatile girmiştir.

Sayıları 17 milyonu bulan öğrencilerimizle yine sayıları 800 bine yaklaşan öğretmenlerimiz 15 günlük dinlenme süresini doldurduktan sonra yeni döneme dün itibarıyla başlamışlardır.

2013-2014 eğitim ve öğretim yılının ikinci yarıyılının başında öğrencilerimize ve öğretmenlerimize üstün başarılar, ailelerine de kolaylıklar diliyorum.

Millî eğitim sisteminin birçok sorunu olduğunu biliyor ve yakından izliyoruz.

Geleceğimizin teminatı sevgili çocuklarımızın siyasi dürtülere siyasi emellere kurban verildiğini de üzülerek görüyoruz.

AKP hükûmeti millî eğitim sisteminin ahengini bozmakla kalmamış, yarınlarımızı sabote etmiştir.

Bizi kaygılandıran en temel meselelerden birisi eğitim ve öğretimdeki millîlik vasfının küllenmiş ve karartılmış olmasıdır.

Bu durum millî bekamız ve millî varlığımız açısından ilave riskler doğurmuştur.

Eğitim ve öğretim sistemi üzerindeki keyfî oynamalar, sorumsuz ve gayrimillî tercihler öğrenci-öğretmen arasındaki uyum ve bağı çarpıtmış ve dejenere etmiştir.

Millî eğitim yapısı içinde devrilmedik çam, kırıp dökülmedik değer bırakılmamıştır.

Başbakan Erdoğan'ın iptidai mizacı, otoriteryen eğilimi eğitim ve öğretim hayatını baştan sona kasıp kavurmuş, sisteme ağır hasar vermiştir.

Öğretmenlerimiz, öğrencilerimiz ve veliler sürekli değişen, çocuk oyuncağına dönen sistem arayışlarından bunalmış ve usanmıştır.

Başbakan'ın reform diye gündeme getirdiği her yeni düzenleme artan problemlere, yayılan uyum zorluklarına, yoğunlaşan kafa karışıklıklarına fazlasıyla önayak olmuştur.

Sonuç olarak da ufuksuz, ruhsuz, vizyonsuz, mefkûresiz bir eğitim sisteminin direkleri dikilmiş, kirişleri kurulmuş, çatısı örülmüştür.

Hâlen atama bekleyen öğretmen çilesi bitmemiş ve bu çerçevedeki yaklaşık 350 bin öğretmenimizin sesi işitilmemiştir.

6 Şubat günü yapılan 10 bin öğretmen ataması ise sadece pansuman işlevi görecektir.

Biliyorum, millî eğitim kadrosuna katılmak için gün sayan, dayanacak mecalleri kalmayan yüz binlerce kardeşim zor durumdadır.

Çaresizlik içinde kıvranan öğretmenlerimizin öğrencilerine ve sınıflarına kavuşmaları geciktikçe psikolojik tramvalar ve intiharlar sıklaşmaktadır.

Geçtiğimiz günlerde atanamadığından dolayı hayatına son veren Sakarya Üniversitesi Felsefe Bölümü mezunu Canan Doğan bizi çok üzen en son kayıp olmuştur.

Atamayı dört gözle, sabırsızlıkla ve zorluklara katlanarak bekleyen öğretmenlerimizin feryatları duyulmalı, bu sosyal kangren tedavi edilmelidir.

Sormak istiyorum ki Başbakan Erdoğan her tarafa harcayacak para bulmuştur da sıra öğretmenlere gelince mi bütçe imkânlarını hatırlamıştır?

Suriyeli sığınmacılara 2,5 milyar doları yağmur gibi saçarken veren el olmuştur da konu öğretmenler olunca mı anında araziye uymuştur?

Ayakkabı kutularına deste deste para dizen rüşvetçi iktidar, emeklerinin karşılığını isteyen kardeşlerimize kalp gözünü kapatmamalı, vicdanen duyarsız durmamalıdır.

Sorgulamamız gereken şu çelişkileri hepinizin takdirine sunuyorum:

Taktıkları kol saatinin fiyatı 700 bin lirayı bulan bakanlar her şeye layıktır, fakat öğretmenlerimizin karın tokluğuna çalışmaya talip olmaları bile çok görülmektedir.

Para kasalarına tıkıştırılan milyon dolarlarla azan bakan çocukları, iş takibi yapan, iş adamlarını markaja alan, kamu arazilerini zimmetine geçiren Başbakan çocukları masumdur, komplo kurbanıdır ancak hakkını isteyen öğretmenler suçlu ve hadlerini aşmaktadır.

Başbakan'ın birinci derece sit alanlarına villa yapması, devlet hazinesini ona buna peşkeş çekmesi normaldir ama

öğretmenlerimizin çalışmak istemeleri, hakları olan siyasi tasarrufu talep etmeleri anormaldir, falsolu davranışa girmektedir.

Sayın Başbakan böylesi vicdansızlık böylesi adaletsizlik emin ol ki ne Angola'da ne Zambia'da ne Tanzaya'da ne Uganda'da ne de Honduras'da vardır.

Hükûmet Türkiye'yi her zeminde küçük düşürmekle kalmamış, milyonlarca Türk vatandaşını yokluğa, yoksulluğa, açlığa, muhtaçlığa terk etmiştir.

Nasılsa Başbakan'ın işleri tıkırındadır.

Nasılsa kurduğu soygun çarkının haram geliri kendisine akmaktadır.

Deve kuşunun başı nasıl kuma gömülüyse bunların başı da kutulara girmiştir.

Şu anda atanamayan her mazlumun, ücretli köleliğe maruz kalan her eğitim neferinin vebali Başbakan'ın omuzlarındadır.

Türkiye'nin muazzam bir öğretmen açığı varken devletimizin imkânları kadrolu öğretmen istihdam etmeye yetecekken, atanamayanlara ek olarak herhangi bir güvencesi olmayan öğretmenleri ücretli çalıştırmak da ahlaken ve hukuken sorunludur.

Şu müjdeyi açık açık muhataplarına bildiriyorum:

Milliyetçi Hareket Partisinin iktidarında öğretmen açığı kapatılacak, atanamayan bir öğretmen dahi kalmayacaktır.

Izdırap içindeki kardeşlerim merak etmesinler, kasalarını dolduranların sandıkları boşalacak; millî irade kabarık faturayı ilk olarak 30 Mart'ta bu sefalet yuvalarına kesecektir.

Muhterem Milletvekilleri,

AKP iktidarı her alanda olduğu gibi millî eğitim sistemini de yozlaştırmış, yalana ve dolana mahkûm etmiştir.

Eğitim ve öğretim hayatının siyaset ve saltanat aracı yapılması milletimize karşı işlenmiş en adi suçlardan birisi olmaya adaydır.

Görüyorsunuz, dershaneler konusu üzerinde estirilen fırtına gittikçe kuvvetlenmektedir.

Başbakan'ın kin ve garez dolu tutumu dershanelerin siyasetin gündemine oturmasına neden olmuştur.

TBMM'ye sevk edilen dershaneleri içine alan Kanun Tasarısı'nın kendi içinde birçok tutarsızlığı ve tartışılacak yönü olduğu her türlü izahtan varestedir.

Şunu hemen söylemek isterim ki bizim dershanelere bakışımız net, duruşumuz bellidir.

Hatırlarsanız, bu kapsamdaki yorum ve değerlendirmelerimizi en son olarak 19 Kasım 2013 tarihli Meclis Grup toplantımızda açıklamıştık.

Hükûmet dershaneler bazında sürdürdüğü gerginlik politikasını, yıllarca beraber yürüdüğü ve iş birliği yaptığı camiayı cezalandırma fırsatı olarak görmektedir.

Bu bize göre oldukça sakıncalı ve yanlış bir tavırdır.

Yani dershanelerin kapatılması bir ihtiyacın eseri değil de sürekli ivme ve mevzi kazanan sürtüşmenin cephanesi olarak telakki edilmektedir.

Başbakan Meclisteki sayısal çoğunluğuna güvenerek mücadele ve kavga ettiği grubu sindirmek ve zorda bırakmak için her yolu denemektedir.

Bir defa böylesi akıl tutulması dershanelere dürüstçe bakılmadığına, kapatılmayla ilgili hedefin hakikaten de isabetli olmadığına delildir.

Daha önce de dile getirdiğimiz gibi, dershanelerin kapatılması ilkesel düzeyde benimsediğimiz bir husustur.

Fakat öncelikle dershanelerin ihtiyaç olmaktan çıkarılması ve millî eğitim sisteminin beklentileri yeterince karşılaması lazımdır.

Evlatlarımızı dershanelere mahkûm eden yürürlükteki bozuk ve bulanık sistem değişmeden yapılacak her hamle, alınacak her karar boşlukta kalacak, bir ayağı sakat olacaktır.

Öğrencilerimizi dershane kapısına mecbur eden sistem tüm yönleriyle ele alınmadan, dershanelerin tedricî olarak kapanmasına dönük gerekli planlama, hazırlık ve altyapı oluşturulmadan, bu meyanda sırf hesaplaşma adına öfke saçmak doğru ve insaflı mıdır?

Yine merak ediyoruz ki Başbakan'ın dershaneleri kapatma inadında Oslo'daki müzakerelerin de tesiri var mıdır?

Ağzının perhizi olmayan, dilinin ayarı kalmayan, zihninin dikişleri sökülen Başbakan'ın şuursuzca davranması şüphesiz ki kendisine kaybettirecektir.

Dershane kapatma meselesini silah gibi kullanan, eğitim hayatının dokusunu zedeleyen bu zihniyet dikkat etsin ki tuttuğu namlunun ters tepmesi direkt kendisini vuracaktır.

Bizi düşündüren bir başka mesele ise dershanelerde görev yapan öğretmenlerin KPSS şartı aranmadan, yalnızca sözlü sınavla Millî Eğitim sistemine dâhil edilmeleriyle ilgili hazırlıktır.

Bu haksız, ucube ve sorunlu kararın adaletsizliğin tescili olacağını şimdiden söylemek ve bildirmek isterim.

Dershane öğretmenlerini mülakatla alma niyetinde olan hükûmet, acaba atanamayan, yıllardır gözyaşı döken kardeşlerimize ne diyecek, bahane olarak neyi gösterecektir?

Atanamama zulmüne uğrayan öğretmenlerimizin suçu ve günahı nedir?

Burnu Kafdağı'nda olan Başbakan söz konusu haksızlığın tarafı ve sahipleneni olmaktan vazgeçmelidir.

Ayrıca dershane kamuflajı altında ataması yapılan öğretmenlere, en az bir yıl çalışmalarının hitamında şayet disiplin cezası almamış ve belirlenen performans kriterlerine göre başarılı olmuşlarsa yazılı ve sözlü imtihanlara tabi tutulmaları getirilecektir.

Anlaşılan memuriyete yeni başlayan öğretmenlerimiz siyasi görüşlerine ve hükûmete yakınlıklarına veya uzaklıklarına göre değerlendirmeye alınacaklardır.

Kim ne derse desin bu fahiş hata yasalaşırsa, öğretmenlerimizin iş güvencesi tehdit altına girecek yandaşlık özendirilecek, AKP öğretmenliği adı altında yeni bir kariyer grubu oluşturulacaktır.

Başbakan ve hükûmetinin Millî Eğitim Bakanlığında müsteşar dışındaki tüm üst düzey kadroları boşaltma, tüm makamları tasfiye

etme sinsiliği de yeni ve şiddetli bir kadrolaşmanın habercisi olarak okunmalıdır.

Dört yıl ve üzerindeki okul müdür ve yardımcılarını bile hedef alan hükûmet yangına âdeta körükle gitmektedir.

İnancım odur ki TBMM'nin saygın üyeleri Başbakan'ın egolarına, akıl kârı olmayan siyasi yanlışlarına ve nihayetinde millî eğitim üzerindeki tahribatlara izin vermeyeceklerdir.

Aydınlık yarınlarımızın hazırlayıcısı, umutlarımızın kaynağı muhterem öğretmenlerimiz Başbakan'ın ipini çekecek, kendilerine reva görülen zorbalıkların, hukuksuzlukların bedelini inşallah ödetecektir.

Öğretmenlerimiz bugünleri unutmamalıdır.

Günü saati geldiğinde kalem tutan elleriyle Başbakan'ın üzerini çizmeli ve demokratik güçlerini dosta düşmana göstermelidirler.

Değerli Arkadaşlarım,

Siyaset her neviden toplumsal ve ekonomik sorunların ele alınıp, bunlara karşılık çözüm yollarının aranıp bulunmasını hedefleyen bir süreçtir.

Bu zemindeki kayma ve aşınmalar en başta demokrasiye zarar vereceği gibi, millî iradenin istikrarlı şekilde temsilini de sakatlayacaktır.

Devlet ve ülke yönetimini ilgilendiren her konu, insanımızın ve gelecek nesillerin her istek ve ihtiyacı siyasetin tutunduğu ana çerçevedir.

Siyasetin ideal, ahlak ve meşru düzlemden kopması, içe kıvrılıp çatışma üretmesi sahip olduğumuz ne varsa tüketecek, ne varsa erozyona uğratacaktır.

Tecrübelerimizden çıkardığımız başlıca husus; Türkiye'nin darlık, yokluk ve bunalımlı dönemlerinde siyasetin tıkandığı, bu tıkanıklığın sosyal ve ekonomik açmazları daha da derinleştirdiğidir.

Üzerinde ittifakla mutabık kalacağımız gerçek ise bunun bir kısır döngü olduğudur.

Türkiye on yıllardır kısır bir döngünün pençesindedir.

Toplumsal istikrar, siyasal denge, ekonomik güvenlik bir türlü arzu ettiğimiz kıvam ve seviyeye gelememiştir.

Malum çevreler devlet-millet arasındaki gerilimi devamlı olarak canlı tutmuşlar, bunun üzerinden siyasal fayda devşirme hevesine kapılmışlardır.

Toplumsal kutuplaşmalar kanalıyla birlikte yaşama ruhu tahrip edilmiş, ideolojik bölünmelerle yıllarımız heba olmuş, bölücülük hükûmet eliyle resmileşmiştir.

Türk siyaseti çatışma üreten aktörlerden, demokrasiyi esasta özümseyememiş, millî vicdanı hak ettiği gibi idrak ve temsil edememiş kaos faillerinden dolayı anlam ve değer kaybına uğramıştır.

Türkiye'nin siyasi ve ekonomik toparlanması, iç ve dış dengenin kararlı şekilde kurulabilmesi ne yazık ki sağlanamamıştır.

Çünkü ülke yönetiminde bulunan siyasi zihniyetlerin uzlaşmaya kapalı durmaları bir yana, intikam hırsları, eski yaraları kanatma

işgüzarlıkları, kendi dışındakileri öteki görme hastalıkları sorunları içinden çıkılmaz yapmıştır.

Siyaseti kavga arenasına çevirenler, bozgunculuğu rehber edinenler milletimizin zamanından çalmış ve tarihîn tekerrür etmesine yol açmışlardır.

Zamanın ileriye doğru akmasına karşılık, milletçe çağın gerisine düşmek, yüz yıl önceki olayların neredeyse tıpatıp benzerlerine muhatap kalmak başka türlü izah edilemeyecektir.

Demokrasilerde mirastan yiyen, sürekli sanal çatışma ve gerilimlerle vakit geçiren, kendi dışındaki herkesi tehdit olarak algılayan, teröristlerle masaya oturan bir iktidarın yaşama şansı şimdiye kadar olmamış, bundan sonra da olmayacaktır.

Türkiye'nin bugünkü hâl ve özeti Fetret Devri'ne bile rahmet okutacak düzeydedir.

AKP iktidarının elle tutulacak hiçbir yanı kalmamıştır.

Bu iktidar tıpkı bir düşman gibi millî birliğimize saldırmakta, toplumsal huzurumuzu sakatlamakta, ifade hürriyetine sataşmakta, demokratik tercihleri sık boğaz etmektedir.

Başbakan siyasetini tamamıyla kavgaya ve kutuplaşmaya bağladığından, tarihteki tüm bozgunculara tarihteki tüm fitnecilere tarihteki tüm kriz tellallarına taş çıkarmaktadır.

AKP'nin 12 yıla giren iktidar dönemi; kurulan tuzakların, kapanmayan yaraların, dinmeyen oyunların, kesilmeyen provokasyonların icazet ve gölgesinde geçmiştir.

Tarihîn nereye aktığını anlamayan bir iktidar bu kadar yıldır görevdedir.

Türkiye'nin nereye doğru gittiğini fark edememiş bir iktidar bu kadar senedir işbaşındadır.

Millî hedeflerin millî güvenliğin, millî bekanın millî kimliğin ve millî stratejinin bu denli yabancısı bir iktidar sanıyorum düşman başına bile gelmemiştir.

Başbakan Türkiye'yi gerçekten de harap etmiş, milleti korkutarak hayalî düşmanlar icat ederek siyasetini ikmal etmeye çalışmıştır.

Yalancı, yüzsüz, riyakâr, dedikoducu, karanlık suratlı bir yığın adam AKP'nin etrafında toplanmış, maneviyat sömürüsüyle günahın ve şeytani heveslerin özel kuryeliğine soyunmuşlardır.

Herhâlde bu sözlerimize Başbakan yine dayanamayacak yine tahammül edemeyecek ve uzandığı ilk telefonla Fatihlerine emirler yağdıracaktır.

Anlaşılan, Başbakan Erdoğan'ın paralı askerleri, yandaş lejyonerleri, medyadaki soytarıları 24 saat eksiksiz hizmet vermektedir.

Demek ki "Alo Fatih" hattı biz konuşurken sürekli açık ve çalışır vaziyettedir.

Başbakan Erdoğan dünyanın neresinde olursa olsun aslan parçası Fatihleri, kula kulluk eden iki ayaklı dama taşları tetikte beklemişler, âdeta amuda kalkarak emre amade olduklarını göstermişledir.

Şimdi de biz fatihciklere sesleniyoruz: "Alo Fatih", haberiniz olsun tehlike büyük çünkü MHP sel gibi, kurşun gibi, fırtına gibi geliyor.

Bu nedenle yayınımızı derhâl kesin, durum raporunu da sahibinize takla ata ata bildirin ve ezile büzüle en kısa yoldan ulaştırın.

Buradan Başbakan'a bir teklifte bulunuyorum:

Madem sözlerimizden çok alınıyorsun, üzüntüden Fatihlerini iki de bir azarlıyorsun, o hâlde gel bu işi çözelim, sonuca erdirelim.

Şahsımın; ne zaman ne kadar süreyle, hangi sınırlarda, nerede ve nasıl konuşması gerektiğini bildirirsen senin gönlünü kırmaz, deyim yerindeyse sana bir güzellik yapmaktan çekinmeyiz.

Sayın Başbakan yeter ki sıkma canını, bu kadar çırpınma bu kadar dert etme, her şeyin orta yolu vardır ve bize bir "Alo" demen kâfidir.

Değerli Milletvekilleri,

Özel hayatın mahkeme kararı olmaksızın dinlenmesi, kayda alınması ve sonra da siyasi spekülasyona malzeme yapılması kesinlikle maruz görmeyeceğimiz, doğru bulmayacağımız bir ahlaki düşüklüktür.

Kanunsuz şekilde kişilerin dinlenip haklarında arşiv düzenlenmesi büyük bir skandal, çok ciddi bir handikaptır.

Bu şekildeki bir sapma hâli insan hak ve özgürlükleri açısından büyük bir tehdit, hak ve hukuk bakımından endişe verici bir kayıptır.

İnsanın gündelik hayatına böcek iliştirmek, en özelini deşmek ve bu yolla bilgi istiflemek hepimizin ortak mücadele etmesi gereken bir düzeysizlik ve seviyesizlik halîdir.

Ne var ki bir suçun tespiti, ülke ve millet aleyhine olacak bir ilişki ağının teşhisi için yürürlükteki mevzuat gereğince teknik takip ve dinleme makul ve meşru bir yoldur.

Bugün gündeme sızan tape ve ses kayıtlarının da mahkeme kararına binaen yapıldığı, özel hayatla ilgili olmayıp hepimizi ilgilendirdiği ortadadır.

Bu gelişmelerden Başbakan'ın sızlanmasına ve rahatsızlık duymasına lüzum yoktur.

Şayet kamuoyuna servis edilen dinleme kayıtları, sızdırılan tapeler bizzat Başbakan'ın mahremiyetini ilgilendirmiş olsaydı buna en başta biz karşı çıkar ve kararlıkla da lanetlerdik.

Fakat kazın ayağı hiç de öyle değildir.

Bu vesileyle Başbakan'a kendisinin çok sevdiği, geçmişte de sıklıkla kullandığı sözleriyle seslenmek istiyorum:

Sayın Başbakan şunu iyi anla ki bu ses kayıtlarının içeriği özel değil, genel ahlaksızlığın daniskasıdır.

Başbakan işi gücü bırakmış Milliyetçi Hareket Partisini takibe girişmiştir.

Bu elbette bizim için memnuniyet vericidir.

Başbakan bizi ne kadar izlerse ne kadar dinlerse ne kadar örnek alırsa o kadar çok şey öğrenecek ve doğruyu görecektir.

Ancak kendisi bizden istifade için değil, sesimizi kısmak, ekranlardaki nefesimizi kesmek için çırpınmıştır.

Muhtemeldir ki şu anda ekran karşısında başını iki eli arasına alarak odasında terör estiriyor ve merhum Kemal Sunal'ın bir filminde sürekli dayak yiyen mazlum karakterinin kopyalarını yana döne arıyordur.

Başbakan nereye gitse gözü bizdedir.

Başbakan ne yapsa bir kulağı bize çevrilidir.

Başbakan ne yöne dönse karşısında bizi veya hayalimizi görmektedir.

Muhtemeldir ki geceleri bile adımızı sayıklamaktadır.

3 Haziran 2013 tarihînde başlayan ve Fas, Cezayir ve Tunus'u kapsayan ziyareti esnasında şahsımı ve partimizi hedef alan faşizan sözleri gündeme bomba gibi düşmüştür.

4 Haziran 2013 tarihînde TBMM grup toplantımızda paylaştığımız görüşlerimizin Haberteyyo ekranlarında yayınlanması Başbakan'ı çileden çıkarmıştır.

Başbakan görüş ve düşüncelerimizin ekranların altından verilmesine bile sinirlenmiş, Fas'tan "Alo Fatih" hattını tuşlamıştır.

Medyanın köçeğine dönen malum şahıs ise can havliyle yayınımızı kesmiş ve haberimizi engellenmiştir.

MHP'nin görüş ve düşüncelerinin ekranlarda alt yazıyla geçmesine bile tahammül edemeyen Başbakan Erdoğan, benzerlerine ancak kapalı devre çalışan dikta yönetimlerinde rastlanacak bir hazımsızlıkla müdahale etmiştir.

AKP'nin Pravdasına dönen medyanın Milliyetçi Hareket Partisine uyguladığı sansür, fikirlerinin kamuoyuna ulaşmasına koyduğu şerh ileri otokrat Başbakan'ın gözetim ve denetiminde tezahür etmiştir.

Bu demokrasi cinayetidir.

Bu bağımsız basın anlayışının havaya uçmasıdır.

Özgür, tarafsız ve objektif olması gereken medya organları Başbakan'ın tahakkümü altına alınmış, çok seslilik, farklı ses ve yorumlar ahlaksızca bastırılmıştır.

Başbakan'ın moralini bozan medya çalışanları maalesef işten atılmış, ekmeğinden edilmiştir.

Demokrasinin en önemli unsurlarından olan haber alma özgürlüğünün kısılması; basın, yayın kuruluşlarının Başbakan'ın keyfine ve kirli emellerine teslim olması millî iradeye saygısızlık olduğu kadar, demokratik teamüllere de tamamen aykırıdır.

Başbakan kişi hak ve hürriyetlerine ket vurmuştur.

Başbakan Erdoğan manşetlerde neyin verilip verilmeyeceğini, yandaş kalemlerin neleri yazıp yazmayacağını tek elden tayin ve tespit eden çakma basın komiseri olmuştur.

Bizim anketlerdeki oy oranlarımızla da oynanmıştır.

Anket simsarları anket yolsuzluğun failleri Başbakan'ı memnun ve mutlu etmek için bizden almış BDP'ye ilave etmiştir.

Biz katranı kaynatmakla şeker olmayacağını bilmenin yanında, iki fatihten bir insan sureti çıkmayacağını da bu kadar olaydan sonra anlamış bulunuyoruz.

Artık yandaş ekran bezirganları gerçekten “teke tek” kalmışlar, baltayı sert kayaya vurmuşlardır.

Başbakan Erdoğan Milliyetçi Hareket Partisinin her sözünü bastırmak her beyanını kundaklamak için ne gerekiyorsa yapmıştır.

14 Temmuz 2013 tarihli basın toplantımız da bu zihniyeti oldukça rahatsız etmiş, oldukça gocundurmuştur.

“Evet efendim, emriniz olur efendim, tamam efendim, üzülmeyin efendim.” diyen arkadan kurmalı Fatihler yeniden ekranları karartmış, aldıkları buyrukları harfiyen yerine getirerek bize ambargo koymuşlardır.

Bunlar şu ana kadar öğrendiğimiz antidemokratik uygulamalardan bazılarıdır.

Bizimle ilgili haberlere daha birçok müdahalenin olduğuyla ilgili derin kuşkularımız vardır.

Başbakan işi gücü bırakmış ekran dedektifliğine, gazete zabıtalığına merak salmıştır.

Gazetelerdeki haberlere dahi karışan, mesela “24.sayfada niye böyle haber yapıyorsunuz?” diyerek Fatihlerini paylayan bu Başbakan bardağı taşırmıştır.

Geldiğimiz bu aşamada, MHP niye ekranlarda yok, neden basında yer almıyor diyerek bizi eleştirenler zannederim her şeyi anlamışlardır.

Kronik MHP alerjisinin aldığı boyutu herkes görmelidir.

Kalem ve vicdan namusuna sahip, bağımsız ve onurlu yazarlar, gazeteciler, televizyoncular mutlaka aralarındaki ayrık otlarını söküp atmalıdırlar.

Henüz iktidara teslim olmamış televizyonlar, gazeteler ve medya sahipleri bu kepazeliklere karşı taraflarını berraklaştırmalı ve tavırlarını gösterebilmelidir.

Ayan beyan ortadadır ki Başbakan Erdoğan'ın MHP'den ödü kopmaktadır.

Milliyetçi-Ülkücü Hareket Başbakan'ı korkudan tir tir titretmektedir.

Çünkü biz haklıyız, çünkü biz doğruyuz, çünkü biz Türk milletinin hissiyat ve düşüncelerinin yegâne tercümanı ve sözcüsüyüz.

Hainlerin bizi sevmemesi doğaldır.

Diktatörlerin bizden hoşlanmaması normaldir.

Özgürlük ve demokrasi vurguncularının, millî kimlik ve millî kültür düşmanlarının, bölücü ve yıkıcı tüm unsurların bizim sözlerimizden, değerlendirmelerimizden ürkmesi, kulaklarını tıkaması boşuna değildir.

Ancak unuttukları bir şey vardır.

İster anketlerdeki oy oranlarımızla oynasınlar ister iktidar kâhyası Fatihler ekranlardan, gazete sayfalarından bizleri mahrum bıraksınlar.

Millî irade hırsızları, medya zebanileri, ekran hafiyeleri, istibdatçılar, medyayı istila eden çıkarcılar ister hiç haberimizi vermesinler ister bizi yok farz etmeye devam etsinler.

Ne gam ne tasa.

Gerekirse derdimizi tek tek 76,5 milyon vatandaşımıza açıklarız.

Gerekirse dağ bayır demez, gece gündüz dinlemez son yurdumuzu baştan başa dolaşarak Milliyetçi Hareket Partisi'nin dimdik duruşunu, millî ve manevi değerlerle karılmış dosdoğru politikalarını sular seller gibi anlatırız.

Ve şunu herkes bilsin ki bunları yapacağız.

Satılmış ve yandaşlığın esaret tasmasını boğazına geçirmiş, damatlara köşe vermiş medya organları bizi haber yapmasınlar, bizden bahsetmesinler.

Biz iradenin asıl ve muhteşem sahibine koşacağız ve tüm haramzadeleri doğduklarına pişman etmek için iktidar vizesini büyük Türk milletinden isteyecek ve alacağız.

O zaman göreceğiz Alo Fatihlerin nereye kaçacağını.

O zaman göreceğiz "Yav Fatih" diyenlerin nereye saklanacağını.

O zaman göreceğiz vatan hainleriyle iş birliği yapanların vahim akıbetlerini.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye akla hayale sığmayacak rüşvet ve yolsuzluk kıskacında can çekişmektedir.

AKP iktidarı hem suçludur hem de suçluların güvencesidir.

Başbakan yürütmenin başı olduğunu, götürmede ustalaştığını, aşırmada ve indirmede beceri kazandığını, vurgun ve talanda sivrildiğini iyice ispatlamıştır.

Başbakan Erdoğan hafta sonunda, İstanbul Alibeyköy Meydanı'nda bir konuşma yapmış ve kendince evlere şenlik bir rüşvet tanımı icat etmiştir.

Buna göre rüşveti; bir memurla sivilin iş tutması, onlar arasındaki muamelenin adı olarak tasvir etmiş ve bu şekilde tanımlamıştır.

Kabineye yeni giren çiçeği burnunda bir Başbakan Yardımcısı da yaşanan rezaletleri, kamu malına yönelik olarak değil de bir şahsın menfaat elde etmesine dönük iddialar şeklinde yorumlamıştır.

Başbakan ve yardımcısının ifadeleri gerçekten de sabırları zorlayan yorumlardır.

Rüşvetçileri aklamak için bu kadar kavramlarla oynamak, hırsızlığı ve soygunu kapatmak için bu kadar ipe sapa gelmez sözler sarf etmek her şeyden önce milletimizin aklıyla ve basiretiyle alay etmektir.

Eğer rüşveti bir sivil ile memurun arasındaki gayrimeşru irtibat olarak görürsek o zaman 29 yaşındaki İranlının eline avucuna düşen, bol bol yemlenen ve haramla cebi dolan bakanlar temize çıkacaktır.

Başbakan'ın adaleti bükerek akılları çelerek doğruyla yanlışı ters çevirerek ulaşmak istediği amaç da budur.

Bilindiği gibi rüşvet ve kara para aklama suçunun ana aktörü olan sözde İranlı iş adamının mal varlıkları üstündeki tedbir geçtiğimiz ayın son günlerinde kaldırılmıştır.

Malum Banka Genel Müdürünün de el çabukluğuyla aynı uygulamaya hak kazandığı görülmektedir.

Hukuk blokeli ve siyasi müdahale altındadır.

Başbakan'ın rüşvet tanımından sonra 17 Aralık Operasyonun ibresi değişmeye meyyaldir.

Hâlen 11 tutuklu ve 91 şüphelinin yer aldığı "Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturması"na bakan yeni savcı, tutuksuz olarak yargılananlara yönelik adli kontrol ve yurt dışı yasağı tedbirlerini de kaldırmıştır.

Anlaşılan Başbakan ve hükûmeti hazmettire hazmettire hırsız ve rüşvetçileri serbest bıraktıracaktır.

Bize göre, Başbakan'ın hayırsever olarak takdim ettiği İranlı şahıs iktidarın yasa dışı iş ve işlemlerinin kara kutusudur.

Bu kutunun şifreleri çözülür, bu karanlık kişi dili çözülür ne var ne yok itiraf ederse bakanların ve Başbakan'ın foyası tümüyle ortalığa dökülecektir.

Başbakan gerçeklerin açığa çıkmaması için ecel terleri dökmektedir.

Millete en ağır küfreden, oluşturulan rüşvet havuzuna aldıkları ihalelerden pay vererek medya şirketi alımında kullanılmak üzere 630 milyon doların birikmesine çanak tutan yamuk iş adamları da Başbakan'ın koruması altındadır.

Başbakan Erdoğan'ın 8 Şubat 2014 günü Kartal'daki kavşak açılışındaki şu sözlerini aziz milletimiz hayret ve kızgınlıkla duymuştur:

"Şimdi bu tür davalar açıldığı zaman bu insanların piyasadaki itibarları, bunların finans örgütleri, kuruluşları nezdindeki itibarı ne olur? Bu ülkeye ihanet değil de nedir, soruyorum sizlere?"

Başbakan Erdoğan kendisini ele verme ihtimallerinden dolayı rüşvetçilerin itibarına kafa yormaktadır.

Devletin kaynaklarını vakum gibi cüzdanlarına çeken, hukuksuz ve haksız şekilde ihale alan fesat yuvalarını eleştirmek Başbakan'a göre ihanettir.

Sayın Başbakan sorarım sana, haram yemek, haramzadelerle dirsek temasında olmak, kara paracıların dizlerine kapanmak ihanet değil midir?

Devleti sözüm ona casuslara, dış güçlere, kriz lobilerine, kan baronlarına, ajanlara, paralel yapılara teslim etmek ihanet değil midir?

Türk milletine, AKP'ye oy vermiş kardeşlerime, tüm vatandaşlarıma alenen küfür etmek ihanet değil midir?

Yolsuzlukların örtülmesi, hırsızların kollanması, hukuksuzluğun hâkim olması, rüşvetçi bakanlara ait fezlekelerin Meclisten saklanması ihanet değil midir?

Çalanlara, yiyenlere, hortumlayanlara, soyanlara, arazileri kapatanlara, hazineyi boşaltanlara mihmandarlık yapmak, ortakçı olmak, bunların hepsini sevk ve idare etmek ihanetin en büyüğü değil midir?

Yazıktır bu millete, yazıktır Türkiye'ye.

Önüne geleni kapan, ardına geleni tepen, işine geleni aklayan, kızdığını haşlayan, hırsızı ve rüşvetçiyi sımsıkı bağrına basan Başbakan'ın hukuken, siyaseten ve ahlaken ömrü çoktan dolmuştur.

Son demokratik darbeyi bu zihniyete ve yandaşlarına indirmek AKP'ye oy veren kardeşlerim başta olmak üzere herkes ve hepimiz için vatan ve namus borcudur.

Muhterem Arkadaşlarım,

Son günlerin en önemli konularından birisi de İnternet'in denetim altına alınmasıdır.

5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkındaki Kanunun birçok maddesi 7 Şubat günü değiştirilmiştir.

Hükûmet, mahkeme kararı aranmaksızın doğrudan doğruya İnternet'e erişimin engellenmesi yetkisini almıştır.

Eğer düzenleme Çankaya Köşkü'nden onay görürse Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı İnternet üzerinde vesayet kuracaktır.

İnternet erişimini baskı altına alan, sanal medyaya kelepçe vuran bu çağ dışı kararın kabul edilebilir hiçbir yanı yoktur.

Elbette İnternet yoluyla işlenen suçların, yapılan hakaretlerin önüne geçmek önemli ve zorunlu bir ihtiyaçtır.

Ne var ki izlenen yöntem arızalı ve kusurludur.

Yasaların amacı, özgürlüğü kısmak veya kaldırmak değil, korumak ve genişletmek olmalıdır.

Şayet kişi hak ve hürriyetleri güvencede değilse demokrasinin bırakınız yaşamasını isminden dahi bahsetmek imkânsızdır.

Demokrasiden vazgeçmek, özgürlükten taviz vermek insanlığı askıya almakla eşdeğerdir.

Kamuoyu internete getirilen sansüre karşı ortak bir tepkide buluşmuş ve toplumun her kesimi bu yasakçı uygulamayı reddetmiştir.

Ümit ederim ki Başbakan'ın tahammül edemediği, haberlerinin verilmesine çok kızdığı Sayın Cumhurbaşkanı taleplere duyarsız kalmaz, milletimizin beklentisinin hilafına hareket etmez.

Türk milletinin, hukuk ve demokrasi cinayeti işleyen Başbakan ve hükûmetinden kurtulması artık kaçınılmaz bir amaç olmalıdır.

İlke, ahlak, hayâ, heyecan ve esasları kalmayan bir hükûmetin çöküşü kaçınılmazdır.

Bugünkü hazin tablo hiçbir demokratik ülkede olmayan korkunç bir çürümenin ve soysuzlaşmanın ihsas ve ilanıdır.

Sizler kanalıyla aziz milletime diyorum ki yalanla ve cehaletle savaşmak için; gerçeği bilecek kadar akıllı ve gerçeği söyleyecek kadar yürekli olmaktan başka şansımız yoktur.

Türk milletini demokrasi ve özgürlük pankartı taşıyan paryalara kimse dönüştüremeyecektir.

Umutlarımızı yakıp yıkan Başbakan eğer ki nefsini ıslah etmezse sonu çok feci ve acıklı olacaktır.

Kırk tarakta bezi olan Başbakan'ın aklından zoru yoksa milletin sabrını daha fazla zorlamamalı, hassasiyetiyle daha çok oynanamamalıdır.

Bu düşüncelerle konuşmama son verirken hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, başarılarla dolu bir hafta geçirmenizi diliyor, sizleri Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

18 Şubat 2014

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Haftalık olağan Meclis grup toplantımızın başında sizleri sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Toplumsal huzurumuzun dört bir koldan saldırıya uğradığı, bunalım ve buhran sürecinin otomatiğe bağladığı bir ülke manzarasını tüm boyutlarıyla yaşıyoruz.

Türkiye'nin gittikçe kökleşen, günden güne dallanıp budaklanan bir yolsuzluk dalgası ve rüşvet sarmalıyla yüz yüze kaldığını içimiz acıyarak görüyor ve tanık oluyoruz.

Ahlaktaki erozyon, hukuktaki aşınmalar, ekonomideki kayıplar, refah ve istikrardaki kaçaklar, insaf ve vicdandaki kurumalar bıçak sırtında bulunan ülkemizin halîni özetlemektedir.

Şu da var ki milletimiz uzun yıllardır maruz kaldığı ekonomik darboğazla apansız mücadelesini yorgun argın sürdürmektedir.

İnsanımızın gerçek gündemi, somut ve belirgin ihtiyacı ekonomi odaklıdır.

Fakat AKP hükûmeti bambaşka telden çalmakta, abuk sabuk işlerle oyalanmaktadır.

Türk milleti ekonomik zulmün pençesindedir.

Yokluk, yoksulluk ve yozlaşma önüne ne geldiyse yutmaktadır.

Emeklimiz perişandır ve kıt kanaat geçinmektedir.

Esnafımız şikâyetçidir ve borçları sınırı aşmıştır.

Memurumuz çok katmanlı dert küpüdür, çoluğunun çocuğunun nafakasını temin edememektedir.

İşçimiz ümitsizdir ve tezgâhında eziyet görmektedir.

Çiftçimiz derseniz, o hepten sıkıntılıdır.

Doyurucu olmayan yağışlardan dolayı kuraklık zilleri çalmaya başlamıştır.

Bu nedenle, tüm umudunu harmana bağlayan kardeşlerim şimdiden üzgün, bezgin ve kaygı içindedir.

Milyonlarca vatandaşımız deyim yerindeyse, kazanda pişirip kapağında yemektedir.

Üretmeyen, devamlı tüketen, ithalata kapılanan ve miras yiyen mevcut ekonomik sistemle ayakta kalmak, mali bağımsızlığımızın yanında siyasi bağımsızlığımızı korumak mümkün değildir.

Başbakan ve hükûmeti başaramamış, ekonomide iflas bayrağını dünden çekmiştir.

Türkiye ekonomisi insanı merkezine alan, millî ve manevi damardan beslenen, ahlak ve eşitliği hedefleyen stratejik dönüşümü sağlayamamıştır.

AKP hükûmeti küresel ekonomik lobileri, çıkar gruplarını memnun ve tatmin etme üzerine sanal bir saadet zinciri kurmuş, vatandaşımızdan almış yabancılara ikram etmiştir.

Türkiye'de herkes borçlu herkes sorunludur.

Etrafınızda görüyorsunuz, bireysel kredi ve kredi kartı borcunu ödeyemeyenlerin sayısı hızla artmaktadır.

Bu çerçevede 2012'de 698 bin kişi borcunu ödeyemezken 2013 yılında bu sayı 1 milyon 82 bine ulaşmıştır.

Ayrıca 2013 yılında cari işlemler açığı 2012'ye göre 16 milyar 507 milyon dolar artarak 65 milyar 4 milyon dolara tutunmuştur.

Bir diğer ciddi sorun ise işsizliktir.

Göstermelik, yarım yamalak, eğri büğrü politikalar işsizliğin önüne geçmekten acizdir.

Eğer TÜİK hesaplamalarda bir hata yapmamışsa veya yeni bir düzeltmeye gerek duymayacaksa açıklanan en son işsizlik verileri felaketin habercisidir.

Türkiye genelinde işsiz sayısı 2013 yılı Kasım döneminde 2012 yılının aynı dönemine göre 154 bin kişi artarak 2 milyon 784 bin kişiye yükselmiştir.

İşsizlik oranı da % 9,9 düzeyine çıkmıştır.

Bu elbette madalyonun görünen ve gösterilmeye çalışılan bir yüzüdür.

Diğer yüzü ise daha korkunç daha yürek burkucudur.

İş aramayıp da çalışmaya hazır olan 1 milyon 956 bin kişiyi işsiz sayısına ilave ettiğimizde karşılaşacağımız tablo iyice ağırlaşmaktadır.

Bu kapsamda toplamda işsiz sayısının 4 milyon 740 bine ulaşacağı ve gerçek işsizlik oranın da % 16,7'ye çıkacağı tartışma götürmez bir gerçektir.

Sokaklar, caddeler, mahalleler, köyler, şehirler işsiz, umutsuz, çaresiz vatandaşlarımızla kaynamaktadır.

İşsizlik her haneyi kemirmektedir.

Tarım dışı işsizlik % 12'ye yükselmiştir.

Bilhassa gençlerimizin işsizlik kâbusunun tasallutu altında bulunması hükûmet adına utanç verici bir sorundur.

Askerliğini yapmış Muğlalı Hasan işsizdir.

Okulunu bitirmiş Kayserili Mustafa işsiz ve parasızdır.

Eli ekmek tutma çağına gelmiş Manisalı Mehmet iş diye kıvranmakta iş diye yanıp tutuşmaktadır.

Yuva kurma telaşında olan Balıkesirli Oğuz zor durumda olup babasından harçlık almaktan başka şansı yoktur.

Şırnaklı Kemal, Hataylı Rıza, Iğdırlı Ali, Diyarbakırlı Hüseyin, Trabzonlu Ayşe, Sinoplu Filiz, Mersinli Osman çalışacak ve hayatını idame ettirecek bir işten mahrumdur.

Çünkü bunların ismi Bilal veya Sümeyye değildir.

Çünkü bunların bırakınız para saklayacak kutularını ve kasalarını giyecek ayakkabıları dahi yoktur.

Çünkü bunların Usame Kutub gibi dostları, Yasin El-Kadı gibi tanıdıkları, Muaz Kadı gibi arkadaşları, Tayyip Erdoğan gibi babaları bulunmamaktadır.

Haram okyanuslarında yüzen ve yakıtı rüşvet, dümeni alavere dalavere, pusulası sahtekârlık, yükü kaçak mallardan ve tayfası hırsızlardan oluşan gemi filoları da olmamıştır.

Türk gençliği aç ve açıktayken, işsiz ve güçsüzken Başbakan'ın çocukları kamu arazilerine çöreklenmekte, yetimlerin hakkını bol bol cebe indirmektedir.

Gençlerimizin özeline karışan, nasıl giyinip nasıl yiyip, ne içtiklerine müdahale eden, "Her üniversiteyi bitiren iş bulacak diye bir kaide yok." diyerek gelecek nesilleri tersleyen Başbakan, konu Bilal'i olunca neredeyse göğe merdiven dayayacak kadar iştahlı ve heyecanlı olmaktadır.

Evlatlarımız başlarını sokacak bir göz evi ancak hayallerinde görürken, Başbakan'ın kızı oğlu villa siparişi vermekte, nasıl bir saray istediklerini detaylı olarak yandaş iş adamlarına bildirmektedir.

Bugün adaletsiz, ahlaksız ve maneviyatız yönetim işsizliği çözmek için en ufak çaba göstermemektedir.

Başbakan için varsın Türk gençliği işsiz kalsın.

Başbakan için varsın Türk gençliği kahvehaneleri doldursun, yerinden yurdundan olsun, anadan babadan ayrı düşsün, muhtaç ve düşkün hâle gerilesin.

Bunlar önemsizdir.

Bu zihniyete göre önemli olan bakan çocuklarının çalıntı paralarla geleceklerinin garantiye alınmasıdır.

Önemli olan Bilal'in Karun kadar zenginleşmesi, soygunlarla küpünü taşırması ve Bilo Ağa seviyesine terfi etmesidir.

İşsizler feryat ediyormuş, gençler sızlanıyormuş, hayat pahalılığı engel tanımıyormuş, vatandaşlarımızın borcu gırtlağı aşıyormuş hiç kıymetiharbiyesi yoktur.

Ve bunlar Başbakan'ın umurunda değildir

İşsizlerimiz, yoksullarımız merak etmesin, borçlu kardeşlerimiz tasalanmasın; Milliyetçi Hareket Partisi hepsinin imdadına koşacak, hepsinin yardımına hızır gibi yetişecektir.

Tek yol MHP'dir.

Tek çare MHP'dir.

Tek ümit MHP'dir.

Tek başına MHP iktidarı her meseleyi kökünden çözecek ve tümüyle bitirecektir.

Tüm vatandaşlarım bize inansın, bize güvensin, dualarını bizden esirgemesin.

Hiç kimse umutsuz olmasın, mahzun durmasın, yılgın bakmasın.

Milliyetçi Hareket Partisi 45 yıllık tecrübesiyle Türkiye'yi pisten, kirden, rüşvetten, ihanetten temizleyecek, hakkın ve haklının tercümanı olacak, kargayı bülbül diye satmaya kalkanların oyunlarını bozacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

Kabul ve itiraf edelim ki Türkiye'miz uzunca bir süredir iç ve dış kaynaklı olumsuzlukların ve hasmane tutumların hedefindedir.

AKP hükûmeti iç politikada hüsran yaşamakla kalmamış, uluslararası ilişkilerde de tutunacak dal, yüz akıyla savunacağı ilişki ağı bırakmamıştır.

Bölgemizdeki tüm olaylar aleyhimize gelişmektedir.

Ülkemizin yaptırım gücü, caydırıcılık vasfı ağır hasar almış durumdadır.

Sözü geçen ülke propagandasından, sözü çiğnenen, sözü yerlerde sürünen bir konuma aşikar şekilde gelindiği ortadadır.

AKP hükûmetinin dış politikadaki hiçbir hesabı gerçekleşmemiştir.

Hiçbir planı işlememiş hiçbir projesi dikiş tutmamıştır.

Uluslararası ilişkilerde kaybedilen mevziler, kaçırılan fırsatlar, çarçur edilen itibar ve iddialar, fos çıkan taahhüt ve temenniler hükûmetin hanesine ayıp ve başarısızlık olarak kazınmıştır.

Türkiye artık yanıbaşındaki hadiselere dahi yön vermekten, tesir etmekten uzak bir ülke hâline gelmiştir.

Mısır'daki olaylar ortadadır.

Libya'daki çalkantılar malumumuzdur.

Irak ve Suriye'deki kontrolsüz ve millî güvenliğimizi sarsıcı hadiseler yumağı örtülemeyecek kadar alenidir.

Şu hazin tabloya bakınız ki Esad rejimi ölüm ve işkencelerine süratle devam etmektedir.

Masum siviller katledilmektedir.

Varil bombamaları halkın başına yağmur gibi yağmaktadır.

Patlayıcı yüklü araçlar ülkenin her yanında kol gezmekte, insan avına çıkan cellatlar dur durak bilmeksizin kan dökmektedir.

Bilindiği gibi, 2'inci Cenevre Konferansı da sonuç vermemiştir.

Esad yönetimi ile muhaliflerin masada buluşması katliamları durduramamış, aksine daha da şiddetlendirmiştir.

Dehşet ve nefret çemberi Suriye'yi kâbus filmlerini aratmayacak bir kıyıma sokmuştur.

ABD'li bazı yetkililer işgale uzanmayan baskı stratejisini ya da sınırlı olacak şekilde hava saldırısını dillendirmeye başlamıştır.

Suriye'deki puslu ve karanlık ortam en çok terör gruplarının ekmeğine yağ sürmüştür.

PKK sınırlarımızın hemen dibinde üç kantondan oluşan özerk bölge ilan etmiştir.

El-Kaide ise etki alanını artan bir şekilde yaygınlaştırma çabasına girmiştir.

Irak Şam İslam Devleti, Irak'ın Felluce ve Ramadi bölgesinde Irak ordusu ile çatışırken Türkmen kardeşlerimizin yaşadığı Kerkük'e bağlı Tuzhurmatu'ya kadar eylem sahasını genişletmiştir.

Hatta bu Türkmen kasabasının bazı semtlerini ele geçirdiğine dönük haberler kamuoyuna yansımıştır.

Maalesef Türkmen kardeşlerimiz iki ateş arasında kalmış, can derdine düşmüştür.

IŞİD terörünün, Suriyeli Türkmenlere yönelik mütecaviz ve alçak eylemleri yetmezmiş gibi, bu kez de Iraklı Türkmenleri hedefine alması caniliktir, canavarlıktır.

Başbakan Erdoğan olanları yalnızca seyretmektedir.

Türkmenlere yönelik cinayetler, Türkmenelinin toprak bütünlüğüne ve nüfus yapısına acımasızca kastedilmesi AKP'de herhangi bir tepki ve üzüntü yaratmamıştır.

Başbakan petrolün peşindedir.

Yeğen Barzani'yle sık sık görüşmekte ve menfaate dayalı dostluklarını ilerletmektedir.

Türkmenlerin teröre kurban gitmeleri, esarete düşmeleri Başbakan'ı rahatsız etmemektedir.

Soydaşlarımızın canı ve kanı üzerinden enerji nakil hatları inşa etmek, onların varlık mücadelelerine sırt çevirmek olabilecek en büyük gaflet en büyük yanlışlıktır.

Başbakan ve hükûmetinin birazcık utanması birazcık onuru varsa Suriye'deki terör gruplarına derhâl yardım ve desteği kesmesi şarttır.

Türkmenlere çevrilen namluları kırmak için aziz milletimiz hükûmetten atılganlık ve yürekli bir çıkış beklemektedir.

Kaybettiğimiz her Türkmen kardeşimiz bizim bir parçamız, farklı coğrafyalarda bulunsalar da büyük Türk milleti ailesinin doğal birer fertleridir.

Erzurumlu Dadaş'ımız neyse Kerküklü Türkmen'imiz odur.

Elazığlı Gagkoş'umuz neyse Tuzhurmatulu soydaşımız da aynısıdır.

Musul'da, Süleymaniye'de, Altunköprü'de, Erbil'de, Telafer'de, Halep'de, Humus'ta, Şam'da, Lazkiye'de yaşayan kardeşlerimizle, 76,5 milyon Türk vatandaşının kaderi birdir, beraberdir.

Toprağa düşen her Türkmen bedeni aynı zamanda Toroslar'daki bir ışığın sönmesi, Anadolu bozkırlarındaki parlaklığın silikleşmesi, Karadeniz yaylalarındaki yeşilliğin solmasıdır.

Başbakan şunu iyi anlamalıdır ki Türkiye Cumhuriyeti'nin savunması ve jeopolitik derinliği komşu coğrafyalardaki kardeşlerimizin bekasıyla doğru orantılıdır.

Bosna'yı nasıl yüzüstü bırakmayacaksak, Kâşgar'ı nasıl çaresiz saymayacaksak Kabil'i nasıl yalnız koymayacaksak Türkmenleri, canlarımızı, canan bildiklerimizi, gardaşlarımızı da aynı şekilde kendi başlarına terk edemeyiz, etmeyeceğiz.

Türkmenleri IŞİD zorbalığına, Esad zalimliğine, peşmerge terörüne, küresel vahşet senaryolarına yem etmeye kim kalkışırsa kalkışsın karşılarında mutlaka ki asil Türk milletini bulacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Yıllar geçse de siyasi iktidarlar değişse de tarihî Şark Meselesi'nin bir ara durağı olan Kürdistan konusu gündemdeki sıcaklığını hiç kaybetmemiştir.

Yıllardır büyük can ve mal kayıplarına neden olmuş bölücü terör ve siyasal bölücülüğün ihmal ve iradesizlikle mesafe aldığı da ortadadır.

Bugün hükûmetin ilerlemekte ısrarlı olduğu tehlikeli yol ve stratejik netice geride bıraktığımız bütün olumsuzluklardan çok daha vahim ve hayati bir sonucu karşımıza çıkarmaktadır.

Hâlihazırda ateş çemberinden geçmekte olan Türkiye Cumhuriyeti, devlet ve millet olarak bir beka sorunuyla yüz yüzedir.

Maruz kaldığımız suikastın hedefi, Türkiye'nin millî birliği ve kardeşliğidir.

Türkiye'yi etnik tuzakların içine çekmek isteyen küresel oyunun ve iş birlikçi aktörlerin niyeti her hâliyle gündemdedir.

Bu sinsi oyunun amacı, Türkiye'yi kimlik tahrikleriyle kavga ve iç çatışma ortamına çekerek geleceğini karartmak ve dönüşü olmayan bir düşmanlığı milletimiz içinde uyandırmaktır.

Kayıp ve karanlık süreçten ibret almış olması ve ders çıkarması gereken AKP hükûmetinin ise bu yıkım ve çözülme yolunda yürümekte ısrarlı olacağı anlaşılmaktadır.

Bölücü heveslere cesaret vermek, etnik tahriklere suskun kalmak ve daha vahimi bunlardan medet ummak Türkiye'nin millî birliğini, dirliğini ve kardeşliğini mahvedecek tarihî bir ihanettir.

Başbakan bu ihanetin içinde doludizgin ilerlemektedir.

30 yıllık PKK terörünün ana amacı Türkiye'nin toprak bütünlüğünü, bin yıllık kardeşliğini bozarak bağımsız Kürdistan'ı kurmaktır.

Bundan en küçük bir tereddüdümüz yoktur.

Irak'ın kuzeyinde kurulan peşmerge yönetimi Kürdistan'a giden yolda ilk etap olmuştur.

Suriye'nin kuzeyindeki özerk yapılanma ikinci etap olarak ortaya çıkmıştır.

Şimdi de tüm dikkatler Türkiye'ye yönelmiş, bölücüler, teröristler, hainler, iş birlikçiler, çözümcüler, şarlatanlar vızır vızır provokasyona girişmişlerdir.

İmralı canisinin kanlı fotoğrafları özgürlük kampanyası altında cilalanarak bilbordlarda sergilenmiştir.

Başbakan can dostunu, müzakere ortağını podyuma çıkarır gibi çıkarmış, Diyarbakır'ın birçok noktasında caninin fotoğrafıyla birlikte sözde "özgür önderlikle özgür yaşama" yazılı afişin asılmasına göz yummuştur.

Geçtiğimiz yılki Nevruz Bayramında kalabalıklara mektubu okunan bebek katili şimdi de Başbakan'ın yardım ve himayesiyle ihanet ajansında çektirdiği fotoğraflarıyla gündeme yerleşmiştir.

Teröristbaşı masumlaştırılmaya çalışılmaktadır.

Bu apaçık şekilde icra edilen, derin ve hain bir psikolojik harekâtın neticesidir.

Başbakan rüşvet ve yolsuzluk sürecinde kendisini yalnız bırakmayan, verdiği destek ve gösterdiği yakınlıktan dolayı çok duygulandığı terörist Öcalan'a şükran ve minneti karınca kararınca göstermiştir.

Anlaşıldığı kadarıyla Başbakan Erdoğan İmralı canisiyle pazarlıkları var gücüyle devam ettirmekte, siyasi geleceğinin ana hatlarını buna göre belirlemektedir.

Bu arada Meclisteki PKK'lılar AKP icazetiyle belirlenen gruplar hâlinde İmralı'nın yolunu tutmayı sürdürmektedir.

8 Şubat 2014 günü bu kapsamdaki 16'ncı ihanet buluşması da gerçekleşmiştir.

İmralı canisi maşaları kanalıyla anlamlı, derin müzakerelere geçilmemesi durumunda sürece katkı verme şartlarının ortadan kalkacağını sözüm ona ikazla bildirmiştir.

Buna karşılık Başbakan'ın çıtı bile çıkmamıştır.

Siyasi bölücüler öyle bir cüret kazanmışlardır ki kafalarının içinde ne varsa ulu orta beyandan kaçınmamışlardır.

TBMM Başkanlığına 12 maddelik "Toplumsal Barış ve Müzakere Kanun Teklifi" sunmaları bunun en açık ispatıdır.

Meclisteki PKK'lılar, bir yanda Toplumsal Barış ve Müzakere Bakanlığı kurulmasını isterken diğer yanda teröristlerin sosyal hayata kazandırılmasını yani affı dayatmışlardır.

Bir yanda pazarlıkların yasal statüye kavuşturulmasını, diğer yanda ise sözde barış sürecini izlemek ve ara buluculuk yapmakla

görevli yerli veya yabancı bir gözlemci heyetinin teşekkülünü istemişlerdir.

AKP hükûmeti ise bu PKK taleplerini "Önümüzde seçim var, bunu halka anlatamayız." diyerek zamana yaymıştır.

Bu sözlerden anlaşılacağı üzere, AKP prensipte PKK'ya ve İmralı canisinin beklentilerine tamam demiş, sadece zamanlama açısından kuşkularını paylaşmıştır.

Geldiğimiz şu günkü aşamada PKK-BDP ve AKP aynı karanlık emelin etrafında fikir ve emel birliği yapmış ve tüm hain yüzler böylece gün yüzüne çıkmıştır.

BDP'liler peş peşe özerklik konusundan bahsetmeye, 30 Mart'tan sonra bunun gerçekleşeceğine atıf yapmaya başlamışlardır.

Terörist Karayılan ise yönlerinin zafere dönük olduğunu arsızca açıklamıştır.

İhanetin dozu öyle artmış, kontrolü öyle kaçmıştır ki AKP'nin hazırladığı seçim bildirgesinde yerel yönetimler için özerlik vaadi bile yer bulmuştur.

Türkiye'nin Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'ndaki çekincelerini ve koyduğu şerhi AKP hükûmetinin tamamen kaldıracağı medyaya yansımıştır.

Anlayacağınız şerefsizlik diz boyudur.

Rezalette tüm eşikler aşılmıştır.

Vatan, bayrak ve millet düşmanları ittifak yapmıştır.

Canibaşının Kenya'da yakalanışının 15 inci yılında yapılan küstahlıklara, kepenk indirme eylemlerine, korsan gösterilere, şiddet sahnelerine, maskeli katillerin şehirlerde terör estirmelerine Başbakan henüz sesini çıkarmamıştır.

Bu Başbakan ki paralel yapılanma ezberleriyle milletimizi aldatıp aklını karıştırırken Türkiye çatır çatır bölünmektedir.

Doğu ve Güneydoğu'daki 15 ili kapsamına alan özerklik provalarına her gün bir yenisi eklenirken, bu Başbakan ona buna hain demekte, ihanet yakıştırması yapmaktadır.

Sayın Başbakan hain arıyorsan masada pazarlık yaptığına bak.

Hain istiyorsan Türkiye'yi satmaya ve üzerinde ameliyat ruhsatı vermeye hazırlandığın mihraklara odaklan.

Yetmiyorsa boyunca bir ayna bul, hemen karşısına geç, emin ol ki orada haini göreceksin.

Milletimin tüm güzel insanlarına, millî ve manevi duyarlılığı olan AKP'ye oy vermiş kardeşlerime açık açık buradan sesleniyorum:

Bundan böyle PKK dayatmalarının hayata geçirilmesinin psikolojik altyapısı hızlanacaktır.

Bu konuda köprü görevi görecek idari düzenlemeler çabuklaştırılacaktır.

Türk kavramının daha da engellenmesine yönelik girişimler çoğalacak ve İmralı canisinin hapishane koşullarının iyileştirilmesi, yeniden yargılanması ve arkasından da özgür kalması sağlanacaktır.

Başbakan bu tempo, kıvam ve ölçekte giderse Türkiye'nin üniter yapısını bozacak, özerkliği oldubittiye getirecektir.

PKK'nın siyasete taşınması için her namert adımı atacaktır.

Yasal ve anayasal düzenlemelerle Türk milleti etnik parçalara ayrılacak, son vatanımız alev alev yanacaktır.

Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'ncu maddesinin kaldırılması ve ana dilde eğitimin uygulanması bu vahim sürecin ara istasyonları olacaktır.

Millî kimliğimizin millî varlığımızın ve millî geleceğimizin dinamitlenmesi için her alçaklık sahnelenecektir.

Yerelden başlatılacak özerk yönetim kalkışması, hepinizin dikkatini çekerim ki bize vatan kaybettirecek, bizi milletten edecektir.

Türkiye'nin içine hapsedilmeye çalışıldığı bugünkü kıskaç, korkarız ki önümüzdeki dönemde daha da daralacaktır.

AB'nin dayatmaları ve ABD'nin tavsiyeleri önümüzdeki günlerde daha da artacak, bölücü tahriklerin daha da cesaret kazanmasıyla iç gerginlik çok tehlikeli boyutlara taşınabilecektir.

Ve yıllardır süregelen tahrikler, tam bir kaos ortamını karşımıza çıkaracaktır.

İmralı canisinin; "Bugüne kadar 50 bin kişi öldü, 500 bin kişi daha mı ölsün?" şeklindeki tehditvari sözleri yapılan kanlı hesapların varlığına işarettir.

Biz çok büyük acılara katlanarak bu coğrafyayı kendimize vatan yaptık.

Biz nice badireleri aşarak nice acıları göğüsleyerek bin yıllık kardeşlikte söz kestik, karar verdik.

Doğulusu, batılısı; güneylisi, kuzeylisi bir oldu, aynı tarih yastığına, aynı kader minderine birlikte baş koydu, birlikte oturdu.

Biz bu şekilde Türk milleti olduk.

Biz bu şekilde çağları devirdik, zorlukları erittik, saldırıları defettik, kem gözleri kovduk, imanımızla, inancımızla, birlikte yaşama ülkümüzle kahpe hesaplara karşı durduk.

Dilemez ve istemeyiz, ama gerekirse bu vatanı savunmak için her birimiz tıpkı Çanakkale'de ateşe ve mermiye kafa tutan etten duvar olmaktan çekinmeyiz, korkmayız.

Elinde küçücük yavrularımızın kanını taşıyan, vicdanı mezbahadan farksız olan teröristbaşı ve çetesi Türk milletini ne zannetmektedir?

Devletin hazinesini soymakla kalmayıp, milletin bağımsızlığını ve geleceğini ateşe atma kararlılığında olan köksüz ve kimliksiz yandaşlarla terörist sevdalısı Recep Tayyip Erdoğan Türkiye'yi nasıl hafife almaktadır?

Türk milletinin bu yükü taşımaya artık mecali kalmamıştır.

Bıçak kemiğe çoktan dayanmıştır.

Türkiye'nin Başbakan eliyle içine sürüklendiği bu ağır şartlar karşısında, millî bir seferberlik ruhuyla harekete geçmek her Türk vatandaşının kaçamayacağı tarihî bir görev ve sorumluluktur.

Bunun için 30 Mart ihanetin, çürümüşlüğün, müzakerenin, kötülüğün belinin kırılacağı, dananın kuyruğunun kopacağı bir an olacak ve sandıklar milletimizin ayağa kalkışına inşallah şahitlik edecektir.

Değerli Milletvekilleri,

İktidarda kirlenmiş ve yolsuzluğun dibine çakılmış bir zihniyet bulunmaktadır.

Başbakan Erdoğan ve hükûmetinin temiz, masum ve meşru hiçbir yanı kalmamıştır.

Rüşvet AKP'yi karartmıştır.

Yolsuzluk AKP'yi kaplamış ve her tarafını kapatmıştır.

Esasında Başbakan'ın insan içine çıkacak yüzü kalmamıştır.

Ancak yüzündeki deri öylesine kalındır ki utanmak şöyle dursun, hâlâ kendisi ve hükûmeti hakkındaki iddiaları komplo, paralel devlet, darbe laflarıyla bastırmaya uğraşmaktadır.

Başbakan Erdoğan yolsuzlukları, ayyuka çıkmış hırsızlıkları ret ve inkâr siyasetiyle öteleme çabasındadır.

Bunu yaparken aklı ve mantığı tanınmaz hâle getirmektedir.

Başbakan Erdoğan'ın rüşvet tanımından sonra, gündeme getirdiği yolsuzluk izahı da tam bir kara mizah örneğidir.

Kendisi yabancı bir gazeteye verdiği beyanatta şöyle demiştir:

"Ben yolsuzluk dendiğinde şunu anlarım; devletin kasası soyuluyor mu, soyulmuyor mu?"

Başbakan devletin kasasından alınan ve çalınan herhangi bir şeyin olmadığına kesin inancını dile getirmektedir.

Ayakkabı kutusundan çıkan 4,5 milyon doların ise Halk Bankasından alınan ya da soyulan para olmadığını iddia etmektedir.

Hakikaten de bu Başbakan şakacı bir adam olup çıkmıştır.

Yalan, dolan, inkâr, iftira, asılsız haber yayma, uydurma bilgi verme, tezvirat, gıybet, dedikodu, akla hayale sığmayacak yorumlarda bulunma Başbakan'ın karakteristik özellikleri arasına girmiştir.

Başbakan Erdoğan devletin kasasının soyulmasını yolsuzluk olarak tanımlıyorsa, meseleyi iyi anlamış demektir.

İşte bu %n yolsuzluğun içinde boğulmaktadır.

Devlet soyan, devlet arazilerini parselleyen, devlet ihalelerinden % alan, irtikâp ve nüfus ticaretiyle servetine servet katan birisine dünyanın her tarafında hırsız, vurguncu ve hortumcu denmektedir.

Telefonlarda parola parfüm ve maden işi diyen Başbakan'ın yakınları ve kadim dostları soyguncu değil midir?

Etiler'deki polis okulu arazisini önce Kiptaş'a devredip, ardından da talan düğmesine basmak yolsuzluk değil midir?

Bu arazinin Yasin El-Kadı'nın oğlu Muaz Kadı ve iş adamı Usame Kutub'un da ortakları arasında bulunduğu bir şirkete ihalesiz olarak verilme hazırlığı ve bu şirketin gizli hissedarları arasında Bilal Erdoğan'ın da yer alması yolsuzluk değil midir?

Başbakan'ın Etiler Polis Okulu arazisinin malum şirkete devri için İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanına emir vermesi yolsuzluk değil midir?

İranlı karanlık iş adamının, rüşvet kölesi yaptığı dönemin İçişleri Bakanına "Bana operasyon var mı?" sorusuna, bu bakanının

"Abicim rahat ol, öyle bir şey varsa senin önüne ben yatarım." demesi yolsuzluk değil midir?

Evet kimin nerede yattığı ve daha nasıl uzun yıllar yatacağı bellidir.

Bir bakan düşününüz ki rüşvetçiler buyurdu diye emniyet müdürlerinin hayatını karartacak kadar nevri ve gözü dönsün.

Bir Bakan düşününüz ki rüşvet alması yetmiyormuş gibi, haramın eseri olan özel uçakla umreye gitsin, kara para ve altın kaçakçılığı işinin ana üssü hâline gelsin.

Bir bakan düşününüz ki çantaların ve elbise kılıflarının içinde getirilen rüşvetlere tamah etsin, haysiyetini iki paralık yapsın.

Ve bir Başbakan düşününüz ki doğru bir işi olmasın, ne kadar uğursuz, hırsız, düzenbaz varsa etrafına toplasın.

Başbakan besmeleyle soygun yapacak kadar günahkâr olanların, Allah'ın selamıyla yolsuzluk gemisini yürütecek ve cebini dolduracak kadar münafık olanların koruyucusudur.

Görüyorsunuz, "17 Aralık Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturması" Başbakan ve hükûmetinin karşı ve kural tanımaz saldırılarıyla yıpratılmaktadır.

Başbakan'ın adalete yerleştirdiği adamları şüphelileri bir bir serbest bırakmaktadır.

Ayakkabı kutularında dolar hesabı açan ve hırsızlığa yepyeni bir ekol getiren Eski Halk Bankası Genel Müdürünün 57 gün sonra gelen tahliyesi her şeyi gözler önüne sermiştir.

İlave olarak 12 kişinin daha serbest kalması fazla söze gerek bırakmamıştır.

Önümüzdeki yakın vadede, malum bakan çocuklarıyla birlikte İranlı rüşvetçinin dışarıya çıkması kimseyi şaşırtmamalıdır.

Gelişmeler bunu göstermektedir.

Mahkemeleri ve savcıları terbiye eden, tehdit ve menfaat vaadiyle âdeta kılıçtan geçiren hükûmetten başka bir şey beklenmesi mümkün değildir.

Başbakan Erdoğan'ın kendi çocuğuyla birlikte bakan evlatlarının da 17 Aralık savcıları hakkında suç duyurusunda bulunacaklarını söylemesi, hırsızlığın ne kadar da pervasız hareket ettiğine en açık karine teşkil etmiştir.

Savcılar topyekûn görevden el çektirildikten, hukuka yandaş gölgesi düştükten, muhtemel yol kazalarından doğabilecek riskler ortadan kaldırıldıktan sonra Başbakan'ın Bilal'i ifadesini 42 günlük gecikmeyle lütfetmiştir.

Kamu arazilerinin etrafında fırıl fırıl dönen, iş adamlarının ve medya mensuplarının peşinden bir an olsun ayrılmayan bu evladımuhteşemin avukatı, tüm suçlamaların soyut iddia ve yorumlardan ibaret olduğunu savunmuştur.

Başbakan oğlunu tam korumaya almış, dokunulmazlıkla ödüllendirmiştir.

Ardından da rüşveti gizlemek için yandaş ve sözde âlimlerden fetvalar almıştır.

Allah'tan korkmaz, kuldan utanmazlar yolsuzluğa dini kılıf bulmak için her kılığa girmiş her değerlerini ayaklar altına almışlardır.

Değerli Arkadaşlarım,

Başbakan Erdoğan ve partisi yargıya operasyon yapmıştır.

TBMM'de kabul edilen HSYK düzenlemesi bunun en bariz delilidir.

Hukukçuların rejim krizi çıkar diye itiraz ettikleri, Cumhurbaşkanı'nın Anayasa'ya aykırı göndermeyin dediği, herkesin ağız birliği etmişçesine mahzurlarını dile getirdiği HSYK Kanun Teklifi Mecliste tekme, tokat ve dökülen kanlar eşliğinde kabul edilmiştir.

Bu aşamada şunu vurgulamalıyım ki Gazi Meclisteki şiddet ve dehşet sahnelerini kınıyor, kabalıkları ve saldırganlıkları milletimize havale ediyorum.

Şayet Sayın Cumhurbaşkanı sözünde durmaz ve sil baştan yazılan HSYK Kanunu onaylarsa yargı tamamen hükûmete bağlanmış olacaktır.

Kuvvetler ayrılığı ilkesi tümden rafa kalkacaktır.

Hâkimler ve savcıların akıbeti Adalet Bakanının iki dudağı arasında olacaktır.

Bizim 12 Eylül 2010 Referandumu sürecinde dile getirdiğimiz iki gizli gündemden birisi olan HSYK, yeni hâliyle daha da siyasileşecek, daha da iktidara rehin düşecektir.

Korkarım ki Başbakan Erdoğan HSYK'deki yeni yapılanmayla yargının tepesine başyargıç olarak oturacaktır.

İyice azacak, tek parti sultasının, tek adam devrinin son rötuşlarıyla birlikte ilamını yapacaktır.

Sayın Gül yetkisini kullanmalı, parti çıkarını değil, devletin ve milletin selametini düşünerek hareket etmelidir.

HSYK Kanunu Çankaya'dan mutlaka dönmelidir.

Aksi taktirde muhtemel tehlikeler çok fazladır.

Vicdanının sesini dinleyen ve adaletin sözcülüğünü yapan dürüst ve ahlaklı hukuk insanları da demokratik tepkilerini acilen göstermelidir.

Başbakan demokrasiyi darbelemektedir.

Başbakan adaleti yok etmektedir.

"Rüşvet ve Yolsuzluk Operasyonu"ndan yakayı kurtarabilmek için hukuku kurşuna dizmektedir.

Meclis gündemindeki yeni ve sözde demokratikleşme paketinin de sinsi niyetlere hizmet için kurgulandığı açıktır.

Bu kapsamda görüşülecek AKP teklifinde; özel yetkili mahkemelerin tümüyle kaldırılması planlamaktadır.

Gözaltı ve tutuklama kararında "kuvvetli suç şüphesi" yerine "somut delil" şartı getirilmesi amaçlanmaktadır.

Şüpheli ya da sanığın üstü, eşyası, iş yeri ya da evinde yapılacak aramaların "makul şüphe" yerine "somut delil"e dayandırılması düşünülmektedir.

Kişisel verilerin korunması amacıyla, bu verileri hukuka aykırı olarak kaydedenlere, yayanlara veya ele geçirenlere verilecek cezalar da artırılacaktır.

Takdir edersiniz ki bunların hiçbirinin demokrasiyle uzaktan ya da yakından alakası yoktur.

Başbakan için tek amaç yargıyı susturmak, rüşveti aklamak, yolsuzluğu gizlemektir.

Demokrasiyi ağızlarına dahi almaları haksızlık ve hakaretle aynı anlamda olanların paketlerle milletimizin gözünü boyama teşebbüsleri bu kez karşılık bulmayacaktır.

Türk milleti hırsızları görmektedir.

Türk milleti rüşvetçilerin farkındadır.

Türk milleti siyasi namuslarını kutulara koyanları çok yakında defterden silecek, Allah'ın izniyle siyasi enkaz yığını hâline getirecektir.

Muhterem Milletvekilleri,

Son günlerin en çok konuşulan konularından birisi de Kabataş hadisesidir.

1 Haziran 2013 günü, Gezi Parkı olaylarının sürdüğü bir ortamda, Kabataş'ta bir başörtülü kardeşimizin dövülüp tacize uğradığı yandaş basın ve bizzat Başbakan tarafından uzunca bir süre gündemde tutulmuştu.

Bu konuda öyle şeyler söylendi öyle ifrata ve tefrite varan suçlamalar yapıldı ki insanım diyen hiç kimse iddialar karşısında tarafsız kalamazdı.

Başörtülü bir kardeşimiz bebeğiyle birlikte 70 ila 100 kişilik bir kalabalığın hışmına ve ağır hakaretlerine uğramış, sanki işkenceye tabi tutulmuştu.

İleri sürülen ve propagandası yapılan tez buydu.

Başbakan konuyu Meclis grup toplantısına kadar taşımış, günlerce sakız gibi ağzında çiğnemiştir.

Sanki bu ülkede başörtülü kardeşlerime sistematik bir saldırı vardır.

Bu meselenin ayrıntısına girmeden şu kadarını söylemeliyim ki geçtiğimiz hafta Kabataş'taki olayın kamera görüntüleri ortaya çıkmıştır.

Ve hiç de söylendiği gibi bir saldırının olmadığı anlaşılmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı sıfatını taşıyan zat, konuyu enine boyuna incelemeden bu yalanın üzerine atlamış ve insanımızı birbirine düşman etmek için vicdansızca kullanmıştır.

Her şey netleştiğine ve Kabataş'ta herhangi bir saldırı olmadığı görüntülerle sabitleştiğine göre Başbakan çıkıp Türk milletinden özür dileyecek erdemi gösterebilecek midir?

Gezi Parkı'nda Türk gençliğinin tepkisini "Başörtülü hanımlara saldırdılar, camilerde içki içtiler." diyerek püskürtmeye çalışan ve

mütedeyyin insanlarımızın duygularını istismar eden bu batılın temsilcisi mertçe yanlış yaptım diyebilecek midir?

Yoksa iddia edilen saldırıdan beş gün sonra alınan ve son derece muamma olan Adli Tıp Raporu'na sarılmaya devam edecek kadar küçülecek ve kendisini hiç edecek midir?

Başbakan eğer rüşveti başörtüsüyle, yolsuzluğu maneviyat dolandırıcılığıyla saklayacağını hesap ediyorsa yanıldığını çok yakında anlayacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi hem başı açık hem de başı kapalı hanım kardeşlerimin siyasete malzeme yapılmasına şiddetle karşıdır.

Biz tüm hanımefendileri bozguncu, yıkıcı, nifak saçan hırsızlara karşı birleşmeye ve Allah için tavır almaya davet ediyoruz.

Başbakan çekirge misali bugüne kadar yeterince sıçramış, yeterince hoplamıştır.

Ama bundan sonra deniz bitmiş, kendisiyle birlikte ihanet ve soygun kervanı yoluna sonuna gelmiştir.

İmana istismar karıştıranlar, fesat katanlar, cehalet ekleyenler, kibir ve zulüm dahil edenler Allah katında da kul indide de yüz karası, günah kubbesi olmaktan kurtulamayacaklardır.

Değerli Arkadaşlarım,

30 Mart 2014 tarihînde yapılacak Mahallî İdareler Seçimlerine çok az bir süre kalmıştır.

Bu seçim Türkiye'nin en kritik demokratik imtihanı olacaktır.

Parti olarak aziz milletimizin tüm fertleriyle buluşuyor, siyasi çalışmalarımızı artan bir mücadele azmiyle sürdürüyoruz.

Gittiğimiz her yerde Milliyetçi Hareket Partisine yönelik teveccüh ve ilgiyi yakından görüyoruz.

En son olarak Muğla ve ilçelerindeki coşku seli bizleri çok gururlandırmış ve heyecanlandırmıştır.

Şimdi artık tüm mesaimizi seçim çalışmalarımıza verme vakti gelmiştir.

Bu itibarla 25 Şubat 2014 ila 25 Mart 2014 tarihleri arasındaki Meclis grup toplantılarımıza sahadaki yoğun çalışmalarımız nedeniyle ara veriyoruz.

Siz değerli milletvekili arkadaşlarımdan, seçim bölgelerinizde bulunarak vatandaşlarımızla kucaklaşmanızı ve herkese ulaşmanızı özellikle rica ediyorum.

Milliyetçi Hareket Partisinin 30 Mart'tan alnının akıyla çıkması için çok çalışacağınızdan şüphe duymuyorum.

Hepinize şimdiden üstün başarılar diliyorum.

Cenab-ı Allah yâr ve yardımcımız olsun.

Yolunuz açık olsun.

Sözlerime son verirken sizleri bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor yüce Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

08 Nisan 2014

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Sözlerimin başında hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

30 Mart Mahallî İdareler Seçimlerinin hazırlık ve propaganda dönemi münasebetiyle Meclis Grup toplantılarımıza bir süreliğine ara vermiştik.

Hatırlarsanız en son grup toplantımızı 18 Şubat 2014 Salı günü gerçekleştirmiştik.

Bu tarihten 47 gün sonra tekrar bir araya gelmiş bulunuyoruz.

Sonuçları itibarıyla yakın tarihîn en önemli Mahallî İdareler Seçimleri 30 Mart 2014 Pazar günü tüm yurdumuzda yapılmıştır.

Türk milleti mahallî idarelerde görev alacak yönetici ve temsilcilerini seçmek amacıyla sandık başına gitmiştir.

30 Mart'ta millî irade tezahür etmiş, tercihini yapmıştır.

Bu durum, sürekli olarak gölgelenmeye ve gevşetilmeye çalışılan demokrasimiz açısından sevindirici bir gelişmedir.

Ağır aksak da olsa gizli veya açık engellemeler de bulunsa, Türkiye'de demokratik mekanizmalar işlemekte, millet egemenliği varlığını sürdürmektedir.

Her türlü olumsuzluğa rağmen bu somut gerçekler geleceğimiz adına umut vericidir.

Bizi umutlandıran bir başka gelişme ise aziz milletimizin 30 Mart seçimlerine göstermiş olduğu ilgi ve yoğun katılımıdır.

52 milyon 695 bin 831 seçmenin yaklaşık % 90'nı sandığa gitmiştir.

Siyasal katılımın rekor düzeyde olması milletimizin egemenlik haklarına sahip çıktığının en açık en kati göstergesidir.

Diğer yandan 30 Mart seçimleri genel anlamda huzur ve sükûnet içinde geçse de yurdumuzun değişik yörelerinde meydana gelen kavga ve şiddet sahneleri maalesef ki hepimizi üzmüştür.

Özellikle Hatay ve Şanlıurfa'da seçimler nedeniyle çıkan anlaşmazlıklar öfkeye dönüşmüş ve sekiz vatandaşımızın hayatına mal olmuştur.

Demokrasinin mana ve ruhuyla bağdaşmayan kavga ve karışıklığın önümüzdeki seçim süreçlerinde tekerrür etmemesi en öncelikli dileğimdir.

Sandık savaş meydanı, ölüm kalım arenası değildir.

Demokratik tercihlerin düşmanlık üretmesi, ortaya çıkan neticelerin hazmedilme güçlükleri emin olunuz ki kardeşlik ve vatandaşlık hukukunu zedeleyecek, toplumsal çatışmaları teşvik edecektir.

Nihayetinde sandığın bir kaybedeni, bir de kazananı vardır ve bu da demokrasinin doğası gereğidir.

Tahammül gösterilmeyip cebrî yollarla sandıktaki irade karartılıp sakatlanırsa birlikte yaşama iradesi de ölümcül yara almaktan kurtulamayacaktır.

Temennim, 30 Mart'ın neden olduğu siyasi ve sosyal kamplaşmanın hafiflemesi, sağduyunun hâkim olması ve herkesin millî iradeye saygı duymasıdır.

Siyasi partilerin kutuplaşmayı besleyecek, ayrımcılığı cesaretlendirecek üslup ve politikalardan sakınmaları ve sakin olmaları ülkemizin hayrınadır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Yaşadığımız sorunların temelinde Türkiye'nin nasıl yönetildiğinden ziyade, kim ya da kimler tarafından yönetildiğinin, hangi zihin merceğinden bakıldığının ön planda olması yatmaktadır.

Artık başta siyaset kurumu olmak üzere, ülke yönetiminde pay ve sorumluluğu olan herkes şu konu üzerinde düşünmeli ve değerlendirmelerini netleştirmelidir:

Demokrasiyi çoğunluğun yönettiği rejim olarak mı, yoksa azınlıkta kalan grupların çoğunluk karşısında vazgeçilemez, ötelenemez, ihmal edilemez haklara sahip olduğu sistem olarak mı tanımlayacağız?

Sorgulamamız gereken bir başka konu ise demokrasinin adalet olmadan arzu edilen sonuçları verip vermeyeceği, beklentileri karşılayıp karşılamayacağı meselesidir.

Siyaset bir düzlemde mümkün olanı uygulamaya koyma çabası ise bir diğer zeminde mümkün olanın sınırlarını genişletme ve esnetme mücadelesidir.

Bu kapsamda olmak üzere, hukuk ve adalet ölçüleri fren ve denge işlevi görmektedir.

Unutmayalım ki demokrasi, adaletin tesisi için yeterli bir şart olmasa da en azından gerekli bir unsurdur.

Demokratik süreçlerin adalet ilkeleriyle çelişmemesi yönetimde istikrarı ve millî vicdanlarda itidali temin edecektir.

Demem odur ki demokrasinin sağlığı ve sürdürülebilirliği adaletle birebir irtibatlıdır.

Siyasi çoğunluk vasıtasıyla ve sandıktan alınan yetki kanalıyla adaletin sağlanması, ardında da yargı fonksiyonlarının devre dışı bırakılması eşyanın tabiatına ve insan olmanın derin kavrayışına elbette aykırıdır.

Bu %n 30 Mart'ı zafer havasına çevirenlerin, kazandık, başardık, yendik, fark attık diyerek mangalda kül bırakmayanların evvela bunu hatırda tutması lazımdır.

Kabul ediyoruz ki Mahallî İdareler Seçimleri öncesi ve sonrasıyla uzunca bir süre siyaset gündemini işgal edecektir.

Seçimlere katılan her siyasi parti meşrebine, mizacına, dünya görüşüne ve siyasetteki misyonuna göre bu seçimleri yorumlayacaktır.

30 Mart Mahallî İdareler Seçimlerini yalnızca sonuçları üzerinden analiz etmek, bitmiş bir futbol müsabakası hakkında ileri geri konuşmaktan, şöyle olsaydı böyle olurdu türünde vadesi geçmiş basit münakaşalardan farksızdır.

Türk milleti 30 Mart'ta siyasi aktörlere bir mesaj vermiştir. Bu doğrudur.

Türk milleti 30 Mart'ta bir tavır takınmış, sonuçta seçimini yapmıştır. Bu da kesindir.

Fakat daha önemlisi Türk milleti 30 Mart'a ayrı bir anlam yüklemiş, bugüne kadar benzerine rastlanmayan bir psikolojik ve sosyolojik atmosferde sandığa gitmiştir.

Ne olursa olsun, hangi tarafından bakarsak bakalım, 30 Mart'a; 17 ve 25 Aralık'ın gölgesi düşmüş, yeterli ve doyurucu değilse de tesiri dokunmuştur.

Başbakan Erdoğan, 30 Mart öncesinde "Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturması"nı püskürtmek amacıyla canını dişine takmıştır.

Telaşla üslubunun ayarını kaçırmış, siyaseti bulandırmıştır.

Her iddiayı peşin peşin reddetmiştir.

Yargıyı millî iradeye darbe vurmakla suçlamıştır.

Gezdiği, gittiği, konuştuğu her platformda paralelden girmiş, Pensilvanya'dan çıkmıştır.

Başbakan'a göre, devlet içinde yuvalanmış çeteler ve örgüt elebaşları harekete geçmiş, AKP hükûmetini ve Türkiye'yi hedef almıştır.

Haşhaşi, neoergenekon, virüs, sülük, vaiz lobisi, beddua lobisi, kan lobisi, çıkarcılar, ananasçılar, sahte peygamberler, alim müsveddeleri, telekulaklar, röntgenciler, kaset imalatçıları gibi ithamlarla önüne gelene saldırmış, karşısında kim varsa bindirmiştir.

Başbakan milletimize karşı çok acımasız, çok vahşi, çok kalleş bir psikolojik harekât yürütmüştür.

Başbakanlıkta kurgulanan algı operasyonlarıyla yalanı gizlemiş, rüşveti saklamış, yolsuzluğu örtmüş, para kasalarını hasıraltı yapmıştır.

Başbakan Erdoğan her sözünü, yolsuzluk ve rüşvet kisvesi altında Türkiye'nin millî değerlerine, millî kurumlarına, millî politikalarına saldırı düzenleniyor diyerek alevlendirmiştir.

Ayakkabı kutularından çıkan milyon dolarları görmezden gelmiş, ilgili Banka Genel Müdürüne "Saflık yapmış." diyerek arka çıkmıştır.

Hükûmeti rüşvet zincirleriyle bağlayan, bakan ve çocuklarını avucunun içine alan İranlı şarlatanı "hayırsever iş adamı" olarak tanımlamış ve cezaevinden çıkarmıştır.

17 Aralık'tan sonra istifa etmek zorunda kalan bakanlarını her fırsatta savunmuştur.

Başbakan bu pişkinlikte öyle bir noktaya gelmiştir ki çikolata kutularında milyon dolar rüşvet alan, Bakara-Makara diyerek yüce Kitap'ımızın kutlu ayetleriyle dalga geçen şahsiyetsiz eski bakanın dahi arkasında durmuştur.

Evdeki milyarları sıfırlamak amacıyla oğluyla yaptığı telefon konuşmalarını montaj, dublaj ve piyes sözleriyle yok saymıştır.

Başbakan Erdoğan yolsuzluk ve rüşvet iddialarını iftira, fitne, takiye, yalan, sabotaj, kirli eller, tuzak, komplo, suikast, uydurma operasyon, millete karşı kampanya olarak karalamıştır.

Anlaşılan bunda bir nebze de olsa başarı sağlamıştır.

Çünkü 30 Mart'tan çıkan sonuçlara baktığımızda rüşvetin ve yolsuzluğun sandığa yön verdiğini söylemek takdir edersiniz ki çok mümkün değildir.

Başbakan Erdoğan sözlerindeki ölçüyü öylesine kaçırmıştır ki rüşvet ve yolsuzluk operasyonunu Türkiye'ye, Türk milletine ve istiklalimize hasmane bir saldırı olarak göstermiştir.

Görünen odur ki bu tez, bu asılsız ve düzmece görüş milletimiz de karşılık bulmuştur.

Başbakan Erdoğan 17 ve 25 Aralık'tan sonra her ne hikmetse millî çıkarları millî bekayı millî güvenliği hatırlamış, sanal istiklal savaşçısı kesilmiştir.

Meydanlarda Yeni Türkiye hezeyanından bahsetmiştir.

Millî çıkarların hedef alındığını millî politikaların hedef yapıldığını, devletin ve milletin iç ve dış düşmanlarca kuşatıldığını yalana bin yalan katarak anlatmıştır.

Bilhassa Dışişleri Bakanlığında yapılan ve Suriye'ye muhtemel operasyonun konuşulduğu toplantının dinlenmesi ve sızdırılması Başbakan ve hükûmetinin elini güçlendirmiştir.

Devletin en mahremine giren casuslar, ajanlar, hainler bir bakıma AKP'nin değirmenine su taşımışlardır.

Devletin güvenliğini tehdit eden bu alçakça dinleme kaydının seçimlere çok az bir süre kala İnternet'e düşmesi bize göre AKP'nin hanesine yazmıştır.

Başbakan rüşvet ve yolsuzluk sürecini devlete ve millete saldırı olarak saptırmış, şimdilik bunda da muvaffak olmuştur.

30 Mart'tan çıkan sonuç ne olursa olsun, AKP hükûmeti;

- Türkiye'nin imajını bozmuş, itibarını sarsmıştır.
- Ülkemizin saygınlığıyla oynamış, helal kazancının peşinde olan milyonların hakkını yemiştir.
- Demokrasiye ket vurmuş, milletimizi aldatmıştır.
- Hırsızları kollamış, haram yiyenleri korumuş, milletin hazinesini hortumlamıştır.
- Hainlerle işbirliği yapmış, lafa değil soyguna bakmıştır.

Başbakan "Milet eğilmez, Türkiye yenilmez." dese de eğilen de yenilen de ortadadır.

Millî ekonomimizi sömüren, devleti söğüşleyen, millete küfreden intikam tugayları, yağma ve talana bel bağlayan çevreler 30 Mart'ta soluklanmış, rahat nefes almıştır.

Ama bu uzun sürmeyecektir.

Kimse merak buyurmasın, Türk milletinin kazanacağı günler yakındır.

Türkiye'nin ayağa kalkacağı, üzerindeki ağırlığı fırlatıp atacağı mübarek ve aydınlık zamanlar uzak değildir.

Başbakan Erdoğan ve partisi değil % 43, % 99 alsa da yolsuzluğun hesabını verecektir.

Sandık pisliğin temizleneceği bir yer değildir.

Sandık hukukun teslim olduğu, adaletin bozguna uğradığı, hırsızın, uğursuzun, arsızın meşruiyet elde ettiği aklama, paklama yeri de olmayacaktır.

Gün ola harman ola, şunu kararlı şekilde ifade etmek isterim ki rüşvet alıp verenler yargı önüne mutlaka çıkarılacaktır.

Hezimeti hizmet, ihaneti iffet, hırsızlığı hayır işi, rüşveti bağış, kaçakçılığı ihracat, melaneti marifet sayanlar eninde sonunda yakayı ele vereceklerdir.

Değerli Milletvekilleri,

30 Mart Mahallî İdareler Seçimlerinin kesin olmayan sonuçları bazı sorunlara ve kafa karışıklıklarına rağmen belli olmuştur.

Kararlı bir şekilde söylemek isterim ki bu seçimlerin galibi gerçekte Milliyetçi Hareket Partisidir.

Türk milleti Milliyetçi Hareket Partisinin sesini duymuştur.

12 Haziran 2011 Milletvekilliği Genel Seçimlerine göre oyunu arttıran tek parti Milliyetçi Hareket Partisidir.

Malumlarınız olacağı üzere, 30 Mart Mahallî İdareler Seçimleri genel seçim havasında geçmiştir.

Bu açık gerçeği Başbakanda doğrulamıştır.

Bu itibarla 30 Mart seçimlerini en son yapılan Milletvekilliği Genel Seçimiyle mukayese etmek tutarlı ve dengeli bir yaklaşımdır.

Partimize yönelik engellemeleri, içten ve dıştan yoğun baskı ve yönlendirmeleri ele aldığımızda ulaştığımız netice kayda değerdir.

Başarımızı sulandırmaya, anlamsızlaştırmaya, değersizleştirmeye kalkışanlar hiç kuşku yok ki hayal kırıklığına uğramaktan kaçamayacaklardır.

Bakınız, Türkiye genelinde partimizin oy sayısı 2011 seçimlerine kıyasla yaklaşık 2 milyon 200 bin artış göstererek 7 milyon 700 bin civarına varmıştır.

Bu oy miktarı 45 yıllık siyasi tarihîmizde bir rekordur.

Demek ki il genel meclisi ve büyükşehir belediye meclis üyeleri için kullanılan oyların % 17,8'i partimizin hanesine yazılmıştır.

Sorarım sizlere, Türkiye'nin bugünkü ortamında, siyasetin bu denli kutuplaştığı bir dönemde bu başarı değildir de nedir?

Gazete köşelerinde, İnternet sayfalarında, içimizden veya dışımızdan dedikodu imalatı yapan, MHP'ye kefen biçme iştahıyla, başarısız gösterme kurnazlığıyla yanıp tutuşan uyuşuk beyinler, sipariş kalemler nereye kadar gerçekleri çarpıtacaklardır?

Allah muhafaza ama, MHP'nin en ufak gerilemesi, en küçük kaybı bu çevrelere bayram havası yaşatacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisinin başarısızlığı için âdeta dua eden, dilek tutan, yaygara koparan, iddiaya giren, gıybet ve hakaret

kuyruğuna takılan kim varsa AKP'nin hafiyesi, PKK'nın gizli hizmetkârıdır.

Biz kutsal ittifakı, klonlanmış koalisyonu sekiz gündür takip ediyor ve niyetlerini de çok iyi görüyoruz.

Hayatlarında MHP'ye hayrı dokunmamış, anılarımızı paylaşmamış, ülkülerimizi anlamamış, mücadelemize katılmamış, katılsa bile hep kenarda durmuş zihniyeti kömürleşmiş, kalbi taşlamış güruh kendilerine başka meşguliyet bulmalıdır.

Milliyetçi Hareket Partisinin başarısını çekemeyenlerin seçimden aldığımız desteğe kulp takmaya çalışması, tartışma ve hizip çıkarma arayışları boş bir çabadır.

Ve mutlaka da terse dönüp sahibini vuracaktır.

Bizim üzerinde durduğumuz bir diğer husus ise ittifak söylentileridir.

Bazı sözde aydın, kiralık yazar ve omurgasını kaybetmiş isime göre MHP ile CHP 30 Mart'ta ittifak yapmıştır.

Bu hayasız ithamın tutacak ve ciddiye alınacak hiçbir yanı yoktur.

Milliyetçi Hareket Partisi ittifakı yalnızca büyük Türk milletiyle yapar ve yapmıştır.

Bunun dışındaki her söz her beyan her açıklama tezvirattır, bühtandır ve terbiyesizliktir.

Cemaatle hükûmet arasında mekik dokuyan, korkudan 30 Mart'tan sonra birdenbire MHP'ye yüklenen ve bu şekilde AKP'nin

sempatisini kazanmayı uman kimliksiz ve köşesi olmayan kalemlerin hakkımızda ileri geri konuşmaları ise sadece gürültü kirliliğidir.

Medya maskaralarının, AKP beslemelerinin MHP'ye akıl verme teşebbüsleri, karalama ve itibarsızlaştırma senaryoları esasen düştükleri çukurun derinliğine bariz kanıttır.

Bunların çapları, kıratları, zekâ düzeyleri, bilgi dağarcıkları bizimle boy ölçüşecek, laf yetiştirecek evsafta, seviyede ve klasmanda değildir.

Bu zevat önce adam olmayı öğrenmelidir.

Nerede durduklarını, kimin yanında olduklarını ve kimlerin kılıcını salladıklarını belirlemelidir.

Ve tabii olarak karakter sahibi olmayı hedeflemeli ve sonra vakit kalırsa şahsım ve partimiz hakkında fikir ileri sürmeyi göze almalıdır.

Bilinsin ki kimi zaman AKP'yle kimi zaman CHP'yle bizi bir tutan, aynı karede gösterme densizliğine soyunan ahlaksızlar sabırlarımızı zorlamaktadır.

AKP'nin kapısında nöbet tutan bostan korkuluklarının bize söyleyeceği söz olamayacaktır.

CHP'nin teknesine binip de hâlâ etrafımızda dönen, akıl çelici kampanyalarla dava arkadaşlarımız üzerinde siyaset manevraları yapan fırıldaklara kanacak kimseler de kalmamıştır.

30 Mart'ta özellikle Ankara ve İstanbul'da MHP'nin zayıflaması üzerine kurulan siyaset denklemini, tarafları gün gibi açık olan bayat projeyi etraflıca gördük ve şahit olduk.

Türkiye'yi iki partili kulvara sokmak için MHP'nin erimesini bekleyen hain niyetler 30 Mart'ta bizi tökezletmek ve yıldırmak için var güçleriyle mücadele ettiler.

Bunun bir ucunda AKP, diğer ucunda süt kardeşi CHP ve içimizden devşirilenler yer almıştır.

Biz bunları çok yakından takip ettik.

İçimize kadar sokulmuş olanları da elbette tespit ettik, ediyoruz.

Aziz dava arkadaşlarımın tercihlerine duygusal saiklerle, korku seansları düzenleyerek vicdan istismarı yaparak kimlerin ambargo koymak için çırpındığının da farkındayız.

Milliyetçi Hareket Partisi; 45 yıllık siyasi mazisinde buna benzer birçok ayak oyunu, düzen, kumpas ve provokasyonla yüze yüze kalmıştır.

Hamdolsun ki Milliyetçi-Ülkücü Hareket dün olduğu gibi bugün de tüm oyunları bozacak, tüm düzenekleri harabeye çevirecektir.

Hızımızı yavaşlatmaya çalışanlar tozumuzda boğulacaktır.

Bizi AKP-CHP arasına sıkıştırmaya görevli olanlara tavsiyem, akıllarını başlarına almaları ve etrafımızda fazla dolaşmamalarıdır.

Değerli Arkadaşlarım,

30 Mart'ın sonucunda AKP'nin 2011 seçimlerine göre oy sayısındaki azalma 2 milyon 100 bini bulmuştur.

Bilhassa iktidar partisinde umduğunu bulamayan, yaşananlara tepki gösteren, artık yeter diyen aziz vatandaşlarım Milliyetçi Hareket Partisini tercih etmişler, saflarımızda toplanmışlardır.

İnanıyorum ki AKP'den kopmalar hızlanacak ve MHP'ye yönelecektir.

CHP her türlü zorlama ve çirkefliğe rağmen yerinde saymış, esasen de bir varlık gösterememiştir.

Milliyetçi Hareket Partisi tüm seçim çevrelerinde ipi ya önde göğüslemiş ya da ikinci sırada yer almıştır.

Şunu gönül huzuruyla ve tam bir iddiayla belirtiyorum ki Milliyetçi Hareket Partisi iktidarın yegâne alternatifi olduğunu 30 Mart seçimlerinde tescil ettirmiştir.

Biz manşetleri yenerek düzmece anketleri aşarak üzerimizdeki hesapları bozarak 30 Mart'ta başarı sağladık.

Emrimizde devletin imkânları yoktu.

Yalnızca büyük milletimize inandık, yalnızca milletimizin vereceği karara güvendik.

Vatanımızı il il, ilçe ilçe, belde belde dolaştık, karış karış gezdik.

Buradan Milliyetçi Hareket Partisine oy vermiş kardeşlerime şükranlarımı sunuyorum.

Millî ve manevi değerlere sahip çıkan tertemiz millet evlatlarına en içten sevgilerimi gönderiyorum.

MHP'ye bir nedenle oy vermemiş, ama mesajlarını duymuş ve kalbinin bir köşesine koymuş vatandaşlarımı saygılarımla selamlıyorum.

Yakalarında rozetimizi taşıyan, Üç Hilale ümit bağlayan, gönüllerinde vatan ve bayrak aşkını barındıran, ellerinde bayrağımızı sallayan, konvoylarımıza katılan,

Sokak aralarından, caddelerden, meydanlardan heyecanlarını gösteren, bize kucağını açan, AKP ve CHP'nin kutuplaştırıcı sözlerine aldırış etmeyen, millî devlet, milliyetçi Türkiye, bin yıllık kardeşlik, birlik, dirlik ve bölünmez bütünlükte karar kılan,

Dik baş, tok karın ve mutlu yarın sözümüze güvenen aziz milletimizin muhterem fertlerine gönül dolusu selam ve dualarımı bildiriyorum.

Partimizin değişik kademelerinde bulunup da canhıraş bir şekilde çalışan değerli dava arkadaşlarıma ve siz muhterem milletvekillerine teşekkür ediyorum.

Şunu da belirteyim ki elde ettiğimiz neticeyle yetinmemiz mümkün değildir.

Bundan sonra kararlı bir şekilde eksikliklerimizi gözden geçireceğiz.

Milletimizin daha fazla desteğini niçin alamadığımızın ısrarlı şekilde cevabını arayacağız.

Her ihtimalin üzerine giderek önümüzdeki seçim süreçlerine sıkı bir şekilde hazırlanacağız.

Atıl kalan, hedeflerin gerisine düşen, enerjileri ve hevesleri yetişmeyen teşkilatlarımızı baştan ayağa gözden geçireceğiz.

Allah'ın izniyle iktidar olacağız, milletin ve tarihîn yüklediği millî sorumluluğu harfiyen yerine getireceğiz.

Değerli Milletvekilleri,

30 Mart Mahallî İdareler Seçimlerinden sonra sandıklardan yayılan şaibeler, dalga dalga büyüyen itirazlar, seçim hileleriyle ilgili yorumlar epey konuşulmuş ve konuşulmaya da devam etmektedir.

Sandık sonuçlarının tartışmalı olması demokrasinin özüyle ve millî iradenin temsiliyle kesinlikle uyumlu değildir.

Mesela Ağrı'da il merkezindeki seçimler iptal edilmiştir.

Bazı ilçe ve beldelerde de seçimlerin yenilenmesine karar verilmiştir.

Yine bazı illerde gerilim bitmemiş, Yüksek Seçim Kuruluna kadar sirayet etmiştir.

Ayrıca oy sayımına dönük itirazlar bir kısım il, ilçe ve beldelerde sonuç vermiş, belediye yönetimleri el değiştirmiştir.

Geçersiz oyların çokluğu, bir haftadır süren hengâme ve pis kokuların yayılması bir yönüyle 30 Mart'tan çıkan demokratik neticeyi de ister istemez sorgulatmıştır.

Şu tesadüfe bakınız ki 30 Mart akşamı oyların sayımı sırasında 41 ilde görülen elektrik kesintisi herkesi kuşkulandırmıştır.

Hükûmet üyesi bir bakanın yaşanan elektrik kesintisini trafoya giren kedilere yüklemesi milletimizin aklıyla dalga geçmek olarak tarihe geçmiştir.

Herhâlde kedilere dava açılması gündemdedir ve trafolar Başbakan'ın adamları tarafından kuşatılmış olsa gerektir.

Allah'tan, doğadaki vahşi hayvanlar baraj sularını içip bitirmemiş, enerji nakil hatlarını kuşlar kemirmemiş, termik santrallerine

meteor taşı düşmemiş, sadece paralel kediler suçlanarak vaziyet kurtarılmıştır.

AKP hükûmeti çok yakında yaşanan aksaklıkları, sandıklardaki şayiaları dünya dışı varlıklara ihale ederse kimse şaşırmamalı ve hayrete kapılmamalıdır.

Seçim sandığı üzerindeki sis perdesi acilen aralanmalıdır.

Çünkü sandık milletin namusudur.

Namusa el uzatan, sandıklarda yolsuzluk yapan kim varsa teşhis edilip en ağır şekilde cezalandırılmalıdır.

Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye'nin iç ve dış sorunları artmaktadır.

Bölgesel meseleler tehlikeli bir eşiğe dayanmıştır.

Ukrayna'da yaşanan trajik ve kabul edilemez Rus zorbalığı, bundan kaynaklanan Kırım'ın perişanlığı hepimizi tedirgin etmektedir.

Kırım bir oldubittiyle Rusya'ya bağlanmıştır.

Akmescit'e hüzün çökmüştür.

Soydaşlarımız yaslı ve endişelidir.

Kırım Türklüğü zulmün ve esaretin pençesindedir.

Kırım Yarımadası'nda tansiyon zirvededir.

Ukrayna'da savaş çanları her gün biraz daha yoğun çalmaktadır.

Bu ülkenin doğu ve güney kentlerinde ayaklanan Rus yanlısı gruplar devlet binalarını işgal etmektedir.

Rusya'nın muhtemel askerî müdahalesi bölgesel gerginliği tırmandıracaktır.

Öte yandan Türkiye'nin Suriye'yle ilişkileri pamuk ipliğine bağlıdır.

Başbakan Erdoğan, 30 Mart akşamı balkondan yaptığı konuşmasında Suriye'yle savaşta olduğumuzu söylemiştir.

Ve bu iddia çok fazla kamuoyunda konuşulmamıştır.

Başbakan, balkondan Rıza Zarrap'ın, millete küfreden yandaş işadamlarının, İmralı canisinin, Barzani'nin, rüşvetçilerin, yolsuzluğa bulaşanların, yanına aldığı hanedan mensuplarının nam ve hesabına konuşurken savaşa girdiğimizi de haykırmıştır.

Sayın Başbakan, Türkiye, Suriye'yle ne zaman savaşa girmiştir?

Savaş kararını alacak TBMM'nin niçin bundan haberi yoktur?

Sayın Erdoğan, söyler misin bize, savaş kararını kimlerle konuştun, kimlere söz verdin, nasıl bir tezgâha düştün?

Sen Türk milletini ne zannediyorsun?

Türkiye'yi kafana göre savaştırıp, canının istediğiyle dövüştürmek mi istiyorsun?

Bu nasıl bir aymazlık bu nasıl bir düşüncesizlik bu nasıl bir sorumsuzluktur?

Milletimizin sorunları çözüm beklerken Başbakan 110 güne yakın bir süre içinde paralel örgüt avına çıkmış, çiftçiyi, esnafı, memuru, emekliyi, işçiyi, sanayiciyi kaderine terk etmiştir.

Meğerse bir de savaşa girmişiz de haberimiz olmamıştır.

Başbakan derhâl sözlerine açıklık getirmelidir.

Türkiye Kaddafi'nin çadır devleti, Saddam ve Esad'ın Baas rejimine sahip değildir.

Başbakan durduk yere kalkıp da Türkiye'yi savaşa sokamaz, savaşa itemez.

Değerli Milletvekilleri,

30 Mart Mahallî İdareler Seçimleri tamamlanır tamamlanmaz Cumhurbaşkanlığı seçimiyle ilgili görüşler de gün yüzüne çıkmıştır.

Türkiye önündeki ikinci seçim güzergâhına sabitlenmiş, siyaset ikinci imtihan sahasına dümen kırmıştır.

Cumhurbaşkanı Sayın Gül'ün "Vakit geldi." sözü âdeta işaret fişeği olarak kabullenilmiştir.

AKP cenahından peş peşe gelen açıklamalardan Çankaya Köşküne en güçlü adayın Başbakan Erdoğan olduğu anlaşılmıştır.

Sayın Gül ise adaylığın aralarında görüşmeyle halledileceğini ifade ederek zımnen ben de varım mesajı vermiştir.

Başbakan Erdoğan Azerbaycan ziyareti öncesinde Sayın Gül ile görüşlerini paylaşacağını ifade etse de 30 Mart'la beraber Cumhurbaşkanlığına sıcak baktığını şifreli sözlerle ima etmiştir.

Türkiye, hâlihazırda Cumhurbaşkanlığı seçim takviminin başlamasına 82 gün kala "Gül mü, Erdoğan mı?" sorusuna kilitlenmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın aday olması hâlinde Sayın Gül'ün buna saygı duyacağı ve kendisinin de Bayburt Modeli olarak dillendirilen

bir yöntemle milletvekili yapılıp Başbakanlık koltuğuna oturtulacağı AKP'li bazı isimlerce projelendirilmektedir.

Yani ağzı olan konuşmaktadır.

Canı sıkılan Cumhurbaşkanlığı seçimi hakkında ahkâm kesmekte, rol biçmekte, kamuoyu oluşturmaktadır.

Gelişmelerden çıkardığımız sonuç şudur ki Cumhurbaşkanlığı seçimini yapmak bile aslında gereksiz ve zaman kaybıdır.

Sayın Gül ile Başbakan Erdoğan aralarında anlaşmaları hâlinde her şey netleşecektir.

Anlaşamadıkları takdirde Cumhurbaşkanlığı makamına oturacak kişinin kurayla bile belirlenmesi ihtimal dahilindedir.

Demokrasiyle yönetilen bir ülkede peşin yargılarla iki kişinin keyfine ülkeyi teslim etmek olmayacak bir şeydir.

Yaklaşık 77 milyon nüfusu olan Türkiye'de, Cumhurbaşkanlığı'na iki şahsiyetin layık görülmesi milletimizin egemenlik ve tercih haklarını bir defa hiçe saymaktır.

Buna da hiç kimsenin hakkı yoktur.

Biz Cumhurbaşkanlığı meselesini konuşmak için daha erken olduğu kanaatindeyiz.

İttifak söylentilerini de çok çiğ ve ham değerlendirmeler olarak görüyoruz.

Bizim açımızdan kimin Cumhurbaşkanı olacağı bir yana, nasıl birisinin bu önemli makama layık olduğu çok daha önceliklidir.

Bilelim ki 10 Ağustos'ta ilk turu yapılacak Cumhurbaşkanlığı seçimi de Türk demokrasisi için çok önemli bir sınav olacaktır.

Cumhurbaşkanlığı seçimi ile arkasından 7 Haziran 2015 tarihînde yapılması güçlü ihtimal olan 25. Dönem Milletvekilliği Genel Seçimleri iç içe geçmiş ve birbirlerini doğrudan etkileyen bir organik mahiyet kazanmıştır.

Türkiye'de çok partili siyasi hayata geçilmesinden bu yana Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde zaman zaman sancılı süreçler yaşanmıştır.

Ancak, önümüzdeki Cumhurbaşkanlığı seçimi, geçmiş örneklerine benzer şekilde bir krize dönüşme potansiyeli de taşımaktadır.

Nitekim bu konunun aylar öncesinden siyasi gündemin merkezine oturması ve yapılmakta olan siyasi ve hukuki meşruiyet tartışmaları bunun somut bir göstergesidir.

Parti olarak nasıl bir Cumhurbaşkanı istediğimizi geçmişte çok defa gündeme getirdik ve aziz milletimizle görüşlerimizi paylaştık.

Hatırlatmak isterim ki 11 Ocak 2007 tarihli basın toplantımızda aynen şunları ifade etmiştim:

"Cumhurbaşkanı, devletin başı olarak Türkiye Cumhuriyeti'nin ve Türk milletinin birliğini temsil etmektedir.

Bu bakımdan, bu yüce makama seçilecek şahsiyetin geçmişi, siyasi hüviyeti ve temsil ettiği zihniyet hayati önem taşımaktadır.

Bu çevrede, bu şahsın her türlü şaibeden uzak temiz bir sicile sahip olması vazgeçilmez bir ön şarttır.

Hakkında çok ciddi iddia ve dosyalar bulunanların, geçmişlerinin hesabını vermeden ve aklanmadan bu göreve talip olmaları düşünülemeyecektir.

Cumhurbaşkanlığı makamı, bu hesaptan kurtulmak için bir sığınma limanı olarak görülemeyecektir."

25 Şubat 2007 tarihînde İzmir'de düzenlediğimiz 1.Bölge İstişare Toplantımızda aynen şöyle demiştim:

"Kendisine taraf olmayan vatandaşlarımızı ağır bir üslupla ve argo kullanarak hakaretamiz sözlerle eleştiren,

Cumhuriyet'in temel kurumları ile çatışma içinde olan ve bürokrasiyi sürekli aşağılayan,

Hakkında çok ciddi iddia ve dosyalar bulunan, geçmişlerinin hesabını veremeyen ve aklanamayan,

Türkiye'nin millî değerleriyle derin sorunlar yaşayan ve Türk milleti sözünü ağzına almamak için "Türkiyelilik" gibi hezeyanların savunucusu olan,

Anayasa'mızın değişmez ilkelerini sorgulayan, lekeli ve özürlü siyasi sicile sahip bir şahsiyetin bu yüksek makama her şeyden önce ahlâken ve vicdanen yükselmesi mümkün değildir.

Şayet bu liyakatsizliğine rağmen bir şahıs, elindeki sayısal gücü kullanarak bu makama sığınmaya çalışırsa, oradan indirmenin yolu vatana ihanetten Yüce Divana yollamak olmalıdır."

25 Mart 2007 tarihînde İstanbul'da düzenlediğimiz 4.Bölge İstişare Toplantımızda aynen şunlardan bahsetmiştim:

"Hatırlatmak isteriz; Türkiye Cumhuriyeti'nin Cumhurbaşkanlığı makamı; Atatürk'ün seçilmesi ile birlikte, Kurtuluş Savaşı kahramanlığının simgelendiği kutlu bir yer olmuştur.

Buraya heves eden Başbakan'ın seçimi hâlinde Çankaya, ne ile ve hangi erdemle temsil edilecektir?

Kendi çiftçisinin "anasına" hakaret eden,

Mehmetçiği "yan gelip yatmakla" suçlayan,

Aziz şehitlerini "kelle "olarak tanımlayan,

Bölücü katile "sayın" diyen,

Milletimizi "kimliksiz" yapmaya çalışan,

Hakkındaki suçlardan aklanamayan Başbakan, bu sabıkalarından hangisi ile anılacaktır?

Çankaya'da, taviz ve teslimiyet mi, bağımlılık ve ilkesizlik mi, peşkeş çekme ve iş birlikçilik mi, argo ve hakaret mi? Hangisi temsil edilecektir?"

6 Mayıs 2007 tarihînde Erzurum'da düzenlediğimiz 8.Bölge İstişare Toplantımızda şu görüşlerimi aziz milletimizle paylaşmıştım:

"Türkiye Cumhuriyeti'ne Cumhurbaşkanı olacak şahsın;

Türkiye'nin bütünlüğü ve Türk devletinin millî ve üniter yapısını temsil ve taşıma konusunda milletimizde tereddüt bırakmayacak bir fikri maziye,

Cumhuriyet'imizin kurucu felsefesini özümsemiş, geçmişinde Cumhuriyet'in temel değerlerine samimiyet ve sadakati hakkında kuşku bırakmayacak bir millî duruşa,

Türk milletinin birlik ve beraberliğini, millet olma hasletlerini ve yüksek kültürünü benimseme konusunda mutlak güvenilecek ilkeli, berrak ve açık bir düşünce yapısına,

İlkeli, dürüst, şaibesiz ve manevi değerlere saygılı hüviyeti ile tebarüz etmiş, demokrasinin ilkeleri konusunda tam duyarlık ve kararlılığa sahip bir şahsiyet olmalıdır."

Milliyetçi Hareket Partisi bugün de aynı fikirdedir, bugün de aynı noktadadır.

Cumhurbaşkanlığı makamına ilkesel bakışımız değişmemiştir.

Demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti olan Cumhuriyetimizde 29 Ekim 1923 tarihînden bugüne kadar 10 Cumhurbaşkanı görev yapmış, 11'incisinin görev süresi de devam etmektedir

Türk milleti kral seçmeyecek, sultan atamayacak, emir tayin etmeyecek, özgürlük ve demokrasiye mütecaviz bakan bir diktatör muavinine koltuk ihdas etmeyecektir.

Peki, ne yapacaktır?

Cumhuru temsil edecek, Cumhuriyet'in anlam ve birikimlerine sadakatle bağlı kalacak, millî kimliğe saygı duyup benimseyecek, hakkında hiçbir şaibe olmayan tertemiz bir isme Cumhurbaşkanı olma şerefini verecektir.

Devletin en tepesinde bulunan kutlu görevi sulandırmaya, ayağa düşürmeye, karanlık niyetlere tapulamaya kimsenin gücü de yetmeyecektir.

Buradan muhataplarına ilan ediyorum ki;

Önce özerkliğe, arkasından Kuzey Kürdistan'a açık kapı bırakandan Cumhurbaşkanı olmaz.

Türkiye'yi birbirine düşürmeye azmedenden, toplumu kamplara ayırandan Cumhurbaşkanı olmaz.

Şehitlerin vebalini ve kanını taşıyan bebek katiliyle müzakere yapandan, teröristlere kucak açandan Cumhurbaşkanı olmaz.

Vatanı bölme, milleti 36'ya ayırma hedefinde olandan Cumhurbaşkanı olmaz.

Twitter'i engelleyen, Youtube'u kapatan, kişisel hak ve hürriyetleri budayandan Cumhurbaşkanı olmaz.

Hukuka saldırandan, adaletten kaçandan, rüşvetçilere ve hırsızlara kol kanat gerenden Cumhurbaşkanı olmaz.

Villalara balya balya dolar yığandan, kamu arazilerini zimmetine geçirenden, evdeki parayı sıfırlarken haysiyet ve inandırıcılığını da sıfıra düşürenden Cumhurbaşkanı olmaz.

TSK'ye kumpas kurandan başkomutan olmaz.

Türklüğü reddeden, T.C. yi silen, milliyetçiliği ayaklar altına alan bir inkârcıdan Türkiye'ye cumhurbaşkanı olmaz, olamaz, olamayacaktır.

Kısacası iki yanlıştan bir doğru çıkmaz, tekeden süt sağılmaz, balda tuz bulunmaz, suda ateş yanmaz, Recep Tayyip Erdoğan'dan da Cumhurbaşkanı olmaz.

Siyasi görüşü, fikrî aidiyeti, mezhebi ve yöresi ne olursa olsun, ister AKP'li ister MHP'li isterse de CHP'li olsun her vatan evladı cumhurbaşkanı olabilir, ne var ki Recep Tayyip Erdoğan olamaz, milletin terazisi bu sıkleti çekmez.

Değerli Arkadaşlarım,

25'inci dönem Milletvekilliği Genel Seçimleri normal süresi içinde 7 Haziran 2015 tarihînde yapılacaktır.

8 Nisan itibarıyla seçimlere 425 gün kalmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi bugünden itibaren 25. Dönem Milletvekilliği Genel Seçimleri için çalışmalarını başlatmış ve heyecanla yola koyulmuştur.

Siz değerli milletvekili arkadaşlarımın ve partimizin her seviyesinde görev alan dava arkadaşlarımın gayret ve çabalarını misliyle artıracağına inancım tamdır.

Mahallî İdareler Seçimlerine 431 gün kala, 24 Ocak 2013 tarihînde Söğüt'ten attığımız tohumlar 30 Mart'ta meyvesini vermiştir.

Yine ecdadımızın aziz hatıralarından güç ve feyz alarak 12 Nisan 2014 tarihînde Söğüt, Domaniç ve Dumlupınar'a gidip; belediye başkanlarımıza tebrik, teşkilatlarımıza takdir ve vatandaşlarımıza da teşekkür ziyaretinde bulunacak ve yolumuza emin adımlarla devam edeceğiz.

Kuruluşumuzun ve kurtuluşumuzun tarihî anılarından ilham alarak mücadelemizi tüm vatan sathına aşkla, sevdayla ve inanmışlıkla yayacağız.

Kazanacağız, başaracağız ve Milliyetçi Hareketin iktidar vizesini büyük milletimizden inşallah alacağız.

Millî iktidar, güçlü devlet, kudretli millet hedefimizdir.

Allah yolumuzu açık etsin, yâr ve yardımcımız olsun.

Bu düşüncelerle konuşmama son verirken hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

15 Nisan 2014

Muhterem Milletvekilleri,

Kıymetli Misafirler,

Değerli Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis grup toplantımızın başında sizleri sevgi ve saygılarımla selamlıyor, en iyi dileklerimi sunuyorum.

Sizlerle paylaşmayı düşündüğüm konu başlıklarına ve ülke gündemini işgal eden iç ve dış gelişmelere paralel şekilde, idrak etmekte olduğumuz Kutlu Doğum Haftasının anlam, önem ve teması hakkında bazı değerlendirmelerde bulunmak istiyorum.

Bir kez daha Kutlu Doğum Haftası'na kavuşmanın manevi lezzetini derinlerimizde hissediyor ve yaşıyoruz.

Âlemleri rahmet nuruyla şereflendirmiş, insanlığı mübarek tebliğiyle aydınlatmış Efendi'miz Hz. Muhammed Mustafa'nın yeryüzüne teşrifinin miladi 1443. yıl dönümündeyiz.

Rab'bime sonsuz hamdüsenalar olsun ki onun ümmetindeniz, onun izinden yürümenin onuruna layığız.

14-20 Nisan arasında çeşitli etkinliklerle kutlayacağımız Kutlu Doğum Haftasının bu yılki teması Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından "Hz. Peygamber Din ve Samimiyet" olarak belirlenmiştir.

Bu isabetli tercihin, bu yerinde seçimin "samimiyet" kavramı üzerinde ayrıntılı bir değerlendirme ve tefekküre de fırsat vereceği kanaatindeyim.

Zira buna çok ihtiyacımız vardır.

Samimiyetle ikiyüzlülük, samimiyetle riyakârlık arasındaki kesin ve keskin çizginin tanıtımına, tasvirine ve anlatımına bu vesileyle değerli katkılar verileceği muhakkaktır.

Bizim en büyük talihimiz, en büyük hazinemiz iki cihan serveri Hz. Peygamber'i bilmek, rehber olarak kabullenmektir.

Peygamber'imiz ahlak kutbudur, insanlık harikasıdır, yaratılmışların en güzelidir.

Onun sözlerinde hidayete çağrı vardır.

Onun öğütlerinde kurtuluşun reçetesi yazılıdır.

Efendimiz kardeşliğin, vefanın, temizliğin, aklın ve sadakatin yeryüzü burcudur.

Biz dünyevi karmaşanın, dünyevi çalkantının, fâni hayat zorluklarının üstesinden onun tebliğiyle geliyoruz.

Biz nefsani arzuların esaretine, gelip geçici tutkuların cazibesine onun kılavuzluğundan güç alarak direniyor, karşı duruyoruz.

Şurası açık bir gerçektir ki Resulullah gönül dünyamızın ışığı, kalplerimizin umut kaynağı, ruh dinginliğimizin teminatıdır.

Hz. Nebi; barış elçisi, kardeşlik sözcüsü, dostluk köprüsü, ümit sancağı, muhabbet mihrabı, adalet kutbudur.

Onda bezginlik, çaresizlik, atalet yoktur.

Onda yılgınlık, yorgunluk, durgunluk yoktur.

Onda Allah'tan başka hiçbir şeye, hiçbir güce, hiçbir makam ve mevkiye teslimiyet ve boyun eğme halî de görülmemiştir.

Aziz Peygamber'imiz kalplerdeki mührü sökmüş, vicdanlardaki düğümü çözmüş ve tüm insanlığa kollarını açmıştır.

Her davranışında hoşgörü hâkim olmuştur.

Her münasebetine cömertlik, fedakârlık, mütevazılık ve alicenaplık yön vermiştir.

Mübarek dilinden kırıcı, incitici, dışlayıcı, küçümseyici, aşağılayıcı hiç bir ifade duyulmamıştır.

Efendimiz; cehaleti eriten, ön yargıları buharlaştıran, peşin hükümleri yakıp kavuran ilim ve irfan sıcaklığıdır.

Kutsal daveti birliğe ve kardeşliğe doğrudur.

Habeşistanlı bir köleyle Kureyşli bir zengini eşitleyen, eşit gören, üstünlüğün yalnızca takvada olduğunu öğreten yüksek bir fazilet abidesidir.

Elbette Hz. Peygamber samimiyet hisarı, samimiyet deryası, samimiyet evreni, samimiyet şaheseridir.

Ve o, asırlar öncesinde beşerîyete verdiği mesajda "Din, samimiyettir." diyecek kadar samimi olmaya önem ve ayrıcalık atfetmiştir.

Tam bir inançla söylemek isterim ki İslam ahlakının özünde samimiyet vardır.

Allah nezdinde samimi olmayan, samimiyeti gözetmeyen hiçbir davranışın, muamelatın geçerliliği ve rızası olmayacaktır.

Yüce Kitab'ımızın vaatettiği, emrettiği en temel hususlardan birisi, belki de en mühimi inananların samimi olmasıdır.

Samimi olmayan imanın, samimi olmayan itikadın, samimiyeti öteleyen ibadet ve amellerin Allah indinde hiçbir değeri bulunmayacaktır.

Samimiyet öyle bir hâldir ki dilin söylediğine kalp şehadet edecek, kalbin benimsediğine dil tercümanlık yapacaktır.

Göz gönüle yârenlik edecek, beden ruha mihmandarlık yapacak, nefesimiz damarlarımıza kadar işlediğimiz gayelerle tutarlı olacaktır.

Samimiyet öylesine bir lütuftur ki manevi uçurumları kapatan, kalp körlüklerine şifa olan, duygusal mesafeleri kısaltan ve sağlam bağlarla bizi birbirimize bağlayan Muhammedi ahlakın ta kendisidir.

Bugün gerek insanlığın gerekse de İslam toplumların en ciddi sorunu en önemli açmazı samimiyet konusundaki perişanlıklarıdır.

Yüce dinimizin hakkıyla anlaşılmaması, Efendi'mizin layıkıyla içselleştirilmemesi devlet ve toplum hayatını mefluç hâle getirmekte, bunalıma itmektedir.

Samimiyetteki kapatılamaz eksiklikler, tamir edilemez noksanlıklar veya bu çerçevedeki kasıtlı tutumlar hem dinimize

hem de Hz. Peygamber'in muhterem hatıra ve emanetlerine saygısızlığa yol açmaktadır.

Samimiyet; davranışla söz arasındaki uyumun, niyetle beyan arasındaki tutarlılığın hayata yansımış ve sirayet etmiş şeklidir.

Geceyle gündüz gibi karakter ve şahsiyeti farklı farklı olanlardan samimiyet beklemek elbette nafile bir gayrettir.

Eylemleriyle, eğilim ve emelleri çelişki yumağının akıntısına kapılmışların samimi olmasını beklemek zaman kaybı, emek israfıdır.

Samimiyet ihlasa açılan kapıdır.

Samimiyet, değil mana âleminin; bunun haricindeki her alana her mahlukata, her zemine her ilişki ağına tesir eden, istikamet çizen, çizmesi gereken bir ahlak normudur.

Münafıkta samimiyet olmaz.

Yalancıda samimiyet görülmez.

Riyakârda, aldatanda, şarlatanda, haram yiyende, yeminlerini çiğneyende samimiyetin tortusuna, tozuna, tanesine rastlanmaz.

Samimi insan gönül ehlidir.

Samimi insan kuldan utanan, Allah'tan korkan, kötülükten, kötü niyetten, şerden, beladan sakınan, rahman ve rahim olan Allah'a sığınandır.

Samimi insan inanmadan uymayı, benimsemeden yaşamayı, payı olmadan almayı, ter akıtmadan kazanmayı günah sayan, vebal gören ve reddeden bir değerin tarafıdır.

İslam toplumlarının geri kalmışlığı samimiyetteki tükenmede gizlidir.

İslam adına sergilenen şiddetin, gerçekleştirilen cinayet ve saldırıların sütre gerisinde tahammülsüzlükten beslenen samimiyetsizlik olduğu besbellidir.

Üzülerek görüyor ve izliyoruz ki merhamet dini olan İslam, içine sızmış ya da bir vasıtayla yerleştirilmiş düşmanca tavırların dayatmasıyla rotasından, ana güzergâhından, dahası Efendi'mizin kutlu tebliğinden döndürülmek ve savrulmak istenmektedir.

Bu hepimiz için en yakın ve en açık tehdittir.

Yer altı ve yer üstü zenginliklerine rağmen, Türkiye başta olmak üzere, İslam ülkelerinde paylaşım sorunları hâlâ çözülmemiştir.

Kaynakların adil dağıtımı, toplumsal ahenk ve barış filizlenmemiş, kök tutmamıştır.

Petrol varlıklarının üzerine kapaklanan küçük bir azınlık, değişik sıfat ve unvanları kullanarak milyarlarca nüfuslu İslam âlemindeki sefaleti, yoksulluğu ve yoksunluğu daha da derinleştirmiştir.

Medine'deki bir fukara, Mekke'deki bir yetim, Dubai'deki bir kimsesiz çöp kutularında yiyecek arama telaşındayken, akıl almaz servetlere hükmeden kaymak tabaka alışverişini Paris'te, Newyork'ta, Londra'da, Berlin'de âdeta para saçarak yapmaktadır.

Lüks bir mağazadan alınan bir ayakkabının bir çantanın bir kıyafetin bedeli düşkün bir ailenin hayatı boyunca çalışsa da elde edemeyeceği kadar astronomik rakama denktir.

Orta Doğu ve Arap dünyasındaki krallar, sultanlar, emirler, prensler, prensesler petro-dolarlarla har vurup harman savururken; açlık çeken, kurumuş bir dilim ekmeğe muhtaç milyonları hatırlarına bile getirmemektedir.

Bu çevrelerin tepkisizlikleri bununla sınırlı değildir.

Mısır'ın Minye şehrinde 529 kişi hakkında idam cezası verilirken İslam toplumlarını ölüm sessizliği sarmıştır.

Suriye'de, Irak'ta, Afganistan'da, Pakistan'da, Filistin'de, Bosna'da, Ruan'da olmaya ramak kalmış Orta Afrika Cumhuriyeti'nde, Budist çetelerin elinde kıvranan Myanmar'da oluk oluk Müslüman kanı akıtılırken suya sabuna dokunan hiçbir itiraz duyulmamıştır.

Kırım ve Doğu Türkistan feryat ederken kimseden tepki gelmemiştir.

İslamiyet üzerindeki kara bulutları dağıtmak, emperyalizmin işgal ve mütecaviz saldırganlığına kafa tutmak ve can havliyle mücadele etmek hiçbir meşhur ve hatırlı ismin aklından geçmemiştir.

İslam coğrafyasındaki etnik ve mezhep temelli bölünmelere ve kutuplaşmalara savaş açan, din dairesinden karşı çıkarak samimiyeti, birliği ve kardeşliği teşvik eden etkili ulema temsilcileri çıt çıkarmamıştır.

Rüşvet ve yolsuzluk devlet ve toplum hayatını çürütürken alimim, ilim sahibiyim diye ahkam kesen, hocayım, hacıyım,

keramet ehliyim diye mangalda kül bırakmayan malum kişilerden hiçbir omurgalı ses işitilmemiştir.

Aksine bilhassa ülkemizde rüşveti ve hırsızlığı meşrulaştırmaya kadar işi götüren, yozlaşmaya kılıf uyduran sahte fetvacılara bile tesadüf edilmiştir.

Açıktır ki bu adaletsizlik bu samimiyetsizlik bu kötürüm manzara İslamiyet'in ruhuna, anlamına ve mesajlarına tamamen aykırıdır.

Kul hakkına riayet etmeyen, beytülmala saygı duymayan elit bir zümrenin dini ağzına alması, Efendi'mizi diline dolaması sadece istismar, sadece samimiyetsizliğin üzerini örtme kurnazlığıdır.

Bunlara da aklı başında hiç kimsenin inanması beklenmemelidir.

Gönlünü yıkayıp arıtmadan, manevi temizliğe önem vermeden, başkalarının hak ve hukukuna hürmet göstermeden ha bire abdest alıp namaza durmak Allah'la kandıranların, Allah'ın emir ve yasaklarını taammüden çiğneyen günahkârların en kestirme sığınağıdır.

Maalesef ki İslam toplumları karanlığa yenik düşmüştür.

Efendimizin doğumundan yaklaşık 14 asır sonra yeni bir Cahiliye Devri zincirlerinden boşanmış, egemenlik kurmuştur.

İslam'ın evrensel çağrısını bilinçli şekilde yanlış yorumlayan, zalim ve zorba hesaplarına alet etme ahlaksızlığına tevessül eden kim ya da kimler varsa sapkınlığın ve müşrikliğin tuzağına düşmüştür.

Bunlar iki cihanda da kaybedenlerdir.

Efendi'mizin samimiyetini örnek almadıktan, ahlakıyla ahlaklanmadıktan sonra bugünkü buhran döngüsünden çıkış olmayacağı iyi bilinmelidir.

Görünüşte Müslüman, gerçekte münafık; lafta mümin gerçekte müptezel ve bohem bir hayatın faili olanlar ufkumuzdan ve gündemimizden çekilmedikten sonra Türk ve İslam âlemine rahat yüzü yoktur.

Küfürle, şirkle, batılla mücadele etme sorumluluğumuz olduğu kadar samimiyetsiz muhterislerle de mücadelemiz aynı heves aynı kararlılıkla sürmelidir.

Efendi'mizin hak davası, samimiyet ve saadet izharı ancak bu sayede geleceğe taşınacak, ancak bu şekilde müsterih olmuş vicdanlar eliyle itibarını koruyacaktır.

Şüphesiz ki din Allah'ındır ve yüce Rabb'imiz her şeyi çok iyi şekilde bilmekte ve görmektedir.

Diyorum ki Cenab-ı Hak bizi samimiyetten uzaklaştırmasın, ihlaslı olmayı, muhsin bir şekilde yaşamayı cümlemize nasip etsin.

Efendi'mizin şefaati aziz milletimin ve sizlerin üzerine olsun.

Değerli Milletvekilleri,

Samimiyetsiz yönetimler, samimiyetsiz yöneticiler dünden bugüne Türkiye'nin en önemli sıkıntısı ve sorunudur.

Son 12 yıldır, Başbakan ve hükûmetinin samimiyet konusundaki açık ve yumuşak karnı herkesin gördüğü çıplak gerçekler arasındadır.

Başbakan Erdoğan'ın samimiyet ehliyetini kaybetmesi iktidarını aldatma ve kandırma üzerine bina etmesine çanak tutmuştur.

Hâlbuki aşağı yukarı her konuşmasında "Aldatan ve aldanan olmadık." diyen Başbakan'dır.

Başbakan'ın yalanları, çifte standartlı politikaları, birbirini doğrulamayan, birbirini tamamlamayan fos çıkan açıklamaları neredeyse ansiklopedilere sığmayacak kadar fazla ve kabarıktır.

Başbakan Erdoğan, kişiliğinin alametifarikası olan ve zihninin koordinatlarını çizen bu özelliklerini ya unutmuş ya da unutturmak için tezgâhladığı yeni bir oyunun aktörlüğüne soyunmuştur.

Bunları şunun için söylüyorum:

Diyanet İşleri Başkanlığı, İstanbul Bakırköy Sinan Erdem Spor Salonu'nda Kutlu Doğum Haftası münasebetiyle bir program düzenlemiştir.

Başbakan bu programa katılarak bir konuşma yapmıştır.

Ve kendisi samimiyet hakkında, duyunca kulaklarımıza inanamadığımız, hadi oradan diyerek hayretler içinde kaldığımız bazı değerlendirmelerde bulunmuştur.

Başbakan Erdoğan en sonunda samimiyeti de çarpıtmış, istismarcı siyasetinde öğütmeye kalkışmıştır.

Başbakan'ı tanımasak, bilmesek, niyetlerine yabancı olsak; inanınız "samimiyet"le ilgili sözlerinden dolayı kendisini kutlar, takdir ederdik.

Derdik ki bir Başbakan'a yakışan da samimi olmak ve samimiyetin yanında durmaktır.

Fakat Başbakan Erdoğan yine baltayı taşa vurmuş yine yaş tahtaya basmış yine aldatanların hanesine ismini fosforlu kırmızı kalemle yazdırmıştır.

Başbakan diyor ki "Samimiyet kalp ile yani gönül ile tüm bedeninin uyumudur, muhabbetidir, birbiriyle sohbetidir."

Yine diyor ki "Siyaset eğer kalptekiyle dildekini samimiyet köprüsüyle birbirine bağlayabiliyorsa, Hak'ka ve halka hizmettir. Adalet, eğer vicdan ile hak arasındaki samimiyet köprüsünü tesis edebiliyorsa adalettir."

Bugüne kadar sayısız kez Başbakan'ın kalbi başka yöne bakmış, dili başka şeylerden bahsetmiştir.

Defalarca samimiyet köprüsünü dinamitleyen kendisi olmuştur.

Ciltler dolusu misal verebiliriz ki gönül diliyle beden dili arasındaki bağ, değil kopmak un ufak hâle gelmiştir.

Kısaca ifade edebiliriz ki Başbakan; samimiyeti iktidar koltuğuna değişmiş, menfaat karşılığında defnetmiştir.

Bunlar acı da olsa gerçektir.

Ve Başbakan samimiyetten sınıfta kalmış, bu kapsamda kaydı çoktan silinerek tasdiknameyi almıştır.

Şimdi herkes elini vicdanına koyup şu sorgulamalarımızın cevabını vakit ayırıp düşünmelidir:

17 ve 25 Aralık 2013 tarihlerinde gün yüzüne çıkan yakın zamanların en büyük "Rüşvet ve Yolsuzluk Soruşturması"nı darbeyle ilişkilendirmek, komployla tarif etmek samimiyetsizlik değil midir?

Bilal'in küpünü doldurup, Burak'ın gemi filosunu güçlendirip, hanedan vakıflarına menfaat karşılığı yüzlerce milyon dolar bağış alırken; cebinde çay parası dahi olmayan bu vatanın masum evlatlarına sırt dönmek ve haklarını gasp etmek samimiyetsizlik değil midir?

Şarlatan İranlıyı hayırsever diye tarif edip hapishane kapılarını açtıktan sonra, bu şahsın alçakça, yüzsüzce, pişkince hakkında isabetli tespitlerde bulunmuş kim varsa dava açmasını cesaretlendirmek samimiyetsizlik değil midir?

Ayakkabı kutusunda 4,5 milyon dolar haram para saklayan malum Banka Genel Müdürünü cezaevinden çıkarıp gözümüzün içine baka baka Ziraat Bankasına yönetim kurulu üyesi yapmak samimiyetsizlik değil midir?

"Ne istediler de vermedik, her taleplerini karşıladık." dediklerine; işler sarpa sarınca örgüt, çıkar şebekesi, yabancıların oyuncağı, hain, casus demek samimiyetsizlik değil midir?

Gezi Parkı hadiselerinde polislerin destan yazdığını söyledikten bir müddet sonra, emniyeti Cibali Karakolu'na çevirmek, paralel örgüt bahanesiyle polislerle ilgili cadı avı başlatmak samimiyetsizlik değil midir?

Mısırlı 17 yaşındaki Esma'ya ağlayıp 15 yaşında 16 kiloya düşerek vefat eden Berkin'e ve annesine meydanlarda yüklenmek samimiyetsizlik ve merhametsizlik değil midir?

Yüz binlerce Suriyeli sığınmacıyı Türkiye'nin her yerine kontrolsüz şekilde dağıttıktan sonra, 35 Uygur Türk'üne koskoca Türk vatanında yer bulamayıp günlerce Atatürk Havalimanında esir hayatına mahkûm etmek samimiyetsizlik, vefasızlık, kadir kıymet bilmezlik değil midir?

Küresel cinayet projelerinde eş başkanlığı heyecanla kabullenip, Müslüman katillerine kahredici şekilde suskun kalmak, Gazze'yi sahiplenirken Kerkük'ü, Musul'u, Tuzhurmatu'yu, Kâşgar'ı ve Türk yurtlarını ağzına dahi almamak, buralardaki seri cinayetlere tepkisiz kalmak samimiyetsizlik değil midir?

Bu vesileyle birkaç gün evvel, Kerkük'e bağlı Dibs ilçesinde bir kontrol noktasına bomba yüklü araçla düzenlenen intihar saldırısında hayatlarını kaybeden 7 kardeşimize Cenab-ı Allah'tan rahmet, yaralanan 11 kardeşimize de şifa diliyorum.

Elbette bu sual listesini sayfalar dolusu uzatabilir, genişletebiliriz.

Bize göre Başbakan samimiyetsiz ve şaibeli bir kişiliktir.

Bu zihniyet aklında iyi tutsun ki; samimiyetin dışlandığı, kalple dil arasındaki rabıtanın ve bağlantının koptuğu her an Hakk'tan uzaklaşılacak, halka yabancılaşacak ve haramzadeliğe biraz daha yaklaşılacaktır.

Başbakan tercihini yapmış, yolunu çizmiş, tarafını belli etmiştir.

Samimiyet Başbakan'dan elini eteğini çekmiş, onu samimiyetsizliğin çölünde bedevi mantığıyla terk etmiştir.

Değerli Milletvekilleri,

Başbakan ve hükûmeti 17 Aralık'tan beri yargıyla kavga etmektedir.

Rüşvet ve yolsuzluktan suçüstü yakalanan Başbakan, savcıları sindirmek, hâkimleri etkisiz kılmak için iktidar yetkisini aşmış, fütursuzca ve telaşla hukuk katliamı yapmıştır.

Başbakan adalete düşman kesilmiş, görevini yasal zemine bağlı kalarak yapan savcı ve hâkimlerin imhasına çabalamıştır.

Kanunsuzluklarla mücadele eden, hortumcuların, zevki ve kesesi için hazine yağmalayanların tepesine binen kim varsa paralel örgüt kategorisine sokmuş, darbeci diye yaftalamış ve en ağır şekilde hakaret etmiştir.

Başbakan, oğlunu, damadını, yakınlarını, bakanlarını, bürokratlarını ve oluşturulan para havuzlarına % veren yandaş iş adamlarını adaletten kaçırmak için millet iradesini keyfince çarpıtmıştır.

Nitekim Başbakan millî iradeyi çalmış ve çarçur etmiştir.

Kılavuzu karga olanların imdadına Başbakan yetişmiştir.

Başbakan hukuku karantinaya almış, adaleti nefessiz bırakmış, kendisinden ilham alan rüşvetçileri, hırsızları, dolandırıcıları ve şarlatanları güvenceye bağlamıştır.

Bunun için ilk etapta Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu hakkında alelacele yasal düzenlemeye gidilmiştir.

15 Şubat 2014 tarihînde Meclis Genel Kurulunda kabul edilen, "Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" yoluyla Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Kanunu'nda radikal değişiklikler yapılmıştır.

Bu kapsamda yapılan düzenlemeler 27 Şubat 2014 tarihînde Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Takip eden zaman zarfında Anamuhalafet Partisi sahip olduğu imkân doğrultusunda hareket ederek HSYK Kanunu'nda yapılan 42 maddelik değişikliğin yürürlüğünün durdurulması talebiyle Anayasa Mahkemesine müracaat etmiştir.

Yüksek Mahkeme 10 Nisan 2014 tarihînde kararını vermiş, karar metni 13 Nisan 2014 tarihînde Resmî Gazete'de açıklanmıştır.

Buna göre HSYK Kanunu'nda yapılan değişikliklerin 29 maddelik kısmı reddedilmiş, 13 madde, kelime ve ifade Anayasa aykırı görülerek iptal edilmiştir.

Özetle söylemek gerekirse, Anayasa Mahkemesi HSYK'nin Adalet Bakanlığına bağlanmasını engellemiş, Bakanın benzerlerine üçüncü dünya ülkelerinde rastlanacak yetkilerini tırpanlamıştır.

Anayasa Mahkemesi, AKP hükûmetinin HSYK'yi sinsi emellerine tam manasıyla alet etme çabasının önüne geçmiştir.

Bu, isabetli bir karar, millet vicdanını rahatlatan bir sonuçtur.

Kısaca söylemek gerekirse;

- Adalet Bakanı'nın Teftiş Kurulu Başkanı ve yardımcılarını atama yetkisi,

- Adalet Bakanı'nın HSYK üyelerinin hangi kurullarda hangi görevleri yapacaklarını belirleme yetkisi,
- Teftiş Kurulu Başkanı'nın bakana karşı sorumlu olması,
- Adalet Bakanı'nın üye tam sayısının salt çoğunluğunu bulması hâlinde HSYK Genel Kurulunu toplama yetkisi,
- Adalet Bakanı'nın kurul üyeleri hakkında soruşturma açma yetkisi,
- Adalet Bakanı'nın kurul üyeleri hakkında dava açılmasına karar verme yetkisi,
- HSYK'de görev yapan daire başkanlarının seçimini, tetkik hâkimlerin, kurul müfettişlerinin atanmasını düzenleyen hükümler iptal edilmiştir.

HSYK Kanunu'yla birlikte, kurul bünyesinde çalışan personelin tümüyle tasfiyesi sağlanmıştı.

Yüksek Mahkeme bu haksız ve usulsüz uygulamayı da iptal ederek adaleti bir nebzede olsa tamir etmiştir.

Ancak Anayasa Mahkemesi kararlarının geçmişe yürümeyeceği bilinen bir husustur.

Bu itibarla, HSYK'de toptan tasfiye edilen kurum çalışanıyla ilgili herhangi bir hukuki tedbirin, mağduriyetleri giderici bir tasarrufun alınması şu hâliyle mümkün görülmemektedir.

AKP hükûmeti Anayasa'ya aykırılığı başından itibaren ortada olan HSYK Kanunu'nda ısrar etmiş ve söz konusu kanun TBMM'de kabul edilir edilmez geniş çaplı atama furyasına girişmiştir.

Başbakan ve Adalet Bakanı yangından mal kaçırırcasına yasa nedeniyle boşalan HSYK kadrolarını hemen, gecikmeksizin yandaşlarla doldurmuştur.

Bu hâliyle bakacak olursak Anayasa Mahkemesinin kararı HSYK'nin şu anki tablosuna eski personelin hak ve hukuku açısından bir sonuç doğurmayacaktır.

Fakat Anayasa Mahkemesinin kararları geçmişe yürümese de ahlaki ilkelerin ve devlet terbiyesinin de aynı şekilde olacağını kimse iddia edemeyecektir.

Anayasa'ya aykırılığı gün gibi açık olan düzenlemeden mağdur olanların, görevden el çektirilen personellerin tekrar eski görevlerine iadeleri hukuki bir zorunluluk değilse de ahlaki bir yükümlülüktür.

Elbette Anayasa Mahkemesi bir bakıma iş işten geçtikten sonra kararını vermiş, kadroları eline alan Adalet Bakanı heyecan ve hevesle Başbakan'ından icazeti alarak yarma harekâtını ve son vuruşu gerçekleştirmiştir.

Ancak henüz idari yargı yolu denenmemiş veya tüketilmemiştir.

Bir yönüyle HSYK Kanunu'yla ilgili gelişmeler tehlikeli bir yolu da açmıştır.

İktidar, Anayasa'ya aykırı olduğunu bildiği başka konularda da Meclisteki sayısal çoğunluğuna güvenerek değişiklik yapar ve arkasından Yüksek Mahkemenin kararını beklemeden idari tasarruflarını yerine getirirse çok vahim başka sonuçlarla karşılaşmamız mukadderdir.

O zaman Anayasa denetimi fiilen askıya alınacak, işlevsiz kalacaktır.

Son gelişmeler önümüzdeki muhtemel yasal düzenlemelere kötü bir emsaldir.

Bu nedenle Başbakan ve partisinin fırsatçılığı bırakıp, ganimet soygunculuğundan vazgeçip, Anayasa ve yasaların arkasından dolaşma sinsiliğinden uzak durması edepli olmanın bir gereğidir.

Değerli Milletvekilleri,

Başbakan'ın Anayasa Mahkemesini eleştiri yağmuruna tutması bize göre ikircikli ve tutarsız bir tavrın dışa vurumudur.

Başbakan özellikle Yüksek Mahkemenin Twitter ve HSYK Kanunu'nda ki düzenlemelerinden sonra eleştiri dozajını artırmıştır.

Anayasa Mahkemesi'nin kararlarına saygı duymadığını ve millî bulmadığını belirli aralıklarla ifade etmiştir.

Başbakan Anayasa Mahkemesi'ni, uluslararası şirketlerin çıkarlarını millî çıkardan üstün tutmakla suçlamıştır.

12 Eylül Referandumuyla getirilen Anayasa Mahkemesine bireysel başvuru hakkının doğru kullanılmadığını ve doğru yorumlanmadığını söyleyerek Mahkemeyi tarihîn affetmeyeceğini iddia etmiştir.

Başbakan işine gelmeyince, villarındaki hesabı çarşıya uymayınca bu defa da Anayasa Mahkemesini taşlamaya başlamıştır.

Meğerse bu ülkede millî çıkarları düşünen Recep Tayyip Erdoğan'dan başkası kalmamıştır.

Anayasa Mahkemesinin verdiği makul ve mantıklı kararlar Başbakan'ca terslenince AKP'nin pusuda bekleyen tetikçileri hemen devreye girmişler ve tenkitleri yoğunlaştırmışlardır.

Manidar bulandan saygı duymayana, yasa hatırlatması yapandan Yüksek Mahkemeyi tamamen kaldıralım gitsin diyene kadar önüne gelen AKP'li yönetici veya milletvekili ağız dolusu eleştiride bulunmuştur.

Anlaşılan Başbakan ve karanlık adamlarının yeni hedefinde Anayasa Mahkemesi ve Başkanı vardır.

Düşünmeden edemiyoruz, acaba Anayasa Mahkemesine saldırmanın cumhurbaşkanlığı seçim süreciyle bir alakası var mıdır?

Başbakan Erdoğan kiminle bozuşursa hemen karalamaya, hemen çamur atmaya yeltenmektedir.

Kırk beş yıllık arkadaşının, AKP hükûmetleri içerisinde gelmiş geçmiş en başarılı en şahsiyetli bakanının ismini Ünye Otobüs Terminali'nden sildirmesi, yine partisinde milletvekilliği yapan eski bir millî futbolcunun ismini İstanbul'daki bazı stadyumlardan kazıtması başka türlü nasıl izah edilecektir?

Bu Başbakan, T.C.'ye nefret duyduğu için tabelalardan söktürmüş, Türklüğe alerji duyduğu için "Ne mutlu Türk'üm diyene!" sözünü dağdan taştan sildirmiştir.

Bize göre, Başbakan Erdoğan'ın Anayasa Mahkemesi kararlarını millî bulmaması tartışılması gereken bir konudur.

Sormak lazımdır ki Başbakan millikten ne anlamaktadır?

Millî olmayı ve millî tavrı kim kaybetmiştir de Başbakan bulmuştur?

Millîlik konusunda kendini yetiştirebilmek amacıyla kitaplar yutsa, yaptıklarından dolayı tövbeler etse hayatı boyunca özel dersler alsa Başbakan'dan millî bir şahsiyet çıkmaz, bu dikiş devasa yamayı kapatmaz, millîlik bu isme kesinlikle yakışmaz.

Başbakan'ın Anayasa Mahkemesiyle ilgili geçmişteki sözleri bugün kendisini yalanlamakta, ters köşeye yatırmaktadır.

Başbakan bu konuda da dip yapmış, burada da yere çakılmıştır.

Değerli arkadaşlarım lütfen dikkat ediniz; Başbakan 20 Temmuz 2010 tarihli Meclis grup toplantısında şöyle konuşmuştur:

"Avrupa standartlarında bir Anayasa Mahkemesi, uluslararası standartlarda bir hukuk sistemi için bütün milletim gür bir sesle evet diyecektir, ben buna inanıyorum."

Başbakan'ın 6 Ağustos 2010 tarihîndeki Eskişehir Mitinginde sarfettiği şu sözleri hâlâ hafızalardadır:

"Anayasa Mahkemesi aynı şekilde modern bir yapıya kavuşuyor. Gelişmiş ülkelerde Almanya, Fransa, İngiltere, Amerika Birleşik Devletleri yapı buralarda neyse benzeri bir yapıyı da biz artık Türkiye'de kuruyoruz."

Anayasa Mahkemesinin 13 Nisan 2011 tarihîndeki 49. kuruluş yıl dönümünde Başbakan aynısıyla, tıpkısıyla şöyle demiştir:

"İnanıyorum ki yapılan değişiklerle birlikte Anayasa Mahkemesi, çok daha itibarlı konum elde etmiş, evrensel ölçütlere her zamankinden daha da yaklaşmıştır."

Yüksek Mahkemenin 25 Nisan 2012 tarihînde kutlanan 50. kuruluş yılında Başbakan şunları kaydetmiştir:

"12 Eylül 2010 tarihînde milletimizin takdirine sunduğumuz, milletimiz tarafından da büyük bir çoğunlukla kabul edilen Anayasa değişikliği, esasen Anayasa Mahkemesine, demokrasiyi ve özgürlükleri güçlendirecek bir yapı kazandırmıştır."

Ey samimiyet sınavından sıfırın altına düşmüş Sayın Erdoğan, biz senin hangi sözüne inanalım hangi sözüne itibar edelim hangi sözünü ciddiye alalım?

Anayasa Mahkemesiyle gurur duyan, iftihar eden beyanına mı, yoksa azarlayan, hakir gören, yok sayan üslubuna mı bakalım?

Sayın Başbakan, Twitter'dan korktuğun kadar, Youtube'dan çekindiğin, Facebook'tan titrediğin kadar hakka, hukuka uysaydın bu denli rezil olmaz bu denli kendini inkâr etmez, samimiyetsizliğin gayrimeşru sözlüğünde bu denli ustalaşmazdın.

Atalarımız boşuna söylememiş, kendi düşen ağlamaz, el atına binen tez iner, yalancının mumu da yatsıya kadar yanar.

Muhterem Arkadaşlarım,

Parti olarak, "devlet İstihbarat Hizmetleri ve Millî İstihbarat Teşkilatı Kanununda Yapılması Planlanan Bazı Değişiklerle" ilgili

kanaatimizi yazılı basın açıklamasıyla 21 Şubat 2014 tarihînde milletimizle paylaşmıştık.

Görüyoruz ki AKP hükûmeti, 30 Mart Mahallî İdareler Seçimlerinin arkasına bıraktığı MİT Yasası kapsamında yapacağı değişiklikler için harekete geçmiştir.

Şu an MİT'e olağanüstü yetkiler veren kanun teklifi Meclis Genel Kurulu'nda görüşülmektedir.

Bu teklif tepeden tırnağa mahzurludur.

Başbakan Türkiye'yi kuracağı MİT rejimiyle baştan ayağa kontrol edecek, dinleyecek, herkesi fişleyecektir.

1970'li yılların Ziverbey ve Erenköy Köşkü'nü aratmayacak mekânların yeniden ihdas ve inşası çok yakındır.

Başbakan ülkemizi adım adım istihbarat devletine sürüklemektedir.

Kendisini korumak ve bugüne kadar MİT eliyle işlenmiş suçları temizleyerek emniyete almak amacıyla tedbir geliştirmektedir.

Başbakan gerçek manada, Oslo'dan İmralı'ya, sınırlarımızdaki terör gruplarına yardımdan millî hedeflerimizin aleyhine olan dış politika tercihlerine kadar tüm yasa dışı, ahlak dışı, meşruiyet dışı ilişkileri maskelemek için MİT Kanunu'ndaki muhtemel düzenlemeleri fırsat görmektedir.

Kanun teklifinde, Ceza Muhakemeleri Kanunu'ndaki hazırlık soruşturmalarının gizliliği ilkesinin MİT'e karşı uygulanmayacağı yer almıştır.

Ve teklifin tüm sakıncalarının yanında MİT'e terör örgütleriyle görüşme ve temas kurma yetkisi verilecektir.

Yani PKK'yla ve İmralı canisiyle yapılan pazarlıklar yasal güvenceye kavuşturulacaktır.

Teklif yasalaşırsa İmralı canisinin en temel dayatmalarından birisi de onaylanmış olacaktır.

İhanet görüşmelerinin Meclis eliyle yasal zemine çekilmesi Türkiye Cumhuriyeti'ne, milletin beka ve güvenliğine karşı acımasız bir saldırı ve husumettir.

Bunu sıradan görmek, hafife almak mümkün değildir.

Şimdi de MİT'in Meclis eliyle denetimi tartışılmaktadır.

Merak ediyoruz, MİT'le ilgili kaygı ve arayışın gayesi nedir? Olası bir denetim ne şekilde olacaktır?

İstihbarat teşkilatına yönelik TBMM'de bir denetim komisyonu kurulması nasıl bir ihtiyacın, hangi maksadın ürünüdür?

Misal olarak, Emniyet Genel Müdürlüğü, Hazine Müsteşarlığı, Merkez Bankası için değil de MİT adına Mecliste özel bir denetim komisyonu neden planlanmaktadır?

Millî iradenin tecelligahı olan Gazi Meclisimiz her türlü kamu kurum ve kuruluşunu denetleme hakkına zaten sahip olup bu konudaki imkân ve araçları Anayasa ve İçtüzük'te bellidir.

Bir yanda MİT Kanunu'nda yapılması düşünülen değişiklerle MİT'e ve mensuplarına hukuki dokunulmazlık getirilirken diğer

yanda bu kurumu Meclis denetimine açma hazırlıkları çelişkiden başka bir şey değildir.

Burada Başbakan ve hükûmetinin izah etmesi gereken birçok boşluk ve soru işareti vardır.

Ve muamma tam anlamıyla netleşmeden TBMM'de MİT'e özel denetim komisyonu kurulma çalışma ve niyetini gizli kapaklı işlere kamuflaj giydirme teşebbüsü olarak yorumlayacağımızı bu vesileyle bildirmek isterim.

Değerli Milletvekilleri,

Bugünkü konuşmama son vermeden önce iki konuya daha kısaca değinmek istiyorum.

Bunlardan birincisi, ABD'li araştırmacı bir gazetecinin Türkiye hakkındaki kabul edilemez iddialarıdır.

Bu gazeteci, hükûmetin, ABD'yi Suriye'de savaşa sokmak ve Esad'ın devrilmesini hızlandırmak için bir operasyon tasarladığını, üstelik El Nusra terör örgütüne kimyasal silah sağladığını yazmıştır.

Muhaliflerin de ellerine geçen kimyasal silah kanalıyla geçtiğimiz yılın 21 Ağustos'unda Suriye'nin Guta şehrinde katliam yaptığını, bunun altında Türkiye'nin olduğunu hayasızca gündeme getirmiştir.

Biz AKP'ye elbette muhalifiz elbette demokratik itirazlarımızı hiç yüksünmeden, kaçınmadan, gevşemeden yaparız, yapıyoruz.

Ancak hiçbir şekilde, hükûmetin, komşu bir ülkede binlerce masum sivilin öldürülmesi caniliğine kimyasal silahlarla önayak olduğuna, teşvik ettiğine, ortam sağladığına, destek verdiğine inanmayız, inanamayız.

Türk devlet geleneğinde böyle bir alçaklık olmamış ve olmayacaktır.

Türk tarihînde masumlara ölüm saçmak, terör ihracı yapmak, yapanlara kol kanat germek şimdiye kadar görülmemiştir.

Bu nedenle ülkemiz aleyhine sürdürülen karalama kampanyasına hükûmet süratle engel olmalı, eldeki bilgi ve belgelerle Guta'daki iğrenç soykırımda en ufak parmağının olmadığını delilleriyle kanıtlamalıdır.

Aksi taktirde bu kirli oyunun taraftarları içimizden devşirilen taşeronlar yardımıyla gün geçtikçe mevzi elde edecek ve Türkiye'ye uluslararası camiada kuşkuyla bakılacaktır.

Bir diğer konu da, söz de Ermeni soykırım iddiasının tekrar önümüze getirilme densizliğidir.

ABD Senatosu Dış İlişkiler Komitesi 11 Nisan 2014 tarihînde sözde Ermeni soykırım karar tasarısını kabul etmiştir.

Bu tasarının Senatoya gelme ihtimali hemen hemen imkânsız da bu minvaldeki teşebbüsün cüretkârlığı dikkat çekicidir.

Hatırlarsanız, benzer bir karar 2010 yılının Mart ayında Temsilciler Meclisi Dış İlişkiler Komisyonunda da benimsenmiştir.

Her Nisan ayı geldiğinde Ermeni diasporanın kuklaları anında siyaset podyumuna çıkmakta ve soykırım ezberiyle gösteriş yapmaktadır.

Sözde soykırım kozunu tehdit ve gözdağı olarak kullanan çevreler artık bayatlamış ve miadı dolmuş bu oyundan vazgeçmelidir.

Türk milletini soykırımla yan yana koyma utanmazlığı devri geçmiş, son kullanım tarihî dolmuş taviz koparma enstrümanıdır.

ABD, 24 Nisan'da, 1915 tarihli Ermeni tehcirine ister soykırım desin, isterse de demesin, bizim açımızdan hiçbir meşruiyet ve ehemmiyeti yoktur.

Bu ülkenin siyasetçileri, Türkiye'ye ister tümden soykırımcı suçlamasını yöneltsin isterse de "Hepimiz Ermeni'yiz." diyenlere yeşil kart dağıtarak kucak açsın. Bize göre bunların hepsi fasa fiso ve teneke gürültüsüdür.

Bundan böyle canları ne istiyorsa keyifleri neyi gerektiriyorsa öyle yapmazlarsa hepsinde gönlümüz kalacaktır.

Türk milletini soykırımcı olarak görenler, şayet tutarlıysa şayet insan hak ve şerefine saygı duyuyorlarsa yüzlerce yılda Amerika kıtasında katledilen milyonlarca insanın, Irak'ta, Afganistan'da yok edilen din kardeşlerimizin günahını çıkarsınlar, sonra da yüzleri kaldıysa gelip bize laf yetiştirsinler.

Bu duygu ve düşüncelerle konuşmama son verirken hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.